

Περὶ ἄλλων συνόρων
ἄλλων ἐνορθώσεων

Πέναντι καὶ καρπῶν
καρπῶν ἀντιπαραστάσεων

καὶ ἀπογραφῶν
μετὰ τὰς ἐνορθώσεις

Περὶ ὧν ἐν καρπῶν
ὧν καρπῶν
ἀπογραφῶν

ὧν καρπῶν
ὧν καρπῶν

Τον Απρίλιο 1961
από κληρικούς αρχιερείς
κληρικούς Διόκω
που ε Τούρκων

Επεις νοσηρμας
δε το ουκ ενδε
εργα

Αι κοινές
(ε το ουκ ενδε slopes
των ουκ ενδε)
δε πορτι να το
επαρῶσαν

ly to bedo areduon
 lo' na' or' evliagor
 lo' evagorifor

To evagorifor o. M.
 jaos

H managorifor
 da oror

na' gugor

To oror da gugor

Κριτική
στους Νέους

Εφημερίδες και Περιοδικά

NEA EETIA . Σεπτέμβριος 1961.

ARCHITECTURE D'AUJOURD'HUI.

Τό μεγαλύτερο αρχιτεκτονικό περιοδικό τοῦ κόσμου.
Τεῦχος 105. Δεκέμβριος 1962.

" Τό ἔργο παρουσιάζει ἰδιαίτρο ἐνδιαφέρον ".
HOTEL . (Γερμανία) . Ἰανουάριος 1963.

Τό ὅρος Πάρνης κατῳρῶσε, μέ τό ἀριστούργημα τῆς κορυφῆς του, τό ξενοδοχεῖον Μόν Παρνές, νά γεμίσει μέ ὑπερῆφάνειαν τοὺς ἐπισκέπτας του.

LE BATIMENT ET SAINT-GOBAIN. (Γαλλία). Ἰούνιος 1963.

Δημοσιεύσεις εἰς 12 σελίδας.

Τίτλος : "Ἐνα κτίριον ὑψηλῆς στάθμης.

... Τό ξενοδοχεῖον αὐτό ἔχει μία ἀξιοσημεῖωτη ἐνό-
τητα καί θεωρεῖται μέχρι σήμερον ὡς τό πειδὸ μοντέρνο
καί τό πειδὸ σημαντικὸ κτίριο (στήν Ἑλλάδα).

INTERIORS. (Η.Π.Α.) .

Τό μεγαλύτερο περιοδικὸ Διακοσμητικῆς καί Ἑσω-
τερικῶν χώρων.

Στό τεῦχος Μαρτίου 1963 προαναγγέλλει μέ εἰδικὸ
φυλλάδιο τίς μέλλουσες δημοσιεύσεις : Τό ξενοδο-
χεῖο Μόν Παρνές, κοντὰ στήν Ἀθήνα, ἕνα μεγάλο, ἐντυ-
πωσιακὸ καί πολυτελές ξενοδοχεῖο τουρισμοῦ, κομφά ἐπι-
πλωμένο καί διακοσμημένο μέ ἔργα τέχνης τῶν κορυ-
φαίων συγχρόνων καλλιτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος.

Στό τεῦχος Μαΐου 1963, σελ 146-147, δημοσιεύεται
τό ξενοδοχεῖο. Στόν κατάλογο τῶν περιεχομένων λέγει
Στά ὕψη τοῦ Μόν Παρνές τό θαυμάσιον ξενοδοχεῖον
τοῦ Παύλου Μυλωνᾶ κοντὰ στήν Ἀθήνα. Στό κείμενο :
"Ὁ ἀρχιτέκτων Παῦλος Μυλωνᾶς ἐποστρατεύει τὰ καλλί-
ταλέντα τῆς Ἑλλάδος διὰ τό πειδὸ μεγαλοπρεπές ξενο-
δοχεῖον πολυτελείας.

INTERBUILD (Ἀγγλία) . Φεβρουάριος 1964.

" Ἀρθρον περί συγχρόνου Ἑλληνικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς,

ἐκτάσεως 10 σελίδων. Τό ἄρθρο αὐτό ἀρχίζει μέ δύομιση σελίδες ἀφιερωμένες στο Ἱενοδοχεῖο τῆς Πάρνηθος καί ἔξ εἰκόνες καί τελειώνει μέ μία σελίδα κείμενο καί τρεῖς φωτογραφίες γιά ἄλλα ἔργα τοῦ Μυλωνά.

ΒΟΥΛ. (Ὀλλανδία). Αὐγουστος 1962.

Ἀφιερώνει 5 σελίδες στο Ἱενοδοχεῖο. Στό ἐξώφυλλο ἔχει ἄλλη φωτογραφί τοῦ Ἱενοδοχείου.

ARCHITECTURE D'AUJOURD'HUI. (Γαλλία). Τεύχος II3-II4.

Ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ Κώστα Κιτσιλῆ περί Ἑλληνικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς: Τό ἄρθρον ἀσχολεῖται μέ γενικότητος καί εἰς τās φωτογραφίας δείχνει τρεῖς μόνον ἔργα (τά ὅποια προφανῶς φεωροῦνται ἄξια ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως):
Ἑργοστάσιον Φίξ τοῦ Τάκη Ζενέτιου,
Ἱενοδοχεῖον Πάρνηθος τοῦ Παύλου Μυλωνά, καί
Τουριστική Πλάζ τῆς Ρόδου, τοῦ Χ. Σφαέλλου.

Ἑφημερίς COMBAT, Παρίσι.

Πέντε ἄρθρα τοῦ Πιέρ-Μπερνάρ Μαρξέ.

1. Πί ἐπιβιώσεις τοῦ παρελθόντος. 7 Σεπτ. 1962.
2. Ἡ συνέχεια τῆς Ἱστορίας. 10 " "
3. Στοιχεῖα μιᾶς Ἀναγεννήσεως. 11 " "
4. Ἡ Μοντέρνα Ἑλλ. Ἀρχιτεκτ. 25 " "
5. Ὁ Γιάννης Σπυρόπουλος, ἀφηρη-
μένος ζωγράφος 26 " "

Στό τέταρτο ἄρθρο, Ἡ μοντέρνα Ἑλληνική Ἀρχιτεκτονική, ἐπιλέγει νά ὀμιλήσῃ μόνον περὶ Μον Παρνέες καί ἀρχιτέκτονος Μυλωνά :

... Αὐτά τὰ ἀρχιτεκτονικά κατορθώματα δέν ἀποτελοῦν παρά μία χαρακτηριστική ἄποψι τοῦ ἔργου, αὐτὴν ποῦ θά μπορούσαμε νά ὀνομάσωμε μόντέρνα. Ὑπάρχει καί ἡ ἄλλη ποῦ θά μπορούσαμε νά ὀνομάσωμε : Σύνθεσι τῶν ἑλληνικῶν καλλιτεχνικῶν παραδόσεων.

... Ἐνα ζωντανό μουσεῖο. Ἐπιβλητικό ἀποτέλεσμα συνθέσεως.

(Τό Ξενοδοχεῖον τῆς Πάρνηθος) εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ πνεύματος ποῦ ζωντανεῦει μία ὀλοκληρὴ δμάδα συγχρόνων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Τὸ πνεῦμα αὐτὸ συνίσταται στὸ νὰ παραμένουν πιστοὶ στίς παραδόσεις τους, χωρὶς νὰ ὑποτάσσονται σ' αὐτές ὥστε νὰ παραμένουν ἀποφασιστικά μοντέρνοι.

Γιὰ νὰ δώσω μιὰ ἰδέα αὐτῆς τῆς θελήσεως τοῦ νὰ μὴ προδοθῇ ἡ παράδοσις, δύναμαι νὰ ὑπογραμμίσω πῶς ὁ ἴδιος αὐτὸς ἀρχιτέκτων Μυλωνᾶς ἐκτελεῖ κατὰ τὴν περίοδο αὐτῇ μιὰ τεραστία ἐργασία περισώσεως τῶν παραδοσιακῶν καὶ καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

Περιοδικὸν ΖΥΓΟΣ. Τεύχος 99-100. Φεβρ.-Μάρτιος 1964.

Ἐκτενὲς ἔρθρον τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἑλληνος Ἱστορικοῦ τῆς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Δόκτορος Δημητρίου Βασιλειάδου :

οἱ ξένοι μὲ τίς ἀλλεπάλληλες δημοσιεύσεις τους πού ἴσως κανένα ἄλλο ἑλληνικὸ ἀρχιτεκτόνημα δὲν τίς ἀξιώθηκε (Architecture d'aujourd'hui — Γαλλία, Le bâtiment et Saint-Gobain — Γαλλία, Interiors — Ἀμερική, Interbuild — Ἀγγλία, Bouw — Ολλανδία, Hotel — Γερμανία) εἰδείξαν τὴν ἐκτίμησή τους στὸ ἔργο.

Ἡ προσχεμυγὴ καὶ ἡ σύνδεση τοῦ κτίσματος μὲ τὸ περιβάλλον ἔγινε εὐστοχῶ, μὲ εὐφυΐα, μὲ φαντασία, ἔγινε μὲ ἀβρότητα.

Τὸ σύνολο τῆς ἀρχιτεκτονικῆς σύνθεσεως σὰν κίνηση, σὲ συσχετισμὸ καὶ ἀναφορὰ μὲ τὸ περιβάλλον, δίνει τὴν αἰσθήση καὶ δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωση ἐνὸς μεγάλου πνυλίου πού ἤρθε καὶ πάτησε ἐλαφρὰ ἐπάνω στὴν ἄκρη τοῦ γκρεμοῦ.

Πολλὰ πλεονεκτήματα καὶ οὐσιαστικὲς δυσκολίες ἔπρεπε νὰ ὑπερνικηθοῦν κατὰ τὴ μελέτη καὶ ἐκτέλεση τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ξενοδοχείου, δυσκολίες καὶ προβλήματα πού γιὰ πρώτη φορὰ ἐκαλεῖτο Ἕλληνας ἀρχιτέκτων ν' ἀντιμετωπίσει, νὰ λύσει: α) Ἡ κλίμακα τοῦ ξενοδοχείου, τὸ ὅποιο εἶναι τὸ πρῶτο κτήριο τέτοιου μεγέθους στὴν Ἑλλάδα. β) Τὸ δεδομένο πολυτέλεια πού ἔπρεπε νὰ ἐκφράσῃ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ διακοσμητικὴ σύνθεση καὶ ἡ ἐπίπλωση, κρατημένη σὲ μέτρο, σὲ ποιότητα, σὲ ἥθος· ὑπάρχει μιὰ ἀνιούσα, πολυτέλεια — πλοῦτος — χλιδὴ — ἐκτίηση, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μιὰ καπιτούσα, εὐτέλεια — φορμαλισμός — κακὸ γούστο — προστυχία. Ὁ ἀρχιτέκτωνας ἔπρεπε νὰ κινήθῃ ἀνάμεσα σ' αὐτά χιὰ. Ὁ ἀρχιτέκτωνας ἔπρεπε νὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ξεπεράσῃ, ἀλλὰ τὰ σύνορα, ὑπῆρχαν ὅρια πού δὲν ἔπρεπε νὰ ξεπεράσῃ, ἀλλὰ πού δὲν ἔπρεπε νὰ προσεγγίσῃ. Νηφάλιος καὶ μαζί συγκινημένος ἔπρεπε νὰ πορευτῇ τὸ δυσκολο, τὸ σωστὸ δρόμο, μὲ τὰ

ἀλλεπάλληλα διλήμματα. γ) 'Ο παράγων περιβάλλον - το-
πίο πού έπρεπε νά ένταχθή στή σύνθεση. 'Ο τόπος είναι κα-
ταπληκτικά όμορφος, καταπληκτικά δύσκολος, μιά εύαι-
σθητή και εύπαθής τοπογραφική διαμόρφωση, ένα όροπέδιο
γεμάτο άνισοσταθμίες στό χείλος του γκρεμού, γεμάτο έλατα,
βράχια. Τό τοπίο δέν έπρεπε νά διαταραχθή, έπρεπε νά μείνη
σεβαστό και κατά τό δυνατόν άδιατάρακτο. δ) Οί περιωρισμένες
προβεςμιές άποπερατώσεως πού επέβαλλαν μιά έξαιρετική,
μιά ύπερβολική ταχύτητα, τόσο κατά τή μελέτη όσο και
κατά τήν έκτέλεση-γιατί όλα τά έργα του 'Ελληνικού 'Ορ-
γανισμού Τουρισμού γίνονται μέ γοργό, μέ ταχύτατο ρυθμό-
άλλά είδικά τό ξενοδοχείο τής Πάρνηθας έπρεπε νά τελει-
ώσει μέσα σέ σκληρές σέ σχεδόν άπάνθρωπες προβεςμιές.
'Η ύπερνίκηση όλων αύτών των πρόσθετων και τρξζημένων
δυσκολιών και έμποδίων άποτελεί ένα πρόσθετο τίτλο τιμής
για τόν άρχιτέκτονα και τούς συνεργάτες του.

'Αλλά ύπρχε πάνω άπ' όλα και πριν άπ' όλα τό θέμα του
ρυθμού, τό άρχιτεκτονικό θέμα. Τό θέσιμο του άρχιτέκτονα
μέ τή μεσαιωνική έλληνική παράδοση, ή πίστη του σ' αύτή,
ή έμμονή τής έμπνεύσεώς του στό πνέυμα τής, είναι στοιχεία
πού μαρτυρούν τήν ύψη τής καλλιέργειάς του, τήν ποιότητα
τής άνησυχίας του. Βέβαια θά ήταν πολύ εύκολώτερο νά δοθί
μιά τυπική μοντέρνα άρχιτεκτονική διαμόρφωση στό έξωτε-
ρικό, θά ήταν άκοπο νά άπλωθούν στό έσωτερικό γνωστές
σύγχρονες λύσεις διαπλάσεως, διαρθρώσεως και διακοσμής-
σεως του χώρου. 'Ο άρχιτέκτονας θεληματικά κατηύθινε
τή δημιουργία του στό δύσκολο δρόμο, πού ενώ πορεύεται
παράλληλα πρós τό σύγχρονο, όδεύει έν τούτοις μέσα στις
ανάμνησεις και τις μνήμες τής μεσαιωνικής έλληνικής άρχι-
τεκτονικής και διακοσμητικής παραδόσεως. 'Υδραϊκό σαλόνι,
μορφές τζακιών, βορειοελλαδίτικο καθιστικό, οί γιογούρες
επάνω στό μπετόν, μεταβυζαντινός τοίχος μέ λεπτεπίλεπτη
άρθρωση και διακόσμηση, άγιορείτικη άρχιτεκτονική των
μεγάλων μοναστηριών. 'Η έλληνική συνέχεια στήν πολυμορφία
τής, ή έλληνική διάρκεια στήν εφευρετικότητά τής, ή νεοελλή-
νική και μεταβυζαντινή παράδοση μετουσιωμένες δημιουργικά,
χωνεμένες μέ τόλμη, μέ σύνθεση, μέ φαντασία, μέ πάθος, άφο-
μοιωμένες μέ γνώση. 'Αποτέλεσμα: έγκαρδιότητα, οικειό-
τητα, παλμός, συγκίνηση, άτμόσφαιρα άναζήτησης, γνησί-
τητας και αυθεντικότητας, κατάφαση, καταξίωση μιάς προσ-
πάθειας και ένός σκοπού.

Σάν τούς ανθρώπους και τά άίψυχα έχουν ή δέν έχουν τύχη.
Τό ξενοδοχείο τής Πάρνηθας αίγυρα δέν είχε τύχη, άλλα
ή άτυχία του δέν όφειλόταν στήν άρχιτεκτονική του. 'Αντίθετα
νομίζω ότι ύπρχαν όλες οί άντικειμενικές προϋποθέσεις, πού
άφορούσαν τήν κτιριολογική συγκρότηση και τήν άρχιτεκτο-
νική σύνθεση, για νά πετύχη τό ξενοδοχείο, νά επιδοκιμαστή
ή άρχιτεκτονική του, νά σχολιαστή εύνοϊκά, πολυ εύνοϊκά,
νά άρέση, ν' άγαπηθή. 'Αλλά είπαμε, ή τύχη του ήταν άλλη,
δέν του προοριζόταν άγάπη, πού τόσο τήν αξίζει.

'Ο καθηγητής Παύλος Μυλωνάς, ό άρχιτέκτονας του έργου
αυτού, δέν επέτρεψε στον έαυτό του νά διαπληκτιστή για τήν
έργασία του, νά διαφενείψή τό μέγχο του. νά βγίη νά σταυρή
άντιμέτωπος στό παράλογο, στό άδικο ρεύμα ή άξιούπρεπεια
του σεμνίου αυτού ανθρώπου, τό ήθος του, δέν τόν άρσησε.
'Αρκέστηκε στήν επιδοκιμασία των λίγων, άποφεύγοντας τό
όύρυβο των πολλών.

Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

— WONDERFUL ARCHITECTURE - GRACE OF MONACO

— Είναι ένα θαυμάσιον έπίτευγμα τό όποϊον θαυμάζω καί διά τό όποϊο έκφράζω τά συγχαρητήριά μου στούς άρχιτέκτονες.
Διοικητής Γκυ Ναιζαί.

— 'Εθαύμασα κι' έχάρικα. 'Αλλά μου θύμισε τόν Κοραή ποῦ εἶπε τούς "Έλληνες λαό Μισάλληλο.

Γιῶργος Κ. Κοτζίās.

— 'Εδῶ φιλά, κοντά στά ἔλατα καί μέσα στίς μυρωμένες αὔρες ἀπλώνεται πάνω στόν βράχο άρμονικό καί τόσο ανάλαφρο τό Μόν Παρνές. Δυνατή δημιουργική φαντασία ένώνει μέ άπαράμιλλη αἰσθητική σέ έπιβλητική άπλότητα μιá πλούσια ποικιλία άπό ῥαϊά καί πρωτότυπα μοτίβα, ποῦ συνδέονται μέ τήν ἑλληνική παράδοση. 'Εδῶ ἡ ζωή παίρνει ένα ανώτερο νόημα 'Ο μόχθος ξεχνιέται καί ἡ φροντίδα τῆς ζωῆς καί ἡ ψυχή άνοίγεται στήν γαλήνη, στόν οἶστρο, στό παραμῦθι. "Ένα μεγάλο εὔγε στόν έμπνευσμένο άρχιτέκτονα καί τούς άμεσους καλλιτεχνικούς συνεργάτες του, ποῦ χάρισαν στήν 'Ελλάδα, τήν ῥαϊά παρρίδα μας, τέτοιο ένα άρχιτεκτονικό άριστούργημα.

Καθηγητής Κωνστ. Γεωργικόπουλος.

— 'Αποτεκεῖ μιá δικαίωση τῆς 'Ελληνικῆς παραδόσεως. 'Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στόν δραματιστή άρχιτέκτονα.

Καθηγητής Νικ. Μουτσόπουλος.

— TRULY A WORK OF ART - INSIDE AND OUT/

S.N. STRAUSS, έδότης τοῦ INTERIORS

— Αἱ εὔτυχεῖς καί ζωνταναί έμπνεύσεις ποῦ έκπηδοῦν άπ' αὐτό τό ἔργον άποτελοῦν έναν ῥαϊόν πλοῦτον διά τήν ζωντανήν 'Ελλάδα.

PROF. STEINBACH UNIVERSITÄT AACHEN.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Υπερσία Συντονισμού

Ἀριθ. τηλεφώνου 614.976

Apr

Ἐν Ἀθήναις τῇ

13 / 12 /

195_9

И ПАРНИКОЗ

[illegible]

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΒΙΑΣΤΙΚΟΙ ΕΠΙΚΡΙΤΑΙ ΤΟΥ

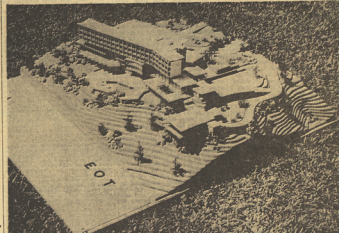
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΤΟΥ Κ. ΜΑΡΙΝΟΥ ΚΑΛΛΙΓΑ, Διευθυντού 'Εθνικής Πινακοθήκης

Μέσα στην ειδική του εργασία που παρατίθεται, τον τελευταίο καιρό, διατρέχουν οι πολλούς οι προβ-

λοί. Για έναν που δεν έχει καταλάβει με κάποια επιμέλεια, είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να κρίνει

τρώτα, ακόμη και ενοχολικά τους. Ένα σπίτι που θα συστήνατο τους παραθεριστές είναι ή έ-

Η αρχική μελέτη του ξενοδοχείου Πάρνηθος. Στην εικόνα φαίνεται ο κύριος άξονας των υποδοματιών, βλέποντας όλα προς την μεσημβρίαν — το λεκανοπέδιο της Αττικής και τον Λαοναϊκό. Στο λόγιστον φαίνονται οι μεγάλοι χώροι υποδοχής και οι θερμάτες. Πιο αριστερά φαίνονται οι κτίσεις των πρώτων επίπεδων, όπως στον γκαρντά, ή πίσω και το κεντρικόν κέντρον.

πρόβλεψες που κάνουν αμετάκλητοι αρχιτέκτονες να δοούν ελληνικές ακρόσεις. Βεβαίως, το περισσότερο άγνωστο που καλούνται να εκπέσουν είναι πολυκατοικίες με τόσο σπάνιες προϋποθέσεις και τόσο κρύσταλλο περιβάλλον, ώστε δεν είναι δυνατό να εκδηλωθεί μια πρωτότυπη δημιουργία.

Ο Ε. Ο. Τουρνικέρ έχει κάνει την σωστή πρωτοβουλία να χρησιμοποιήσει μερικούς λειτουργικούς αρχιτεκτονικούς και όχι έρμαια δομικά για τον τιμωρό ελληνικό τουρισμό. Μερικά έργα επιβάλλονται από έμφυτη χρησιμότητα, από συγγραμμική επιθυμία, από παραδολικά έργα το καλό ότι είναι διακριτικά από βλαβερά και μερικά από ελληνικού περιβάλλοντος. Βεβαίως, από πρωτότυπο το ξενοδοχείον περιλαμβάνει πολλές φορές αντιθέσεις και ακόμη και πολύ άστοχες αλλαγές. Αυτό είναι φυσικό. Το να λανθάνει, ο θεσμός παρτίκι να δι καλόν, να παρατηρήσει με προσοχή, να μελετήσει και φέρει λύσεις έργα και έσοδα με χρησιμότητα να κερδίσει.

Αφού στο σημείο αυτό που θέλω προσέχω ειδικά μου από ξενοδοχείο που κτίστηκε στην Πάρνηθο και οι οποίες σχετικές και άσχετες κοινές τελευταίες πόλες από θάλασσά ούνα. Πάντα λοιπόν διαπιστώσας που θάνα είναι ότι πολλοί μιλούν χωρίς να είναι κατανοητοί.

Είνας ένα μονότονο κτίριο (και άλλο) στα μέσα σχετικής έκτασης, όπως είναι το ξενοδοχείο της Πάρνηθος, αν δεν το δι τσεκάρουμε.

Οι περισσότεροι από τους άσχετους κριτικούς από ένα μικρό μόνο όραμα που δεν τους φάνηκε το γούστο τους και κατακρίνουν το πόντο, κάνουν πολλές φορές και κακήν ή καλήν. Όμως θέλουν και έπειτα, προς τους άσχετους σκεπτικούς.

Όταν αντιμαχόμαστε το ξενοδοχείο από μικρό, καθώς αρειοκρίνει τον όραμα, σε όποιον είναι ή διαρτία και ή γενική έκτασή του. Όταν πλησιάζουμε πιστωτικά πως ή σύλληψη είναι μεγαλοπρεπής και παραπονομένης το κτίριο, άσχετοι κριτικές πάλιν αδιαίστα επι μέλους διατρέχουν.

Αναγκάζοντας λοιπόν από την τοποκεία του ξενοδοχείου, δι καταπεί κοινές για μια φορά ακόμη πως είναι από τις πιο πρωτοποριακές θεσεις μέσα στην Ελλάδα. Δεν νομίζω ότι υπάρχουν πολλά έργα που μπορούν το καλοκαίρι να προσφέρουν τό θεσιμό και την ευδαιμονία των διατάς από άποδοτες λίγες λεπτομέρειες τις άσχετες γαλιζίες βάσεις της Μεσογείου.

Το κτίριο τώρα: Έχει σσά και άλλα διαπιστώσας, περισσότερο καλόν αρχιτεκτονικών έργων. Το διακρίναι και οι βελές τους αν σσά-

σας μοναχική τίσιον χορό το ύψωσαν κεντρικόν κέντρον. Που άλλοι θα πωρί και χωρίς κοινές σχεδόν μετώπας μεταξύ της και αριστερά, όπως συμβαίνει στην περίπτωση αυτή.

Και τώρα δι έλθωμε στις αλλαγές: Συναντάμε μια μεγάλη πύλη για διατρέχουν. Αν ή διατρέχουν διεισδυτικότητας με απόδοτες πύλεις, διατρέχουν με υπερβολική υπερβολικότητα πύλεις, δι τον καταγράφουν ότι το έργο είναι πολύ φυσικό. Αν ή πύλη είναι διατρέχουν την πύλη, δις παραπονοί σ' αυτό που τις λεπτομέρειες. Πιθανότερο όμως είναι να τον αδιαίστατος μια κλειστή διατρέχουν, παρά μια μονοτονία που θα προκαλούσε όλην. Ένα από τα πολλά άσχετες κριτικές αδιαίστατος το ξενοδοχείον, νομίζω πως είναι το κεντρικόν σσάδι πύλη από την διατρέχουν, κυρίως με διατρέχουν, δι διατρέχουν κεντρικόν, κεντρικόν.

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Το κτίριο είναι

Ας παραπονοίμε λοιπόν. Οι διατρέχουν είναι αδιαίστα.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Υπηρεσία Συντακμού

Αριθ. τηλεγράφου 614.976

Εν Ἀθήναις τῇ 23-12-1959

ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1960 ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΗ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΠΑΡΝΗΘΟΣ

Ἐκ νέου περὶ τὸν ξενοδοχεῖον συγκροτήμα μεθ' ὧν δὲς συγκροτοὺς ἀνέκας καὶ τὰ μέσα φιλοξενίας καὶ ἐξυπηρέτησιν θὰ τεθῇ ἐν λειτουργίᾳ ἀπὸ τῶν Χριστουγέννων εἰς τὴν καρπὴν Μαρσοῦν τῆς Πάρνηθος εἰς ὕψος 1.080 μέτρων.

Οἱ ἀπερὶ τὸν οἶον ἀπεκείθεν τὴν περιοχὴν οἶον ἀνεγείρεται μετὰ ταχέως τοῦ μὲν οὗτο ξενοδοχεῖον εἶχον τὴν κοίτην νὰ διατετασσὴν τὴν ταχὺν πρὸς τὸν ἔργον καὶ νὰ λάβωσιν στοιχεῖα ἀπὸ τὸν γενικὸν γραμματεῖα τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Ν. Φωκῆς, καὶ τὸν ἀπονησάντα τὸ σχέδιον ἀρχιτέκτονα καὶ καθηγητὴν τοῦ Πολυτεχνείου κ. Π. Μυλωνῆ.

Τὸ ἀνεγερμένον ξενοδοχεῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρα τμήματα συνδυασμῶν ὁ ἀποτέλεσεν καὶ ἐν ἑνὶ σὺνολῷ ἀλλὰ καὶ νὰ λειτουργήσῃ κεχωρισμένως.

1) Τὸ κυρίως ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν του θὰ εἶχῃ δύναμιν 210 κλινῶν καὶ θὰ περιλαμβάνῃ ἐπίσης βοηθητικὸν χώρον, πολυτελὲς σαλόνιον, αἴθουσαν κινηματογράφου, χωρητικότητος 200 ἀτόμων, θεράπης μεθ' ἧς πρὸς τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς κ.δ. 2) Εἰδικὸν ξενοδοχεῖον τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ συμπεριλάβωσιν ὑδρομαζα, νὰ πρῶγιν καὶ νὰ φιλοξενωθῶσιν. 3) Πισίνα μεγάλῃ με ἀξιοποιῶν συγκροτήμα ἀποδυσίμων, καθὼς καὶ γυμναστήριον καὶ 4) Νυκτερινὸν χορευτικὸν κέντρον, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργήσῃ οὐ μόνον διὰ τοὺς πέρασμένους εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς τοῦ ὅτι τὸ ἐπιβάσεις.

Τὸ ὑπὸ ἀνέγερσιν ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίσῃ συνολικῶς 45.000.000 δραμ., ὅπως τῆς ἐπιτελεστέας, θὰ δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ συνολικῶς 3.000 ἀτομα τὸ καθεστῶς καὶ 1.500 τὸν χειμῶνα, πρὸκειται δὲ νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἐπικεντρὸν μίας ἀλλοκληματικῆς προσπάθειας διὰ τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς εἰς τὴν ὁποῖαν εἰσάγεται. Συγκεκριμένως, εἰς ἀπόστασιν 250 μέτρων ἀπὸ αὐτοῦ θὰ ἀνεγερθῇ ὁ σταθμὸς τοῦ ἐκπαινοῦ σιδηροδρόμου (τελεφερίκ), ὁ ὁποῖος θὰ μεταφέρει εἰς δόξα τῆς μὲν 8 λεπτοῖν ἀπὸ τῆς πεδιάδος εἰς τὴν Πάρνηθα, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐκπαινοῦ σιδηροδρόμου ὁ Ε.Ο.Τ. ἐπισκεπτεῖται εἰς τὴν ἀνεκδοχὴν μετὰ τὸν Ε.Η.Σ. καὶ ἄλλων ἰδιοκτητῶν ἐπιχειρήσεων, προβλέπεται δὲ ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν αὐτὸ γραμμὴν, ἀλλὰ καὶ ἐξυπηρέτησιν συγκοινωνιακῶν μέσων θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργήσῃ ταυτὶς μετὰ τὸ νῦν ξενοδοχεῖον, δηλαδὴ μετὰ ὅσα περίπτωσις.

Ἐξ ὧν, τὸ πρόγραμμα ἀποπεπλησμένης τῆς περιοχῆς, προβλέπεται ἀνέγερσιν μεταβατικῶν (οἰκισμὸν παραθερισμῶν), εἰδικῶν περιτολῶν τοῦ πρασίμου, βελτίωσιν τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν Πάρνηθα ἄλλων ξενοδοχεῖων ἐγκαταστάσεων, κατασκευὴν γιγανθίου τένης κλπ. δ.

πὶ ἀπόστασιν 850 στρεμμάτων. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ ἔργα κατασκευῆς καὶ διαμορφώσεως τῆς ὅλης περιοχῆς θὰ γίνωσιν κατὰ τέτοιον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἐκχωρῶσιν εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τὴν γραμμὴν τοῦ τοπίου ἀλλὰ καὶ, γενικότερα, νὰ διατηροῦν τὸ ἐλληνικὸν ἐκράτος. Συγκεκριμένως, τὸ ξενοδοχεῖον — τὸ ὁποῖον διακρίνεται ἀδελφῶν ἀπὸ τοῦ Μονδίου καὶ ἐπὶ ἀπέλευτον θένει εἰς ἀδελφῶν τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς — δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπερὶ τὴν ἐπὶ δόξα τῆς τοῖον μετὰ τὸ τέλος τῆς Μονῆς Σιμωπείας τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἡ ἀποφά τῆς θεράπης θὰ εἶναι καταλλήλως διακοσμητικὴ μεθ' ὅσα τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας καὶ τῆς σημερινῆς πραγματικότητος (γιορτῶν, κορύβας κλπ.). Θὰ ὑπάρχῃ σαλόνιον, ὅπου μετὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦ Τουρκῆ τῆς ὕψος καὶ ἄλλο ὅπου μετὰ τὸν τοῦ Σιδαρῆς ἀπὸ Ἀμελῶν. Εἰς τὸ νυκτερινὸν κέντρον εἶχῃ εἶδη μεταφερθῇ φυσικὸς δρόμος ἀπὸ τὴν Πάρνηθα καὶ πᾶσι τοῦ θὰ λαμβανῶσιν ἀκαλόγητον, τὰ ὁποῖα θὰ ἀναγῶν τὸν ἐπὶ ἀπέπλησιν τὴν πᾶσι τοῦ κέντρου. Ἡ ἀποφά τοῦ ξενοδοχεῖου θὰ εἶναι τὸν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς — πελαγοῦς, τὰ ὅσα τὸν ὑπὸ ἀνέγερσιν ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργήσῃ κατ' ἀρχὰς μὲλλον δι' αὐτεπιστασίας τοῦ Ε.Ο.Τ. κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦλάχιστον ἀτάδιον, ἐξελότην ὁ ἀρχιτέκτονα κ. Π. Μυλωνῆ.

Αποδείξει της σημασίας του Έργου αποτελεί το γεγονός, ότι η μεγαλύτερη θεοδοξαστική επίσημοι της Έκκλησης, η «Γενική Σύνοδος» λ' ἐξομολογήσαν ότι «τοτέστι λ' ἐπαινήσαν της Γενικής, διὰ τοῦ τοῦ «ἐκδοξασμένου» ἵδιου δόξαντος της περιοχῆς της Πάριδος εἰς διττὸν αἶμα, ἐγγράφως καὶ ὑποθέσαν διὰ τὴν ἐκδοχάνον ἐκμεταλλεύσαν του συγγραφέως εἰς τοῦ μέλλου, ὑπὸ ὅρου λίαν ὑπόκριτος διὰ τὸν «ἐκδοχάνον» Τσιανόπουλον.

23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

Ὁ κ. Γαάτοος ἀπαντῶν εἰς ἐρώτημα ὅπερ τῷ ἐτέθη ὑπὸ τῆς ἡμερηίδος "ἀνγή", διὰ τοὺς ἐκτελεστάς τῶν ἔργων Πάρνηθος, ἐδήλωσεν ὅτι:

1. Εἶναι ἀπολύτως ψευδές ὅτι ἡ μελέτη τοῦ ξενοδοχείου τῆς Πάρνηθος ἀνετέθη εἰς τὸν γαμβρόν του Κωνσταντῖνον Μυλωνᾶν, ὅστις δὲν εἶναι καὶ ἀρχιτέκτων καὶ ὅστις οὐδὲν ἔργον ἐμελέτησεν ἢ ἐξετέλεσεν ἀπὸ ἐξαετίας ἐν Ἑλλάδι, οἷα σδῆποτε φύσεως.

2. Εἶναι ψευδές ὅτι προκατεβλήθη οἰονδῆποτε ποσὸν δι' οἰανδῆποτε αἰτίαν εἰς τὸ ἀνωτέρω πρόσωπον.

3. Εἶναι ψευδές ὅτι προκατεβλήθη οἰονδῆποτε ποσὸν δι' οἰανδῆποτε τεχνικὴν ἢ ἄλλην μελέτην ἢ ἐργασίαν σχετιζομένην μέ τήν Πάρνηθα.

4. Εἶναι ἀπολύτως ψευδές ὅτι οἱ ἐργολάβοι τοῦ ἔργου Πάρνηθος εἶναι πρόσωπα οἰανδῆποτε σχεῖν ἔχοντα μέ τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας. Ἐργολάβοι τοῦ ἔργου εἶναι πρόσωπα τελειῶς ἄγιστα καὶ ξένα ἀναλαβόντα τὸ ἔργον κατόπιν δημοσίου διαγωνισμοῦ.

5. Ἡ μελέτη τοῦ κυρίου ἔργου τῆς Πάρνηθος ἀνετέθη εἰς ὁμάδα τεχνικῶν, ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς κ.κ. Π. Ἰωαννίδην, Γ. Λιβιεράτον, Κ. Φινέγ, Χρ. Παπουτσάκη, Κ. Γκάρτσον, Μ. Μαυρονικόλαν, ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐπὶ μακρὰ ἐτὴ ἐπιμελητὴς τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Παῦλος Μυλωνᾶς, ἀρχιτέκτων μελετητῆς καὶ ὄχι ἐργολάβος.

Η «ΑΥΓΗ» ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΣΕ ΠΡΕΣ ΚΟΝΦΕΡΑΝΣ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΧΘΕΣ Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ Ε.Ο.Τ.

Ο Κ. ΦΩΚΑΣ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΥΠΕΡΒΑΣΕΙΣ
200% ΣΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΟΣ

Το πολυτελές ξενοδοχείο, ισχυρίζεται, κατασκευάζεται για τους τουρίστες από την Αίγυπτο!

ΠΩΣ ΜΕ ΔΙΑΔΟΧΙΚΕΣ "ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ" ΦΟΥΣΚΩΝΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΑΠΑΝΕΣ...

Σε αυτές κόνεραν και ίδαν
σε γάις τό μεσημέρι στο υπό α-
ποπρώτωση Γενικό της Πάσης
θας, ο γυνικός γραμματέας του
ΕΟΤ κ. Φωκας, παρέδωσε ότι ε-
πισκεύονταν υπερδοσία 200%
κατά τήν έκθεση των Ιστών,
άλλα τις εξακολουθούσε με τήν
Ιστών ότι το άσπιο στήθος
παρέδωκε τήν υπηρεσία μόνον
ένος μηνός άσπιο σύμπλομα
τός κή, ότι μετά τήν έκθεση

අධ්‍යක්ෂවරයාගේ කාර්‍යයන් සම්බන්ධ
මිලදායී ප්‍රතිපත්තිවලට සම්බන්ධව
තමා විසින් සිදුකරනු ලබන සියලුම
කාර්‍යයන් පිළිබඳව ප්‍රධානියාට
වාර්ෂිකව වාර්තා කිරීමට සූදානම්
වෙමින් සිටින බව ප්‍රකාශ කළේය.

τοιαύτα "Ελληνες, που θα μπορούσαν να καταβάλλουν τις δαπάνες διαμονής των στο Ξενοδοχείο της Πάρινης λίγες μέρες συνεχώς.

ρισ κλπ. 4) Ἡ ἀστυνομία τῆς Πόλεως στὶ θρησκ. δουλιές.

01 «APPOVALTELE» ESSEI-

ΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΕΡΒΑΣΕΙΣ

14 συνέχισε ο κ. Φωκας δίνοντάς του στοιχεία για την έκδοση των έργων,

«... όπως διαπιστώσαν πόνο, πα-
 γος ή βλάβη, με άμεση λύση να
 προστινθεί στις άρνες προγραμ-
 ματισμένες δοσόμενες νέα παραπο-
 πούα. Για το ξεροδερμία που λείπει
 ή απουσία της να καταρριφθεί κυ-
 ριστή ή λυοφιλής για νέα δοσόμε-
 νή ελαιοειδή (λαδοί) και άλλα για
 να έργα έλαστωμάτων της στέρε-
 ρης. Έτσι στις 15-11-1958 έγινε
 διαπραξαία για την καταπολέμηση

● ——— SYNEXEIA
ITHN 5p IEAISA

ΠΕΡΑΝΕ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ, 23. (18. υπρ.). — Απεβίωσε σήμερα από εγκυ-
φαλκή συμφόρηση, σε ηλικία 62
ετών, ο αντιπρόεδρος της κυβερ-
νήσεως και υπουργός Έμπορι-
ας Άνατολίκης Γερμανίας Χό-
λντριν Ρόου.

ΑΥΣΤΡΑΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΠΕΒΑΗΘΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΚΑΛΕΣΕ ΒΟΥΛΕΥΤΗ
«ΒΡΟΜΕΡΟ ΠΑΛΙΟΓΕΡΕ»

ΚΑΜΠΕΡΑ, 23. (18. ύμνη). — 'Ο Αδελφός υπουργός της Κοινωνικής Προνοίας κ. Χιούρμπριτςτον απεδόθη απόψε από την Βουλή των Αντιπροσώπων επί 24 ώρες, διότι απεκάλεσε βουλήται της αντιπολιτεύσεως «βρωματέρι παλιάνεργος». 'Ο υπουργός αρνήθηκε ότι εξέφραζε τέτοια ύβρι, αλλά ο πρόεδρος της Βουλής τον διέγραψε.

Όχι Γιάννης.... Γιαννάκης

[illegible][illegible][illegible]

Η ΔΥΤΗ

ΥΠΕΡΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ Ε.Ο.Τ.

[illegible]

της 86.480.020 δρχ. "Αν προσέθε-
σουμε και το ποσό που θα διαφυλα-
χθεί για την δημιουργία ειδικού γκα-
ραντί στην περιοχή της "Αγίας Τρί-
φυλλας και την δημιουργία επιδοτή-
σεων, ή διαφορά για ένα έργο απο-
δότου αποδόσεων, θα έχουμε τα 150
δισκ. διαφοράς.

Το ξενοδοχείο της Πάτρας — όπως είδαμε ο κ. Φωκός — θα δοθεί ως λειτουργία την 15η Ιουνίου, ή δε λειτουργία από 17η με την εξέταση έγκρισης από αρμόδια της δημοτικής του για πάντα χρήση, προέβλεπε ότι ο ΕΟΤ θα ενοικιάσει το 60% της καρέκας.

[illegible]

Για τον μαζικό έλεγχο των
αυτοκινήτων διαπιστώθηκε πύ-
λος βλάβης 2.250.000 δρα.
Για τον έλεγχο των προϊόν-
των — τρις στήριξη — υπήρξε ο
έλεγχος και οι βλαβές 6.000
000 δρα.
Έτσι, τα προϊόντα βλάβης έ-
χουν για τον διακανονισμό του έ-
τους περίσσεια του μέρους του ο-
ριστικού. (Αν υπήρξε στην άρτι-
ακή των 36 εκατ.).

Όσον αφορά την υλοποίηση της με-
ταρχής δι' επανομήν 4 εκατ. δολ.
(αλλά 4 υλοποιήσεις δεν όφειχε να
αποτελέσουν πλάτη), τα 4 εκατομμύρια έφτα-
ναν να καλύψουν ετήσιες 4-5 επανομές
και άλλες δι' επανομήν επένδυσης.
Τα συνολικά τμήν επανομών για 4
επανεπένδυση θα έφταναν σε 1
400.000 δολ.

Για το ξηνοδογείο β' κατηγορίας προβλέπονται οι έξοχο δαπάνες: α) Άγρια οικόσιτα και περιουσία δ 500.000 δρα., β) μεταφορά του νοσοκομείου αξί ξηνοδογείο 15.115,00 δρα. Συνολική δαπάνη 21.665,00 δρα.

Μάχη: στιγμής δηλαδή προέβλεπε
το — εύχρηστος δὲ τὸ ἐπίσημον ἐν-
δεῖξι — πὺ δὲ θεωρηθεῖσιν γὰρ τῆς Πύ-

A yellow ruler with black markings and text. The text on the ruler includes "ΕΥΡΟΣ 0' - ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ 0 YAA 0 Y 2513" and "ΠΑΡΑΧΕΙΡΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1991".

ΕΛΛΗΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΗΡΗΜΑ
ΜΠΑΤΕ, ΦΙΛΟΙ, ΑΛΕΣΤΕ...

«Ψαλμός, ψαλμός, ἀνεκράζει ὁ κύρι' Ἰσάββαος ὁ Κωστής,
μετὰ τῶν μαζῶν θωπευομένης...

Ο τύπος της αμεταβλητότητας του γενεοτύπου είναι, όμως, πολύ σημαντική. Πώς θα γίνει, εν τού μεταξύ του παλαιού και του νέου, όχι, ο γαμπρός μου, ο Κωνσταντίνος Μυλωνάς, και κομμάτι από τινες αναμνήσεις, τις έμεινε στις συμβάσεις τόσο φούρες... Δέν είν', όχι, ο γαμπρός μου... Είν' ο αδελφός του (Πολύδης!)

Τί τοῦ λές, λοιπόν, τοῦ ^{*}Τσάτσου, ὅστις ἔχων τὴν συ-
(νέθειαν.

μάτη πλάι του μια κόττα, μάς περιφύγει κουνταριθισί!
Μάς... δείχνει, τονίζεις, άσυστόλως και σαφώς:
αβλιός γαμπρός μου; Του γαμπρού μου τίν'... απλώς
12. 05/06/2021

Κι' ελ' σὺ πᾶ μᾶς τὰ δηλώνει, δίχως τσίπα καὶ ντροπή,
ἐνῷ θέτανε, νομίζω, προτιμότερο, νὰ πῇ.

—Βρέ παιδιά, ο Τουρισμός μου έχει γίνει τέτοιος...
(μύλος)

ΔΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΜΑΝΔΡΗΣ ΓΛΕΖΟΣ		ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ 1956 — 59	
ΔΕΛΤΙΟΝ ΜΥΡΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (Εκπαιδευτικῆς - Διοικητικῆς)			
ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ	26-146	26-201	
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ	35-481		
ΕΠΑΥΡΙΣΙΣ	26-636		
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ	527-200		

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 2
(ΓΩΝΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΟΥ. Β' ΟΡΟΦΟΣ)

ТАРНАВА

"ΕΘΝΟΣ"

17. Jan. 1961

[34.4]

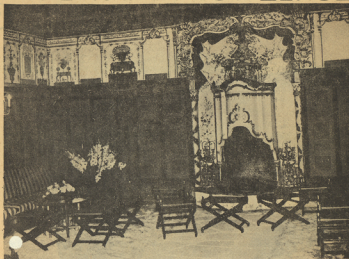
ΕΘΝΟΣ 17. Ιουν. 1961

ΕΘΝΟΣ

17-6-61

17. 6. 61

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΗΗΘΟΣ

[illegible][illegible]

Edves 17.6.1991

SECRET

Εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς Πάρνηθος

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΝ
ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ
Π. ΜΥΛΩΝΑΝ

Ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὰ
ἐγκαίνια τοῦ «ἀρι-
στουργήματός» του

Τός πρώτες πρώτες ώρες τής Κυριακής ο αρχηγός κ. Π. Μελιόνης, απευθύνει εκ Πάνθεον, λέγοντας το καταστάσιμα τής ώρας και κατακλείνοντας εις φωνές παρόντων μέληων. Ο κ. Μελιόνης, οστις, ως γνωστόν, εξελήνθη το ρόδιον το υπερπαλαιού εξουσιώτη τής Πάνθεον τού Ε.Ο.Τ., λέγει το εξής το αυτοκίνητον του, στρατευομένη δε σχετικά διαφορά, διεκδικούει εις τή νοσοκομείον του Γενάρου Σπινάρου, όπου και νοσηλεύεται.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΑΡΗΗΘΟΣ

Β. ΡΑΔΗΝΗ

20.6.61

Αι εκατοντάδες μέλῳ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ οἱ πολλοὶ ἔτι καὶ παρὶσθεν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγάλου τουριστικοῦ Ξενοδοχείου τῆς Πάρηθους μόνον λόγους αὐτοῦ καὶ μεγάλου θαυμασμοῦ ἐξείσοσαν πρὸς τοὺς δημιουργοὺς αὐτοῦ τοῦ ταπεινοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὸ ὅποιον ὁ πρωτεύων κ. Καραγιάννης ἐφοίτησε τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν.

Τὶ δὲν εἰκόνα καὶ τί δὲν ἐντύπωση ἐκείνῳ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, Ποῦρα μέλῳ, ἀναμεινόμεν μὲ τὴν δὲν καταπληρῶσθαι εἰς τὴν ἐμφανισθῇ ὡς σκόβολον ἓνα ἔργον καὶ τιμὰ τοὺς δημιουργοὺς καὶ καὶ ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν μαγνήτη ἕλκει διὰ τὰς ἑλικὸς στρατίαν τῶν εὐπόρων τουριστῶν. Τόσα καὶ τὸ ἔργον ἀποκλεισθῇ καὶ ἀποτελεῖ ἐμπρόσθεν τισὶν διὰ τὴν τόκον, τώρα καὶ ἐκείνη καὶ τὸ ἐπικίνδυνον καὶ τὸ ὀφθαλμὸν καὶ τὸ ἐβύλησαν μέγαν λίθον ἀνεθέμενος κατὰ τὴν δημιουργίαν του τώρα οἱ κατῆγοροι ἀνελόντων τὸ αἶμα καὶ ἀέλησαν νὰ διασπάρουν εἰς βάθος τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς γῆρας, ἡ σιωπὴν ἡ ἀναλίσκονται εἰς ὅσον κατὶκὴν ἀπαλάτων ληστευτικῶν, κατὶκὴν καὶ εὐνοίας ὑποδοχῆς ἡ ἀσκήθαι ἐκείνῳ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ ἔργου, ἀπὸ τοῦ Καραγιάννη τῆς Ρόδου, τῶν Καραγιάννη τῆς Βοδουλίου, τῶν Πρωτοῦ τῶν Μνηστών τοῦ Μανώλη, τοῦ Νασὺ τῆς Ἀστέιδος μέγαν τὴν ἐπιτελευτῶν τῆς ἐποχῆς. Εἶναι γνωστὴ δὲ καὶ παραδομένη εἰς αὐτὴν ἡ εἰς ὅτι ἡ κατὶκὴν εἰς εὐνοίας ἀλλὰ τὸ δύσκολον εἶναι τὸ ἔργον.

Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ὅπως εἰς νῆας ἀλλος, διότι ὑπερέχουσιν εἰς τὴν μεγάλην ἔργον καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιτέλειαν τῆς δημιουργικῆς ἐκτέλεσιν τοῦ Κωνσταντίνου Καραγιάννη, ἔτις μὲν ὡς πρὸς πρὸς τὸ ἔργον ἔχει τὴν ἰδικὴν του ἀντικείμενον ἀντικείμενον καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ ἔργου αἰσθῆς τὸ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ εἰς τὰς ἐκατοντάδες τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ νέου πολιτιστικοῦ ἐπιτελευτήματος.

Ὁ ὑπογράφας τῆς Πρωτοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Τσιτσάνης, οἱ ἰδιώτες τῶν Ἑλλήνων Ὀργανισμῶν Τουρισμοῦ καὶ ὁ ἀντικείμενον τοῦ ἔργου, καὶ ἐπιτελευτῶν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅλου ἔργου, δικαίως ἠμπερουν νὰ ἔγιναι τὸ αἶμα τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀπέναντι τοῦ πρωτεύοντος ὑπὸ τὴν ἀνάγκην παρακαλοῦσιν τοῦ ὅποιου ἐκτέλεσιν τὸ ἔργον, καὶ τὸ αἶμα τῆς ἀπελευθέρωσης ἔναντι τῆς δημοσίας γνώσεως καὶ διὰ τὴν ἐπιτελευτῶν ἔργον αὐτὸ καὶ ἐπὶ αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν κομμογενομένην καὶ ἀντικείμενον ἀπὸ μέρους τῆς ἑλληνικῆς ἀντικείμενον καὶ τοῦ ὅποιου αἰσθῆς. Εἰς τὴν μὲν ὡς τὴν ἐπιτελευτῶν πολιτιστικὴν ἀντικείμενον εἶναι ἓνα σκόβολον ἑλληνικὸν ἀντικείμενον καὶ αὐτὸ καὶ ἀντικείμενον αἰσθῆς καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκείνη ὅπου ἔχει σημασίαν.

Το ξενοδοχείον Πάρνηθος

Με κάθε επισημότητα έγιναν νύχες τὰ ἑγκαίνια τοῦ νέου τουριστικοῦ ξενοδοχείου εἰς τὴν Πάρνηθα. Ἀυτίου, ὁ ποιητοποιονὸς κ. Κ. Καραπιδιὸς ἀνὰ παρουσίᾳ τῆς Γαλλίδας Ἀθλοπιδῆς Μισελὴν Πιρέλ, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δεξιότητος ἡ ἑστία ἔγινε μετὰ τὰ ἑγκαίνια. Αἱ σχετικαὶ πληροφορίες δημοσιεύονται εἰς τὴν 9ην σελίδα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ 27.6.61 ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Ο καλλιτεχνικός διάκοσμος των τουριστικών ξενοδοχείων Πάρνηθος και Άκροναυτίας (Άρβανιτίδας).—Κα-
κίστη ή φυλαγώγητος ο μνημίου Μπούρτζι.— Ναυπλίου.— Έλληνες θαλασσογράφοι παλαιοί και νέοι.— Έν-
τυπώσεις και σχέσεις δια την Ελληνική θαλασσογραφία και τα θαλασσινά τοπία εν όψει της εκδίσιας
του «Παρνασσού», που άργάνωσαν ή «Ελληνική Θαλασσία Ένωσις»

ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Μ. Χ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Με ιδιαίτερον χαρόν είδαμε, ότι
τά νέα τουριστικά ξενοδοχεία, που
αναγέρνουν, έχουν Ελληνικούς καλ-
λιτεχνικούς διακοσμούς. Ή στήλη αλ-
τή από επών άγωνίζεται να κησι-
αίως άρμόδιος να σκεφθούν ποσο-
ρε, ότι, τά νέα μεγάλα συγκροτά
κτίρια πρέπει να έχουν, καλλωπιζόμε-
νός των διακοσμών των, Ελληνικών
προτύπων.

Τα νέα τουριστικά ξενοδοχεία
της Πάρνηθος είς τό θέμα αυτό έ-
χον τά κρείττα και μέ των ένισχυ-
μένων καλλιτεχνικών διακοσμών των πε-
ριστοιχών σάλων των του προβά-
λιν των Ελληνιστών των και γινέ-
ται μία μικρογραφία καλλιτεχνικής
(αδελφής της λαϊκής μας τέχνης)
ή άρτιστικόν του (ξενοδοχείου και
καταστήματος της Α.Σ.Κ.Τ. Παύλος
Μαλανός έδωκε την γραμμήν αλ-
τήν, μεταγενερώς είς την κατα-
σκευή του ξενοδοχείου είς μενέ-
λην ποικίλην και ποικύτην και τά
διαφορετικά Ελληνικά πρότυπα. Καλ-
λιτεχνικοί σύμβουλοι δια των δια-
κοσμών του ξενοδοχείου Πάρνηθος
ήσαντες οι κύριοι Γιώργος Μά-
ραλης, Γιάννης Τσαρούχης και Ν.
Χατζηγεωργίου.— Γκιόκας, Η φιλο-
τεχνικός των διαφόρων διακοσμή-
σεων έστι από τους κυνάρχους
Σπύρον Βασιλείου, Δ. Κοκκαλίδη,
Γ. Μικροπούλου, Γιάννη Μαραλή,
Ν. Νικολάου, Σ. Σωφρόνη, Π.
Τσιτση, Γ. Χαΐτη, τους γλύπτες
Χ. Διδάκη, Ν. Κεφαλαντή και
Άδωνη Τόμα καθώς και από άρ-
χας σπουδαστών της Α.Σ.Κ.Τ.

Με τό ενδιαφέρον αλτή έγινε τό
πραγματικόν καλλιτεχνικόν έργο
του Ελληνικού διακοσμού του το-
ριστικού ξενοδοχείου της Παρ-
νηθος. Εξ άλλου είς τό έργο ανα-
παύει τουριστικά ξενοδοχεία «Ας
προσπαύει» (Άρβανιτίδας) τά γλυ-
πτά του Έλληνα γλύπτου Κίου-
δότης είς πολλόν έκαν προσθήκη
σι έπίκαιρα στοιχεία και έδωκε τό
μέτρον των επιτυγμάτων της συ-
γχρονης Ελληνικής γλυπτικής, διά
συγγράμμι διακοσμών καλλιτεχνι-
κά έτα νέον και άριστον τουριστι-
κόν ξενοδοχείον. Με την άεικήριαν
των έγχαυίων του τουριστικού ξε-
νοδοχείου Άκροναυτίας είδα την
νύκτα των δυσηπονήτων (γυμνασι-
κών φυλαγώνων) του Μνημίου
«Μπούρτζι» μέσα είς την θάλασσαν.
Ένισχύς τό υψος μέ τα πολλά
φρούρια μέ φυλαγόμενα διακοσ-
μικά σκάφη.

Οι άρμόδιοι άς συμβουλευόμε-
νός προαίμα, νέον είδον κ. Κο-
ζάνη, που έμπνεύσθηκε, νέον
συμπόσην Μνημεία επί ακαλαπού-
λας είς την διαδρομήν προς Έπι-
δαυρον.

Εάν επιτρέπεται να έμφανίζονται
τότοι άγριοι την νύκτα τό Μνημεί-
ον.— Ναυπλίου και μέλλουσιν κατά
την περίεον του φετιμού Έπι-
δαυρου.

Le Premier ministre M. Caramanlis s'entretenant avec la vedette française du cinéma Micheline Presle durant la réception de gala donnée samedi soir à l'Hôtel du Mont Parnes. Au centre le ministre à la Présidence du Conseil, M. Constantin Tsatsos.

En présence de M. Caramanlis

L'HOTEL DU MONT PARNES A ETE INAUGURE SAMEDI

Nombreux invités de marque

En présence du Président du Conseil M. Caramanlis a eu lieu samedi l'inauguration à Parnés du nouvel hôtel touristique «saper - lune Mont-Parnés» qui tant du point de vue des installations que du point de vue de son emplacement est un des meilleurs de tout le monde.

Sept cents invités de l'Office National du Tourisme eurent l'occasion, au cours de l'inauguration d'admirer le paysage admirable qui est offert à la vue depuis les balcons de l'hôtel vers la plaine de l'Attique et

le golfe Saronique d'un côté et le bois de sapins de l'autre. Les visiteurs étrangers ont été particulièrement charmés par l'ambiance calme, la fraîcheur du climat et la nature très belle et variée. Et tout ceci à une petite distance de la ville d'Athènes et des installations balnéaires du golfe Saronique. Une combinaison c'est-à-dire de séjour de montagne et de bains de mer très rare qu'à ce qu'il paraît est particulièrement appréciée si on juge par le fait que toutes les chambres de l'hôtel ont été déjà engagées jusqu'au mois d'octobre par des voyageurs grecs et étrangers.

Le second facteur important de la réussite de l'hôtel «Mont-Parnés» sont ses installations impeccables. Toutes les chambres disposent de salle de bains, de douche et d'air conditionné, sont meublées avec un goût exquis et sont complètes par une véranda admirable.

Les salles de réception, des salons confortables à l'aménagement grec de caractère insulaire les salles à manger, les bars, les salles de jeux, le cinéma, et la salle des conférences, les piscines etc constituent un night club original avec une décoration inspirée par la nature et la montagne, des jardins et des lacs artificiels des salles de lecture, des maisons de coiffures et des fleuristes sont à la disposition des clients de l'hôtel qui avec le nombreux personnel expérimenté et serviable desservent toutes les exigences des clients. Nous devons encore noter la cuisine choisie et le programme artis-

tique intéressant du night club que tous ceux qui y assistèrent samedi soir ont jugé jusqu'à première heure de la soirée.

En ce qui regarde l'atmosphère de l'hôtel, la journée d'inauguration nous a donné une idée de ce qu'elle peut être à l'avenir.

En effet dans les salles de l'hôtel on distinguait, outre le président du Conseil, des chefs des partis politiques, des ministres, des députés, professeurs, académiciens et des hommes de lettres, des sciences, des artistes du théâtre et du cinéma, des facteurs économiques de la capitale ainsi que d'autres personnalités.

A la tête de tout ce mouvement se trouvait le ministre à la Présidence du Conseil M. C. Tsatsos qui pendant deux jours consécutifs se trouvait à l'hôtel : surveillant les moindres détails pour la livraison de l'hôtel au public. M. Tsatsos a témoigné une sollicitude particulière lorsqu'il surveillait les travaux de construction et une satisfaction de père qui voit sa fille à son premier bal.

Le but de M. Tsatsos d'après l'esprit du gouvernement Caramanlis, est d'inaugurer à l'avenir aussi de pareils hôtels pour le renforcement du tourisme de montagne pour lequel tant de perspectives existent en Grèce. Ceci a été souligné entre autres dans le discours de M. Tsatsos qui expliqua les raisons pour lesquelles il a été jugé nécessaire que soit créée une pareille grande unité hôtelière sur le Mont Parnés.

Quant à l'exploitation de l'hôtel un effort a été entrepris afin que celle-ci soit à la hauteur des exigences les plus difficiles et c'est en raison de cela que l'exploitation a été confiée à une des plus grandes entreprises hôtelières de l'Europe.

M. Tsatsos a ensuite exprimé sa satisfaction particulière en raison du fait qu'avec l'hôtel du Mont Parnés se réalise la collaboration entre la Grèce et la Suisse dans le domaine touristique où l'œuvre accomplie par la Suisse n'a pas besoin d'éloges.

Les difficultés qui se sont présentées à la construction d'un hôtel à une hauteur pareille dans la montagne ont été toutes surmontées grâce à la collaboration étroite de tous ceux qui ont contribué à la construction de l'hôtel qui fait vraiment honneur au pays.

C'est en raison de cela, a dit M. Tsatsos, que l'œuvre est une satisfaction à tous les facteurs grands et petits qui ont contribué, cette œuvre.

Le Président de la Chambre et
Chambre à la page 4)

■ L'INAUGURATION DE L'HOTEL DU PARNES

(Suite de la page 1)

Mme Jopoulo ont aussi assisté à l'inauguration ainsi que le Grand Maréchal de la Cour et Mme Lévidou, le ministre des affaires étrangères et Mme Averof, le ministre de la marine marchande et Mme Andrianopoulos, le président de l'Office National du Tourisme et Mme Pylas, l'ambassadeur d'Italie et Mme Conti, d'Allemagne Dr Seelos, de Suisse et Mme Fucks, le secrétaire général de l'Office National du Tourisme M. Phocas, Mme Lina Tsaldaris, M. et Mme Vénizélos, M. et Mme Vranopoulos.

Mais des ambassadeurs artistiques d'Allemagne, d'Italie et de France ont été aussi présents à l'inauguration.

L'acteur réputé Kust Yurgens avec sa charmante femme distribuaient des sourires et des promesses. De venir habiter un mois en Grèce et revenir pour tourner un film. Et sont tellement enthousiasmés avec la Grèce qu'il paraît qu'ils réaliseront très prochainement leurs promesses.

En tous cas avant-hier M. Jurgens fit largement honneur au champagne tandis que sa charmante épouse dansait aux sons du «Cha-Cha».

Un autre couple a été aussi noté pendant toute la soirée. Il s'agit d'Amedeo Nazzari et de sa charmante et très sympathique épouse qui est d'origine grecque. En effet la mère de Mme Nazzari est originaire d'Algon et c'est en raison de cela qu'elle parle la langue grecque impeccablement à la grande joie des journalistes qui demandent des entrevues grand acteur du cinéma. Amedeo

Nazzari qui avait été invité d'assister aussi à la représentation de dimanche au théâtre d'Epidaure de la tragédie de Sophocle «Electre» a révélé qu'il a commencé sa carrière d'acteur en 1930 lorsqu'il se présenta comme coryphée du chœur à la tragédie «Iphigénie en Aulides» à l'ancien théâtre de Syracuse. Plus tard en 1935 il joua le rôle de Thésée dans la tragédie «Oedipe» au théâtre de Syracuse également.

Mais cette même année il abandonna le théâtre afin de s'adonner entièrement au cinéma. Nazzari a tourné 142 films à ce jour, fait qui lui a valu 25 ans de travail intensif.

Très charmantes les deux actrices françaises présentes à l'inauguration de l'hôtel du «Mont Parnès»: Micheline Presle aux cheveux plats et aux grands yeux bleus et la peu transparente représentait la beauté française classique. Micheline Presle ne laisse aucune occasion lui échapper pour exprimer son admiration pour la Grèce et comme un leit-motif elle ne fait que répéter qu'elle retournera prochainement en Grèce pour passer ses vacances.

Charmante et très distinguée Française Prévost fille de la journaliste bien connue s'entretient de façon agréable sur des questions d'art et de littérature. Elle a tourné 9 films en deux ans et demi mais son grand amour est le théâtre.

Le cercle des acteurs de cinéma ferme avec le réputé acteur allemand Otto Hassé qui ne cessait de jouer du spectacle d'Athènes nocturne et qui de la hauteur de l'hôtel ressemblait à une mer pleine d'étoiles.

Un des invités les plus sympathiques était le Prince Pierre de Monaco père du Prince Ragnier qui exprima son enthousiasme pour l'hôtel et pour le site environnant. Son opinion a d'ailleurs une valeur toute particulière en raison de son pays d'origine.

L'entrain était tellement général que la danse s'est prolongée jusqu'aux premières heures du matin.

Deux orchestres celui de M. Lavarinos et du franco-égyptien Bob Asam ont amusé les invités qui avaient afflué au night club. Sur la piste dansaient côte à côte l'académicien M. Mélas, Amedeo Nazzari Mme Hélène Viachos, Françoise Prévost etc.

ΠΑΡΝΗΘΑ

le vieux des
quotidiens français
n'ont

AU MILIEU DES SAPINS

UN PALACE HORS-PAIR AU SOMMET DU PARNÈS

Surprenant; Merveilleux! Un chef d'œuvre! Bravo! Telles étaient les exclamations qui partaient de toutes les lèvres, qu'elles fussent celles de partisans du gouvernement, ou de l'opposition ou des éternels grognons! Même les plus difficiles et ceux qui avaient

leur décor artistique: à travers leurs grandes baies vitrées le regard et la pensée s'élevaient au loin sur les sapins et jusqu'à l'immense cité d'Athènes qui s'étale dans la plaine des milliers d'escarboulées, une vue captivante aussi bien pour les étrangers que pour

Le Premier ministre M. Caramanlis et le ministre à la Présidence du Conseil M. C. Tsoulos au cours de la réception inaugurale donnée samedi dernier à l'Hotel du Mont Parnès.

beaucoup voyagé et encore les plus prétentieux ne trouvaient rien à redire. Mais que pouvaient-ils dire? Qu'il ne répond pas à son but? Serait-il possible que quelqu'un aille là-bas pour se reposer et n'y ressentir aussitôt un sentiment d'euphorie? Dans un tel assoitement de la nature, du confort et de l'art, comment ne pas sentir des ailes à son âme, ne pas subir l'influence bienfaisante du Beau? Car en effet, l'Hotel du Mont Parnès est le fruit d'une sage pensée. Les beaux salons luxueux ne suscitent pas à eux seuls l'admiration par

nous-mêmes. Celui qui est l'idée de mettre en valeur ce sommet n'est digne que de louanges. Je m'étonne qu'il y ait eu des gens qui grognèrent pour cet emplacement. Je ne peux vraiment pas saisir en quoi le site est gâché par l'hotel et je suis certaine que ceux qui grognèrent n'ont jamais eu l'idée d'admirer d'en bas, depuis Athènes, justement ce sommet, qui soi-disant est déparé par l'hotel, ni se rendirent jamais à pied sur la montagne, alors que maintenant, je n'en doute pas, tous sans excep-

(suite à la page 2)

LA RECEPTION INAUGURALE DU MONT PARNES

(Suite de la page 1)

tion, les grecs aussi bien que les autres pourrout y arriver confortablement en auto pour en savourer tous les délices.

L'hôtel a été bâti pour l'hiver comme pour l'été, pour les fêtes comme pour ceux qui viendront y chercher le repos. Les premiers descendront en bus au night-club pour boire, danser, se divertir, les autres n'auront qu'à choisir un des coins nombreux offerts par les salons de lecture et autres commodités pour s'y délasser l'âme et les regards, sans que le bruit de la boîte de nuit arrive jusqu'à eux, car elle est nichée tout en bas dans le roc. Nous ne saurions assez louer l'originalité et le bon goût qui ont inspiré le décor du night-club, creusé dans la pierre avec ses murs de roc de marbre à la surface inégale, sa grande baie vitrée par laquelle on admire le panorama du bassin de l'Attique, son éclairage discret.

Les différentes salles et salons sont meublées en style divers des îles grecques : il y a le salon au style d'Hydra, un autre au style de Skyros etc. Tout y est fait d'après le même style : les meubles, le plancher, le plafond, les lustres, les cheminées. On a soigné jusqu'au moindre détail. Entre les importants salons aux baies vitrées on trouve encore des lacs artificiels avec des plantes, des salles de lecture vitrées agréables de jeu d'eau, des escaliers aussi somptueux qu'originaux, des piscines, une salle de cinéma, une maison de coiffure etc. Mais ce fut surtout l'excellente cuisine du Mont-Parnès qui suscita l'admiration générale.

Combien attrayant et hospitalier est cet hôtel, où le vit par l'entrain des invités et par leur manque d'empressement à s'en aller. Personne ne songe à quitter la réception, commencée à huit heures du soir, avant l'aube. Même le chef du gouvernement M. Caramanlis, tellement attaché à son travail et s'accrochant ramener le lune du divertissement, même aux heures nocturnes, resta samedi jusqu'au-delà de minuit, allant d'une salle à l'autre, recevant de la fierté pour cette acquisition admirable de la Grèce, recevant des félicitations et répondant avec entrain aux questions, spirituelles ou simples, que profitant de l'occasion lui adressaient des amis ou des adversaires. A un certain moment, M. Caramanlis concentra M. Sophocle Vénizelos et on l'entendit dire : Eh bien ! Qu'en dites-vous, M. le Président, n'est-ce pas mieux ici qu'à la Chambre ?

— C'est parfait ! parfait ! acquiesça M. Vénizelos. Que pouvait-il faire ? Tout en étant de l'opposition, tout en cherchant à en faire, qu'aurait-il pu dire ici ? S'il avait formulé des objections, je crois qu'il se serait attiré l'indignation de tous les assistants.

Plus de 800 invités assistaient à la réception inaugurale. Il y avait parmi eux des membres du gouvernement, de la Cour, du corps diplomatique, de l'Académie, de la presse, du théâtre etc.

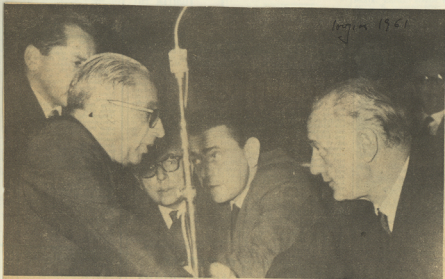
Il serait plus simple, je crois, de noter ceux qui en étaient absents ! Toutefois, nous entreprendrons de citer quelques noms : Le premier ministre M. Caramanlis, le Président de la Chambre et Mme C. Rodopoulos, le grand maréchal de la Cour et Mme D. Lévidis, le ministre des affaires étrangères et Mme Avérof, le prince Pierre de Monténégro, la grande Dame de la Cour Mme Carolou les ministres et Mesdames C. Tsouros, G. Adrianopoulos, les ambassadeurs de Suisse et Mme Colle, d'Italie et Mme Conti, d'Allemagne M. Seelos, Mesdames G. Veyatzi, Adamopoulos, Tr. Triantafyllakos, le président et Mme S. Vélizelos, l'amiral P. Ioannidis, M. et Mme S. Parnonikolaou, le président de l'Office National du Tourisme M. G. Phylas, le secrétaire général de l'O.N.T. M. N. Phokas, Mme Lina Tsaldaris, M. et Mme D. Vassilopoulos, le directeur général de la Presse et Mme J. Bertos, M. et Mme Calikis, le chef de l'Aviation Civile et Mme G. Doukas, le comte et la comtesse de Warren, M. et Mme S. Costopoulos, M. et Mme C. Bastas, M. et Mme J. Kapodistrias, Mme Hélène Vlaches, M. et Mme S. Botis, M. et Mme C. Kyriazis, M. et Mme E. Gotsaridas, M. et Mme Kyriakidis, l'amiral et Mme C. Alexandris, les professeurs et Mesdames Haramis, Tombros, G. Koronaios, Li. Kalogeropoulos, le colonel et Mme R. Bartlett, M. et Mme M. Alifanos, M. et Mme Cavarolos, M. et Mme Zafirostas, M. et Mme Gouvasakis, le professeur C. Kitakis, le professeur et Mme P. Mylonas, M. et Mme Zacharakis, M. et Mme G. Athanasiadis, M. et Mme P. Athanasiadis, M. Lambroukos, M. et Mme Spontas, M. et Mme P. Kotizas, M. et Mme N. Vlasakis, M. Carolou, Mme M. Rodonoulos, M. et Mme Papischilas, M. et Mme Poutaleos, M. Coutzaris, Mme Scralos, Mme Tsambakis, Mme M. Simos, M. et Mme N. Baltas, MM. Zachyropoulos, A. Antopakakis, I. Pétromoniatis, G. Spourdis, M. et Mme L. Koromilas, M. et Mme M. Noulkos, M. et Mme J. Latsis, M. et Mme Bonasoutas, M. et Mme Penikides, M. et Mme Cambanis etc. et les fameux acteurs de cinéma et Mesdames Curd Jurgens, Amedeo Nazzari, Otto Hassé, et les charmantes actrices françaises Micheline Presle et Françoise Prévost.

Les plus belles de la soirée étaient la comtesse de Warren avec une robe en mousseline de couleur rouge, Micheline Presle avec un orsombre en mousseline imprimée, Mme Jurgens avec une robe dorée en liège étroite.

A. K.

" Οί Βουλευταί κκ. Κοθρής καί Πολυχρονιάδης, κατέθεσαν ἐρώτησιν εἰς τήν Βουλήν διὰ τὰ καταγγελλθέντα ἀπό τόν τέως Σύμβουλον τοῦ ΕΟΤ κ. Κουράφαλον, ἐζήτησαν δέ νά προσκομισθοῦν ἀπό τόν Ὑπ.Πρ. Κυβερνήσεως ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἔγγραφα πρός διαφώτισιν τοῦ Σώματος.

" Οί ἐρωτῶντες Βουλευταί, ὑποδεικνύουμ, εἰδικώτερα, τήν κατάρθεσιν τῶν στοιχείων εἰδικώτερα, τῶν σχετικῶν μέ τὰ ἔργα: 1) Διαμόρφωσις τοῦ Παλαμηδίου 2) Μικροῦ Καβουρίου 3) Ἐξωραϊστικῶν ἔργων Ξεν. Ναυπλίου 4) ὑδρεύσεως Τουρ. Περιπτέρου Παλαιᾶς Κορίνθου, 5) Ἔργα Πλάζ Βουλιαγμένης καί 6) Ξενοδοχεῖον Πάρνηθος . "

Ένα στιγμιότυπον από την χθεσινή συνεδρίαση της Βουλής. Οι βουλευτοί της ΕΡΕ (αξ. άριστερών) κ.κ. Κ. Τσάτσος, Κ. Καλίας, Π. Παπαληγοπούρας και Π. Κανελλόπουλος, συζητούντες ιδιαίτερα πρὸς τὴν ἐνάρξεως τῆς συζήτησης.

Λόγος και αντίλογος

Ο λόγος φέρνει τον αντίλογο. Για την Πάρνηθα γράφαμε. Τρεις οι κύριες παρατηρήσεις: Πρώτη, ότι το Πάρνηθα, από άποψη, από την πολυτέλεια του καθώς είναι, κινδυνεύει να σταθεροποιηθεί το καθεστώς της ξενοδοχειακής του ύψους, ότι έχουμε να προσηγηθούμε ο ένας: "Ο δρόμος, κι' ύστερα το σπίτι. Η βάση της πυραμίδας πριν από την κορυφή που στέκεται στον αέρα. Τρίτο, προτεραιότητα από προσιτό ξενοδοχείο, ή τουλάχιστον, σύγχρονη κατασκευή με το απόδειχο.

Ο αντίλογος τώρα. Τον υπαγάγει ο υπουργός κ. Κ. Τσάτσος: Πληροφορούμαι, δημοκρατικά και χωρίς άγχη. Τόσο το καλύτερο. Για προσωπική μας ενημέρωση προορίζω τα στοιχεία του ο. κ. υπουργός: "Άλλα νομίζουμε κρέας να μετασφραγίσουμε τα δασικά στοιχεία της επιστολής. Το ένα αφορά το εμπορικό μέρος. Δεν είναι, γράφει, οι ελπίδες και τα κέρδη που ενδιαφέρουν την Κυβέρνηση: "Το Κράτος δεν ενδιαφέρεται για Πάρνηθα ως μόνον εμπορική ή ξενοδοχειακή επιχείρηση από την οποία επιδιώκει εμπορικά κέρδη, και δη άμεσως...". Την βλέπει σαν ένα κτήμα στο οποίο, μέσα στο τουριστικό πρόγραμμα, το πρόγραμμα αυτό στρέφεται κυρίως στην ανάπτυξη των ελληνικών παραγωγών. Μικρά στοιχεία, τώρα και στους άμεσους γύρους: Πάρνηθα, Πήλιο, Ιωάννη και "Ολυμπός.

"Άλλα - συνέχισε της επιστολής - και σαν οικονομική επιχείρηση αν το παίρνουμε, δεν μπορούμε να κρινόμαστε από τώρα την απόδοση, αλλά να κριθεί οσοδήποτε η αποδοτικότητα θα έπρεπε να περιμένουμε την συμπλήρωση όλων των άλλων έργων που θα εκτελεσθούν εντός του 1968 και την παρέλκουν των τουλάχιστον δύο είναι, οι "Ελβετοί την διετία αυτή περιόδον την θέλουν επλυσάνει. Τέσσερα έληξε χρόνος: Ζητή νόμους και υπομονή "Ελβετική" ακόμα δε μεγαλύτερη, κι' αν' αυτήν, διότι, η σύμβαση προνοεί, ώστε να μη επιβαρύνονται οι επενδυτές "Ελβετοί με τα έξοδα της επιχείρησής τους.

Στοιχεία και για το κόστος του ξενοδοχείου περιέχονται στο γράμμα: "Το λεγόμενον ότι εδαποποίηση 100 και μέλητα 120 κατοικιών δεν είναι αληθές. Διανομή περί τα 65. Τα 100 όμως διατηρούν για το σύνολο των έργων που θα γίνουν στην Πάρνηθα.

"Άλλα προέχει η απόφαση στα κύρια σημεία του χρονογραφήματος: "Οσοδήποτε η Κυβέρνηση και ο Τσερκόβιτς (εκθέτουμε το θέμα της Πάρνηθας ως θέμα ανεξάρτητο ενός μεμονωμένου πολυτελούς ξενοδοχείου. Το εκθέτουμε ως μόνον πολυπληθών εκμεταλλεύσεων του ίδιου εδαφικού συγκροτήματος της Πάρνηθας. Και αυτό το σχεδόν πραγματοποιείται. "Εντός της εδωκόμας δημοπρατείται η κατασκευή (για πλήρους μετασκευής

του Σανατορίου) του εδωκόμα ξενοδοχείου 360 κλινών, (μελετητής αρχιτέκτων ο κ. Μανώλης). "Εντός του "Ιουλίου φέρονται οι του ελβετικού οι τεχνικοί μελέται ως και οι προσφορές του "Ετελερική, άνω του οποίου δεν νοείται η πλήρης εκμετάλλευση της Πάρνηθας.

Προσέθετε ακόμα ο κ. υπουργός ότι ο αρχιτέκτων κ. Στάκος εντός του "Οκτωβρίου θα υποβάλει τα σχέδια της διαμορφώσεως του μετώπου σανατορίου και ξενοδοχείου χώρου. "Στοιχισμός, υπό, καταστήματα, κέντρα αλληλεγγύης και φυλακή "Εθνικής Διοικήσεως, όπου θα εγκατασταθούν έσο των δασών. "Ελβετοί και "Ελβετοί κρατούνται κι' άλλες περιμετρικά σε έκταση κλινών στεγμάτων.

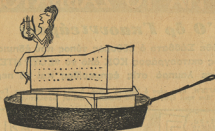
Να τα δούμε, να τα χαρούμε και να τα χειροκροτήσουμε. "Η επιστολή όμως δεν παύει τις άσους και σημειώματα μας. Χρονικά οι διαφορές. "Ο χρόνος ενός μήνατος. Με το τι έπρεπε να έλη γινεί το πηγάς εμείς, με το τι θα γίνη το πηγάς ο κ. υπουργός. "Άλλα το μέν δικό μας τι δεν έγινε αποτελεί το δικό μας, το δε υπουργικό τι θα γίνη είναι το δικό μας. Διαφορές, διαμνηστές σε έναρξη κορυφή, όταν τα άλλα, τα θεμελιώδη, βρίσκονται στο στάδιο της "μελετικής, των "προσφορών, της "επιμελητικής, της Πάρνηθας από την ανάπτυξη" α-πώ το πέρας στην ανάπτυξη. "Άλλα, για να είμαστε ειλικρινείς, προτιμούμε και την ανάπτυξη διαμνηστές από την εγκατάλειψη στην οποία είχαν καταδικασθεί έσως οι προαναφερμένες καταστάσεις, ένας δικό δικό σαν την Πάρνηθα, "Ελβετικό δουνό σε απόσταση είκοσι λεπτών - τόσο θα θέλει με τον ε-νοήσιο - από τη φλεγόμενη "Ο-μύνα.

Με κάποια μικρά επιλογίζει ο κ. υπουργός το γράμμα του. "...Δεν θα ενασχολώ αν άφαισε το ζήτημα να πέσει. "Ότι άλλως τε και να γράφετε υπέρ εμείς, το 90% των τουριστικών έργων της τελευταίας πεντητησίας, τα οποία θεωρούνται από όλους ως επιτυχία, έ-α να έ-απ κανείς ο δικός, ή ο άλλος ή ο άλλος, δια τα 10% που θεωρούνται αποτυχία, δι' αυτά θα εδύνανται μόνον η Κυβέρνηση και ο άρμόδιος ύπου γός.

Για μας το λέει ο κ. Τσάτσος: Θα είχε δίκιο. "Ασφαλώς δεν στρατηγίζουμε σε κυβερνητικούς στρατούς. Με το άγνοο άσους περινοήσε από τη ζωή. "Εννοώ τα έλπη και απέναντι του απειρογού κυβερνητικού σκάτους, το λένια όμως αυτό δεν εμπαίζει να αναγνωρίζουμε κάθε τόσο ότι η σημερινή Κυβέρνηση έχει συλλο-θεί το τελεωτικό θέμα. "Άλλα όμως αυτό, κι' άλλο να παραρ-χουμε σαν νομίζουμε ότι είναι διαρρη, λανθασμένη τεκτική και άσους.

Π. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ

Το
ση
το
δε
πρ
οι
μέ
νω
πρ
γρ
είν
19
τοι
σί
πρ
το
έκ
σε

Μπορεί νά καταλήξῃ σέ ποίημα ἢ σέ συνταγή μαγειρικής

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΟΣ

ΜΙΑ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΣΤΟΝ ΥΨΗΛΟΤΕΡΟ ΣΤΟΧΟ ΚΡΗΤΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Λέγουν ὅτι δὲν ἔχει πελάτες
καὶ ὅτι τοὺς ἀναζητεῖ σὲν
ὄριζοντα μὲ τὸ κανονικόν.
Αὐτὰ εἶναι ἐντελὲς ἀναλήξις.
Τὴν περασμένη Τρίτη εἶχε
ὀκτώ. Τὴν προηγουμένη ἐβδο-
μάδα παρουσίασε μέσον ὄρον
κινήσεως μεταξὺ πέντε καὶ ἑ-
πτὰ. Ὑπῆρξαν δέξαια καὶ ἡ-
μέρες ποὺ δὲν εἶχε κανένα πε-
λάτη. Ποιὰ ἐπιχείρησι ὅμως
πυγαίνει καλὰ ὅλες τὶς ἡμέ-
ρες; Ἀλλοστε τὶς νύκτες τὰ
πράγματα εἶναι σημαντικῶς
καλύτερα...

...Τό προσωπικό κάνει δι,τι μπορεί γιά νά ικανοποίηση τήν πελα-
τεία. Κι' ένας μόνον παλάτης — έστω και έπισκέπτης — νά
έμφανισθί, ένας λόχος από γκρού, σεφιδιτόρους, καμαριέρες, ύ-
παλλέλους τίθεται έπί ποδός...

...Ο καλόπιστος δέν ε' άρη-
θί τήν όμορφιά που βασίλευει
στις έρμηκεις αίθουσες. Ο
κακόπιστος θά ύποστηρίξη δι-
τι ε'α' αύτά έτοιχίσαν πολύ
άκριβά. Καί ή κακοπιστία
του έγγενεται σ' αύτά: Κανείς
δέν ξέρει άκριβώς πόσο ά-
κριβά έτοιχίσαν. Κατά τ'
άλλα οι αίσειδόβοι πρέπει νά
είναι δέδοκοι ότι θά ύπάρ-
ξουν ήμέρες που τό λαμπρό
ξενοδοχείο θά έκκληρώση τόν
προορισμό του...

...Δίκα Ισπανοί μάγειροι
(που κάνουν αύτά τήν σι-
γη) τις δροσιότερες χειμο-
ρικές διακοπές που μπο-
ρούσαν πατά νά διαση-
θούν) περιλαμβάνονται με-
ταξύ του 130μελούς προ-
σωπικού. Όλοι είναι έν-
θουσιασμένοι. Ζούν ένα
παρρηθι πολυτελείας και
άνέστες. Τρώνε, κοιμώ-
νται, διασκεδάζουν, παγαί-
νουν στόν κινηματογράφο
του ξενοδοχείου, παίζουν
πίγκ - πόνγκ μερικοί άρχι-
σαν νά παθαίνουν και
γκόλφ — γιά νά μή πη-
γαίνει χαμένο τό άραίο, ει-
δικά γήπεδο. Όλα αύτά
γίνονται νόμιμα, γιατί δο-
θέντα ή διεθνήνας φρο-
νεί ότι ένα ξενοδοχείο
ρωίζεται μέ άλληγή πρέπει
νά κινητεί γιά νά διατηρή
τήν φόρμα του.

"Ένα μικρό έλά-
τωμα του θαυμα-
σίου κτιρίου. Κά-
τι πρέπει νά γίνει,
ώστε ένας έρχη νά
μή πέσει ή βροχή
στό μπάρ και νά μή
πλημμυρίξη ό τρί-
τος όροφο. "Αν δι-
ορδωθεί αύτό και άν
οι έπισκέπτες πού-
νουν νά τό βλέπουν
μέ πόση κακία, έ-
ση και οι ύπογο-
φόμενοι, τότε έλα
θά πάνε καλά. Γι-
ατί — γιά νά λεχθί
και μία σοβαρή
κουβέντα: Π ρ έ -
π ε ι κάποτε νά
πάω καλά τό ξε-
νο-
δο-
χείο. Καί μ π ο -
ο ε ι.

Φρ. Γ.
Κυρ.

Αρχιτεκτονική

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Π Ε Τ Ρ Ο Σ Χ Α Ρ Η Σ

ΕΤΟΣ ΛΕ' — ΤΟΜΟΣ 70^{ος} — ΤΕΥΧΟΣ 822

Αθήναι, 1 Οκτωβρίου 1961

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

JEAN MOREAS (Μετ. Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ)	Je viens de mal parler de toi... (ποίημα).
ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ	Προβλήματα κ' ερωτήματα : Καλοί γείτονες.
GERARD DE NERVAL (Μετ. ΘΕΟΔ. ΜΑΚΡΗΣ)	Επιτάφιος (ποίημα).
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΟΥΔΕΛΗΣ	Ο σταυρός των Ισκιών—Αρχαία Έλλάδα (ποίημα).
FÉRENC SÁNTA (Μετ. Κ.Μ.).	Ναΐ (διήγημα).
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ	Νηνεμία (διήγημα).
Γ. Θ. ΒΑΦΟΠΟΥΛΟΣ	Η Βασίλισσα (ποίημα).
ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ	Η σκιά και το φως (ποίημα).
ΜΙΧΑΗΛ ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ (μετ. ΙΟΥΛΙΑ ΙΑΤΡΙΔΗ)	Ο μεγαλοφάνταστος Ιδάλγος Δόν Κιχώτης (συνέχεια).
ΟΛΓΑ ΒΟΤΣΗ	Η ρόδα (ποίημα).
Κ. Μ.	Οι σοβιετικοί συγγραφείς κάτω από σύννεφα.
ΝΤΙΝΟΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ	Το Καίσαρι (ποίημα).
ΤΑΚΗΣ ΔΟΞΑΣ	Ένας φόνος (διήγημα).
ΑΝΤΩΝ ΤΣΕΧΩΦ (Μετ. ΜΙΛΙΑ ΑΓΓΕΛΙΔΗ)	Η κυρία με το σκυλάκι (διήγημα).
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ	Η Κυρά των Αγγέλων (ποίημα).
Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ	Η κίνηση των Ιδεών : Αβρότητα και θάρρος.
ΑΣΑΦ (Μετ. Τ. Α. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ)	Ψαλμός ΠΑ'.
EMILIO CECCHI (Μετ. ΣΤΕΛΛΑ ΜΑΝΤΑΚΑ)	Η πετρομένη θάλασσα.
ΜΕΛΠΑ ΤΖΑΝΝΗ	Αγνάντευμα (ποίημα).
ΛΕΙΑ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ — ΚΑΡΑΒΙΑ	Ο δράκοντας του ζευγαριού (διήγημα).
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ	Prosper Merimee (μελέτη).
PROSPER MERIMEE (μετ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ)	Ματίο Φαλκόνε (διήγημα).
ΛΕΝΑ ΠΑΠΑ	Σεπτέμβρης (ποίημα).
ΒΕΡΑ ΒΑΓΓΕΛΑΤΟΥ	Στις ψηλές κορφές (παραγωγή).
ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΡΑΔΥΝΟΣ	Νοσταλγία (ποίημα).

Στο τεύχος τούτο :

ΑΝΤΩΝ ΤΣΕΧΩΦ
«Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΣΚΥΛΑΚΙ»
ΠΡΟΣΠΕΡ ΜΕΡΙΜΕ
«ΜΑΤΕΟ ΦΑΛΚΟΝΕ»

*

καθὼς καὶ στὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀπρόσκληση σύλληψης τῶν ἡρώων μορφῶν. Αὐτὸ ἐδῆγγε τοὺς ἀρχαίους νὰ προχωροῦν ἱσχυρὰ τὴν σκευή, τὰ προσωπεία καὶ τὰ περιστρώβια, τὰ περιμυθίδια καὶ τοὺς καθόρνους. Ἐξωτερικὴ παράσταση τοῦ περιεχομένου τῆς ἐσωτερικῆς μορφῆς.

Αὐτὰ εἶπα, ὅταν πρὸφροντοῦν ἀπὸ τῆς γνώσης καὶ τῆς αἰσθησὶ τοῦ κειμένου καὶ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ἀνάγκη τῆς διδασκαλίας τοῦ ἀρχαίου δράματος, ὅχι μόνον δὲν ὀδηγοῦν σὲ μουσειακὴ ἀναβίωση τοῦ εἰδους, ἀλλὰ στὸ ἐναργέστερον ζωντανέμα του. Καὶ εἶναι λάθος θανάσιμον νὰ γίνεσαι σύγχυση ἀνάμεσα σ' αὐτὸ τὸ εἶδος διδασκαλίας, ποὺ ἀναμφισβήτητα ἔχει τοὐλάχιστον συνέπεια πρὸς τὸν αὐτὸ του, καὶ στὸν τρόπο ἐκείνου ποὺ θέλει σῶναι καὶ καλὰ νὰ μυηθῇ τὴν ἀρχαίολογία καὶ ὀδηγεῖται σὲς μορφὰς αὐτὰς ἀπὸ ἀρχαιολογικὴ νεκρὴ πληροφορία καὶ ὅχι ἀπὸ ζωντανὴ αἰσθησὶ τοῦ τραγικοῦ λόγου.

Κι' ἀληθινά, ἡ χρησιμοποίησις τῶν παλαιῶν τρόπων δὲν ἔγινε ἐξῆς ἀπὸ στενὴ προκατάληψη, γιὰ νὰ συντηρηθῇ ἡ νεκρὴ παράδοσις, ἀλλὰ γιὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ ὀφελιμότητις καὶ ὁ ἱερατικὸς τόνος. Γιατὶ ἐκείνου ποὺ χαρακτηρίζε κυρίως τὸ πνεῦμα τῆς ἐρμηνείας τοῦ ἥταν ἡ ἐσσοτερικὴ οὐκ ὁ τῆ α, αὐτὸ τὸ αὐτὸ μέσον, ποὺ δὲν ξεσπάει οὔτε σὲ ὑπερμετρικὰς κρουστές, οὔτε σὲ υπερβολικὰς χειρωνακίαις, μὰ περιορίζεται στὸν καθαρό καὶ μεστό λόγο τοῦ ποιητῆ, στὴ θέρη τῆς φωνῆς, ποὺ βγαίνει κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸ στήθος, στὴν καθαρὴ ἄφροσύνη. Καὶ τὸ «αἶμα» τοῦ χοροῦ εἶχε διπλὸν προορισμό: ἀπὸ τὴν μιά, νὰ συντηρῇ τὸ κλίμα τῆς μουσικότητας ἀπὸ τὴν ἄλλη, νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἀπ' τὴν ἐνδοσὴ τοῦ λόγου. Βέβαια, ἔτσι γάδθηκε ἡ πόησις τῶν χορικῶν. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐρμηνείας ἔμεινε ἐνιαῖον. Κ' ἐκείνου ποὺ ἔχει σημασία πάντα εἶναι ἡ συνέπεια ἀπάντησις στὸ εἶδος πνεύματος τῆς ἐρμηνείας. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐξυπηρετοῦσε καὶ τὸ λιτότατο σκηνικὸ τοῦ κ. Νικολάου, καὶ ἡ ἐκφραστικὴ μουσικὴ τοῦ κ. Γιάννη Παπαϊωάννου, καὶ ἡ ἐντελὴς ἔχειριστὴ δημιουργία τοῦ κ. Γεωργίου Μαρίνου. Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο δὲν ἀντιπροσώπευε μόνον τὴν σκηνοθετικὴ ἀντιλήψιν τοῦ κ. Καραντινοῦ, ἀλλὰ ἀποτελοῦσε ταυτόχρονα καὶ τὸ θεμελιον μὲς νέας παράδοσις στὸ ἀνέβασμα τῆς ἀρχαίας τραγωδίας, στὴν ἐκτενέστερα καὶ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ καὶ στὴ βαθύτερη ἰδιουσυστάσις τοῦ ψυχικοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ κλίματος τῆς βόρειας Ἑλλάδας.

Ἐνα καινούργιον κρατικὸν θέατρον, μὲ δικὸ του κλιμακὸν ἀρχαίου δράματος, δὲν ἔπρεπε μὲ κανέναν τρόπο νὰ εἶναι μίμησις καὶ ἐπανάληψις τοῦ παλίου. Γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ὑπάρξῃ καὶ νὰ σταθῇ στὰ πόδια του, γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀποκτήσῃ παράδοσις καὶ νὰ ἐκασφαλίσῃ τὴν διάρκειαν, χρειάζεσθαι νὰ θεμελιώσῃ τὴν βάσιν τοῦ πάνου στὸν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα τοῦ τόπου του. Ἄν στὴν Ἀθήνα ταυριάζει περισσότερο, ὅταν πνευματικὸν κλίμα, ἡ γεωμετρικὴν διάνοιαν τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος, ἡ Θεσσαλονίκη δὲ πρέπει νὰ συγκινεῖται ποὺ πολὺ μὲ τὴν ἐσωτερικότητα καὶ τὸν ἱερατικὸν τόνο τοῦ Βουλαντιου. Ἡ ἐσωτερικότης ἀποτελεῖ τὴν κυρίαρχην ἐκφραστικὴν γραμμὴν καὶ

τὸ ἰδιαίτερον ψυχικὸν κλίμα στὴ βόρειαν Ἑλλάδα. Κι' ἂν ἡ πρώτη δημιουργήσῃ τὴν Ἐπίδραον, ἡ δευτέρη δημιουργεῖ τὴν τὸν Φίλιππου. Καὶ στοὺς Φίλιππους δὲ θάταν σωστὸ νὰ παιδεύεται ἡ ἀρχαία τραγωδία ὅπως στὴν Ἐπίδραον.

Ἔτσι, ὅσοι ἀντιπρόσωποι καὶ κέντρα γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα τῆς σκηνοθετικῆς γραμμῆς τοῦ κ. Καραντινοῦ, εἰμασε ὑποχρεωμένοι τελικὰ νὰ τὸ δεχτοῦμαι. Γιατὶ, ἂν ἡ ὁσία καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐρμηνείας τοῦ μὲς ἐπιβάλλονται, τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ, γιὰ νὰ μὲς ἐπιβάλῃ καὶ τὴ μορφή του. Κι' ὅς μὲς φαίνεται στὴν ἀρχή, ὅτι ὁ σχηματικὸς διαχωρισμὸς τοῦ λογιολογικοῦ ἀπ' τὴν ὁρχήστρα, μὲ τὴν πολὺ ὕψωμένη καὶ χωρὶς προσβάσεις ἐξέδρα τῆς σκηνῆς, παραβῇ τὴν ἐνότητα τοῦ σκηνικοῦ χώρου. Ὑπάρχει ὁ λόγος καὶ ὁ μουσικολογικὸς χαρακτῆρας τοῦ μέλους, γιὰ νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ ἐσσοτερικὰ, — ὅπως, ἄλλωστε, ἐσωτερικὰ βολάνε τὴν ἐνότητα τῆς καὶ τὴ συνέπειά τῆς καὶ ἡ ὅλη σκηνικὴ ἐρμηνεία. Ὅσο γιὰ τὰ κενὰ καὶ τὴς ἀπέσεις, ποὺ παρουσιάσῃ ἡ πρώτη αὐτὴ παράδοσις, ἦταν φυσικὸ νὰ παρατηρηθοῦν. Καὶ πρέπει νὰ γραφτεῖ τὸ ἐναργητικὸν τοῦ νέου θεάτρον τὸ ὅτι δὲ σηματοῖσθαι περισσότερα.

Μὲ τὸν «Οἰβιποδα Τύραννο» στοὺς Φίλιππους, τὸ «Κρατικὸν Θέατρον Βορ. Ἑλλάδος» μὲς ἔδωσε ἕνα δείγμα τοῦ τρόπου ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ ἀνέβασμα τῆς ἀρχαίας τραγωδίας καὶ τῆς γραμμῆς ποὺ σκοπεῖ ν' ἀκολουθήσῃ σ' αὐτὸ τὸν τομέα. Ἀπομείναι νὰ δοῦμε καὶ τὴν ἄλλη εἴδη τῆς προσπάθειάς του, ὅταν σὲ λίγο καιρὸ θὰ κἀναι τὴν ἐναρχὴ τῶν χειμερινῶν του παραστάσεων στὴ Θεσσαλονίκη. Ἀλλὰ, ὡς τότε, πρέπει ἀκόμα νὰ περιμένουμε.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ξενοδοχεῖο τῆς Πάρνηθας

Μέσα στὴ μακριὰ καὶ ἐπιβλητικὴ θεωρία ποὺ συγκροτοῦν τὰ ξενοδοχεῖα ποὺ χτίστηκαν στὸν τόπον μας τὰ τελευταῖα χρόνια, σταθμὸ ἀξιολογῶ ἀποτελεῖ καὶ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Πάρνηθας. Πρωτοποριακὴ, ἀλλὰ συγκροτημένη λύσις τοῦ ξενοδοχειακοῦ μας προβλήματος ἔδωσε ἡ κρατικὴ ὁργάνωσις Τουρισμοῦ, ποὺ χάρις στὴ χώρα φιλόξενη εἶχεν ἀνώτερης ποιότητος, σὲ μὴ σειρά ἀτελείωτη: Ἀγῶ, στὴ Μύκονο, Μελέτι, στὴν Πάρο, Δελφὸ, στοὺς Δελφοὺς, Ἀμειντρῶν καὶ Σενία, στὸ Ναύπλιο, Ἀτλαντὶς, στὴ Σαντορίνη, Βρυξῆς, στὴ Σῦρο, Ἀλεξάνδρην, στὴ Θάσο, Θέτις, στὴ Σῦρο, τῆς Αἰμῆς, στὴν Καστοριά, Σενία, στὴ Λάρισα, τὴν Καλαμπάκην, τὸ Καρπενήσι, τὸ Γιάννινα, τὴν Ἀρτα, τὴ Φλώρινα, τὴν Τσαγκαράδα...

Οἱ Ἑλληνικὲς ἀρχιτεκτονικὲς ἀπάντησαν στὸ κάλεσμα δίνοντας τὸν καλύτερον ἐαυτὸν τοῦς ἔτσι στοὺς

1. Ἀπὸ τὸ 1955 ἱσχυρὰ σήμερα χτίστηκαν στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν Τουρισμὸν ἐκτὸς (100) περίπου ξενοδοχεῖα καὶ ξενοῶνες, γιὰ νὰ λογαριασμομε αὐτὰ ποὺ χτίστηκαν μὲ ἐνίσχυση τοῦ Τουρισμοῦ ἀπὸ ἰδιώτες.

γνώστες τοῦ προβλήματος, ποὺ ἔχουν συνειδητοποιήσει τὴς δυσκολίες του καὶ ἀκόμα ἔχουν ὑπόψιν τοὺς τὸ βαθμὶ ἀποδόσεις καὶ ἐπιτυχίας τῶν ξένων ἀρχιτεκτόνων σὲ ἄλλες χώρες ἀπὸ τὸ ξενοδοχειακὸ ἀρχιτεκτονικὸ θέμα, νὰ μὴ μὲν καμιά ἀμεριμμία γιὰ τὸ σωστὸ δρόμὸ ποὺ ἀκολουθήθηκε καὶ γιὰ τὴ δημιουργικὴ πορεία ποὺ συνεζήχεται. Οἱ διαπιστώσεις αὐτὲς δὲν ἀποτελοῦν γενικότητες, τόσο ἀσχετὲς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴ ἐρευνα, ἀλλὰ προκύπτουν ἀπὸ συγκριτικὴ ἀναζήτηση καὶ θεωρήσι κατιολογικὸ καὶ μορφολογικὸ περιεχομένου πρὸς σύγχρονα ξένα ἐπιτεύγματα. Ἰσως μάλιστα ἡ συγκριτικὴ δημιουργία τοὺς σὲ ἕνα προσεχὲς σημείωμα θὰ ἔαν ἄσκησι.

Ἀλλὰ ἀς ἐκινήσουμε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ ὄμορφο κομμάτι τῆς ἑλατοσκέπαστου βουνό, μὴ καὶ τὸ θανάσιμ δάσος του ἀπέκτισσε φύλαξη στέγη. Ἐγὼ ὑπὸψιν μου ὡς τις βέβαιες ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν τοποθέτηση τοῦ ξενοδοχείου τῆς Πάρνηθας ἀπὸ τὸ βουνό, σὲ περίοπτη θέσι ἀπὸ τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, κατέκορφα σὲ πρῶτο πλάνο μὲ δεύτερο πλάνο τὸν οὐρανόν. Πραγματικὰ, φτάνοντας στὸ Μενιδί καὶ ὅσπερ ἀνεβαίνοντας τὴς ἀπεκτινῆς στροφῆς τῆς Πάρνηθας, ἔχομε τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσωμε ὅτι τὸ περίγραμμα τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ προβολὴ του στὸ φόντο τοῦ οὐρανοῦ δέχτηκε ἕνα ἔννο μορφικὸ γεωμετρικὸ σχῆμα. Ὅσοις πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι γεωμετρικὰ τὸ γένημα τοῦ ξενοδοχείου βρίσκεται σὲ συμφωνία μὲ τὸ τρίγωνο τοῦ ποὺ δρῶν καὶ τὸν βόρειον, ἔτσι ποὺ τὸνικὰ δένεται μαζί του. Ἡ τοποθέτηση ἐνὸς μεγάλου ξενοδοχείου, ποὺ ἀπλώνεται σὲ ἀρκετὴ ἐκταση, ἀπὸ τὸν ὅτι ἕνα βουνό εἶναι ἕνα πρόβλημα αὐτὸ καὶ αὐτὸ. Τὰ βασικὰ στοιχεῖα τοῦ προβλήματος εἶναι νὰ βρεθῇ μία μεγάλη, σχετικὰ ἐπιπεδὴ, ἐπιφάνεια ποὺ νὰ προσφέρεται σὲ πλοῖσι θαλάσσια. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι εὐκόλῃ, καὶ στὴν περίπτωσιν μας παρουσιάζονται δύο μεγάλες δυσκολίες: Ἡ πρώτη ὁρεῖται στὸ ὅτι οἱ κορυφαί τοῦ βουνοῦ ποὺ βρίσκονται στὴν ὀφιογενετικὴ στάθμην ἀνάμεσα ἀνά τὰς Τριάδας καὶ Καταφύγιου, δηλαδὴ σὲ παρῶν γιὰ νὰ χρειάζεται τὸ ὀδικὸ δίκτυο μικρῆς συμπλήρωσις γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προσπέλασιν στὸ καινουργιόν ξενοδοχείον, ἔχουν τὸ ἴδιον περίπου ὕψος· οἱ κορυφαὶ αὐτὲς κλιμακωνοῦνται σὲ ἀρκετὸ βάθος ἔτσι ποὺ, γιὰ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὴν τόσο ἐπιθυμητὴ θέα πρὸς τὴν Ἀττικὴν πεδιάδα καὶ τὴς τριγύρω θάλασσας, δὲν μπορεῖ παρά νὰ ἀναζητήσῃ τὴν πρόσφορ θέσιν στοὺς τρεῖς δυτικὸς ὄγκους τῆς Πάρνηθας, ποὺ ἀντικρύζουν τὸν Ἀττικὸ κάμπο. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ὄγκους τὸ ξενοδοχεῖο θὰ φαίνεται ἀπὸ τὸν κάμπο· ἔτσι προτιμήθηκε ὁ ἐνδιάμεσος ποὺ ἔχει μικρότερο κάπως ὕψος καὶ μεγάλη ὀμαλὴ ἐπιφάνεια, καὶ προπῶντων προσφέρει μοναδικὴ καὶ θαυμαστὴ θέα. Ἡ δεύτερη δυσκολία καὶ τὴν ἐκλογὴ τῆς κατάλληλης θέσεως ἦταν τὸ γειτόνημα πρὸς μία μεγάλη πόλιν σὰν τὴν Ἀθήνα, ποὺ ἀπλώνεται ὅχι σὲ μακρινὴ ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ βουνό. Ἐπὶ ἕνα πλῆθος μάλιστα μέσα ἀπὸ τὴν μεγάλη πολιτεία, ποὺ πάντα γυρίζουν νὰ ἐκκοιραστοῦν καὶ νὰ παρηγορηθοῦν ἀντικρύζοντας τὸ ὄμορφο βουνό, θὰ κατὰκρινον τὴν ἐξὴν καὶ ἀταίριαστὴ παρουσίαν. Ἀλλὰ νομίζουμε ὅτι οἱ παραπάνω ἀντικειμενικὲς διαπιστώσεις μὲς ὁδηγοῦν

σὲ ἀλλεπάλληλα διλήμματα ἐκλογῆς. Ἐπρεπε τὸ μεγάλο καινουργιόν ξενοδοχεῖο νὰ χτισθῇ κριμιά σὲ μίαν ἀπὸ τὴς κορυφαί τοῦ βουνοῦ, ποὺ ὅπως προαναφέραμε, ἔχουν τὸ ἴδιον ὕψος καὶ κλιμακωνοῦνται σὲ βάθος, χάνοντας τὴν ἀντικειμενικὴν θέα ποὺ ἔχει σήμερ, δηλαδὴ χάνοντας τὸ ὄραμα ποὺ συνθέτουν ἡ λίμνη τοῦ Μαραθῶν, ὁ Βύρσοδος μὲ τὴν Εὐβοία καὶ τὴν ἀγνή φειγούρα τῆς Τζιζῆς, ὁ Ἀττικὸς κάμπος, ὁ Σαρωνικὸς καὶ ἡ Ἀίγινα, ἡ Κόλλουρα καὶ ὁ κόλπος τῆς Ἐλευσίνας; Ὅσοις τὴν αἰσθητικὴν ζημιὰ ποὺ γίνεται στὸ περιγγραμμά τοῦ βουνοῦ, ὅχι τόσο ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ τὴν ἀπόστασιν εἶναι μεγάλη καὶ δὲ φαίνεται, ὅσο ἀπὸ τὰ βορεινὰ πρόστια, εἶναι τόσο μεγάλη ἀξιολογικὰ, ποὺ νὰ μὴν ἀντισταθμίζεται ἀπὸ τὴν αἰσθητικὴν καὶ πάλι χαρὰ καὶ συγκίνησιν ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἐπισκεπτὴς τοῦ βουνοῦ, ποὺ καταξιώνεται τὴν ὁπτασίαν τῆς Ἀττικῆς γλαυκασίας τῶν σχηματῶν, τῶν χρωμάτων, καὶ τῶν τόνων, ἀπὸ τὸ ὅρος τοῦ τεράστιου μετώρου Belvedere; Ἀκόμα ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς τρεῖς προσφερόμενους στὴν μεγάλη θέα δροινὸς δυτικὸς ὄγκους τοῦ βουνοῦ ἦταν ἡ πιὸ πετυχημένη; Κι' ἄλλα ἀκόμα ἐρωτήματα καὶ διλήμματα. Ἀλλὰ τὰ ἐρωτήματα θέλουν ἀπόκρισιν καὶ τὰ διλήμματα λύση, γιὰτὶ ἀλλοῶς μὲς δυναστεύουν μοναχικὰ καὶ μὲς γίνονται σ' ἕναν ἄρρωστο ρωμαντισμὸν ποὺ ἐμποδίζει τὴς ἀποφάσεις καὶ τὴς πράξεις, δηλαδὴ τὰ ἀνθρώπινα ἔργα. Ἐπὶ νομίζουμε ὅτι, μετὰ τὴν στάθμισιν ὧν τὸν παραπάνω λόγῳ καὶ δεδομένων, ἡ ἐκλογὴ τῆς θέσεως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Πάρνηθας πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι ἔθεσε ἕνα πρόβλημα, ποὺ πιθανῶς βρῆκε τὴν καλύτερην λύση, δηλαδὴ τὴ μόνην δυνατὴν λύση.

Τέλος νομίζουμε ὅτι, μετὰ τὴν ἀνάλυσιν ποὺ ἐπιχειρήθηκε παραπάνω, χωρὶς νὰ γίνεται ἀπολογητικὴ τῆς θέσεως ποὺ χρίστηκε τὸ ξενοδοχεῖο, δόθηκαν ἀρκετὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν μύθοσιν ἀντικειμενικῆς γνώμης ἀπὸ τὸ ζήτημα.

Καὶ τώρα ἀς πληρώσωμε πὺν κοντὰ στὸ ξενοδοχεῖο, ἀπὸ τὸ εἶδαμε παραπολὺ ἀπὸ μακριά. Ἡ κατοψὴ τοῦ ἀποτελεῖται σὲ συνολικὸν σχῆμα ἀπὸ ἕνα μεγάλο στενωμακρὸ ὀρθογώνιον, πλασιωμένον κατὰ τὸ βορρὰ ἀπὸ ἄλλα δύο ὀρθογώνια πολὺ μικρότερον μῆκους καὶ περὶ τὴν ὁριζὴν ποὺ ἀντιθέτῃ, κατὰ τὴν ἀνατολὴ ἀπὸ τὸ μικτὸν σχῆμα I ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμα τελειώσει. Ὅσοις ἡ συνολικὴ σύνθεσις εἶναι ἀπαιμμένη σὲ ἀρκετὴ ἐκτίσιν, κατὰ μῆκος, καὶ ἐμφανίζει ἕνα σύνθετον γενικὸν σχῆμα. Τὸ στενωμακρὸ ὀρθογώνιον τοῦ κυρίως τμήματος τῆς κατ'ὅψεως παρουσιάζει μὴ ἐλαφρὰ θλάσιν στὰ δύο τρίτα τοῦ μήκους του, ἡ ὁποία σχηματίζει μίαν ἀμφιλόπτῃ γωνίαν· ἔτσι δημιουργεῖται πρὸς τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν θέαν, ποὺ ἀπλώνονται τὰ ὑπονόμια, μίαν ὑποδοχὴν καὶ ἕνα ἀγκυλάσιμα τῶν ἀλλεπάλληλων ἐπιπέδων τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὸ μεγαλοπρεπὲς κινημένο Belvedere τοῦ ξενοδοχείου πρὸς τὸν Ἀττικὸν κάμπο. Ἀκόμα πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἐλαφρὰ αὐτὴ θλάσιν στὴν κυρίως ὄψεσιν τοῦ συγκροτήματος ἀποτελεῖ εὐτυχισμένην ἰδέαν, καὶ εἶναι ἀποφασιστικῶς αἰσθητικῆς σημασίας γιὰ τὴν πλαστικὴν παρουσίαν του.

Σ' αὐτὸ τὸ βασικὸ ὁρθογώνιῳ τῆς κατόψεως—τὸ ὅποιο σχηματίζεται τὸν κύριον καὶ ἐπιβλητικώτερον ὅγκον ποὺ δρεῖναι ξενοδοχειακὸν συγκροτήματος, μὲ ἓνα ὕψος ἰσότητος καὶ τρεῖς ὁρόρους—ἐντάσσονται οἱ μισοὶ περίπου κοινώρηστοι χώροι στὸ ἰσόγειο καὶ τὰ ὑποδομῆματα στους ὁρόρους οἱ ὅποιοι κοινώρηστοι χώροι καὶ μερικὰ ἀκόμα ὑποδομῆματα ἀναπτύσσονται στὰ δύο μικρότερα συνοδευόντα ὁρθογώνια τῆς κατόψεως καὶ τοῦ Τ τῆς πτέρυγας, ποὺ προαναφέραμε, καὶ τῶν ὅποιων οἱ ὅγκοι ἔχουν διαφορετικὰ μικρότερα ὕψη. Ἀνάμεσα στὸ βασικὸ μεγάλον ὅγκον καὶ τοὺς δύο μικρότερους, ποὺ καὶ οἱ τρεῖς ἀναπτύσσονται κατὰ μήκος, παρεμβάλλεται ὁ ὅγκος τοῦ κλιμακοστασίου ἀναπτυσσόμενος σὲ ὅρος καὶ συντιθέμενος ἀντιθετικὰ μαζί τους. Ὅποτε ἓνα κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς συνθέσεως στὸ ἐξωτερικὸν εἶναι μιὰ κίνηση, ἐκφραζόμενη μὲ ἀνισορροπία ἀντενόμενα καὶ κατὰ ὁρίζοντα ἐννοια ἀναπτυσσόμενα στοιχεία.

Ἡ πρόσοψη εἶναι βορεινὴ καὶ ἡ εἰσοδὸς τῆς προστατεύεται καὶ τοῖςται ἀπὸ ἓνα γυάλινο μισοανοιχτὸ στενωπώδες πρόπυλον μὲ λεπτὰ καλάνες γυαλὶ καὶ ἀλουμίνιον συνθέτον ἓνα ἀέριον φωτεινὸν πρόπυλον μέσα στὸ ἐγγὺς δάσος, ποὺ φέρνει στὸ νοὺ παραμυθιόντα παλάτι. Μὲ τὸ πρόπυλον τοῦ τοῦ ξενοδοχείου σὲ κλιμακοστῆς καὶ ἀμέσως σὲ αἰγυμναστικῆς, δίνοντας σὲ στήν ἰδιωτικὴ ἀρχιτεκτονικὴ του. Τριανταφυλλιά μέρηματα κυλοῦν τὰ σκοτεινὰ στὰ πόδια σου, γιὰ νὰ σὲ ὁδηγήσουν σ' ἓνα εὐρύτατον καὶ ἐκτεταμένον γυάλιν, ποὺ δὸν στοιχεῖα, μετὰ τίς διαστάσεις του, κυριαρχοῦν ἐξουσιάζοντας τὸ γῆρας καὶ τὸν ἐπισκέπτη: ἡ μεγαλοπρεπὴς κυκλικὴ σκάλα στὸ κέντρο τοῦ γυαλίου, ἐλευθερὰ τοποθετημένη μέσα στὸ γῆρας, μὲ τὴ λεπτὴ ἀβύρρως καὶ τὴν κατακόρυφον κίνησιν καθὼς κατεβαίνει ἀπὸ τὴν ὁροφὴ καὶ ἡ θαυμαστὴ πλακοστρώσις τοῦ δαπέδου μὲ τὰ βαθυπράσινα μέρηματα.

Στὸ βάθος τοῦ ἀπεράντου γυαλίν, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν, ἀπλώνεται ἓνα σαλόνι, γεωμετρικὸ μὲ μεγάλους ἱεραρχικούς ἀπὸ τὸ γυάλιν ἀποτελόντας προεκτάσει καὶ συνέχειά του, τὸ ὅποιο ἔχει στὴ μιὰ μακριὰ πλευρὰ του, ποὺ εἶναι ἐλαφρότατα κυρτή, ἓνα παράθυρον καὶ ἓνα μινιέρ ἀπ' ἀκρῆ σ' ἀκρὴ τοῦ μεγάλου μήκους του, στρωμένο μὲ ἡμιόρα ἐγχρώμα ἱερὰν τῆς ἀμφοτέρω Μακεδονικῶν ἀρχοντικῶν, ποὺ κυριαρχεῖ σ' αὐτὸ τὸ γῆρας, συμπληρώνεται ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸν ἱεράν καὶ τὴν ἐξελικτικὴν ἐπέκτασιν τῶν τοίχων ποὺ ἀποδίδονται μὲ καμπύλα. Σ' αὐτὴ τὴ θέσι μιὰ ἀλυσθὴν ἑλκυστικὴν ἐπέκτασιν, μὲ κάποιον πάχος καὶ ἐλαφρὰ ἀναγλυφικότητα, ἔστιν ἀπαραίτητ' ἀκόμα οἱ κολώνες τοῦ βέλτον ποὺ παρουσιάζονται στὸν ἴδιον γῆρας καὶ τοὺς παρακείμενους ἀπὸ μὲρὸς ἀπορροατικῶν μωσαϊκῶν, ὅα ἔπρεπε νὰ ἐπεκτείνονταν καὶ αὐτὲς μὲ ἐξέλιξη. Ἡ συνολικὴ μορφή τοῦ ἱεράν μὲνι σὲ Μακεδονικὸν σχῆμα, παρὰ τίς ἀνιεραιεῖς ἀφαίρεσεις τῆς μορφολογίας βέβαια ἡ κλιμακία του εἶναι ὄχι, ἔξιν ὅα ἔστιν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ μέτρα, δομίζοντας τὰ ἱεράν τὸν μεσοκρινὸν πύργον τῆς Δύσεως. Ἀλλὰ, φυσικὰ καὶ ἀναπόφευκτα, τὸ ἱεράν ἀνιεραιεῖ τὴν κλιμακία τοῦ γῆρας στὸν ὅποιο βρίσκεται. Ἐτοίχ' αἰσθητὴ τοῦ γῆρας αὐτοῦ εἶναι ἡ στή καὶ οὐραία προκαλόντας ἓνα εὐάρεστο συν-

αἰσθημα, ὁραλλόμενον ἐν μέρῳ καὶ στὴ θαυμασία θέα ποὺ προσφέρει τὸ παράθυρον τὸ ἀνοιγμένο σ' ὅλο τὸ μέγεθος τοῦ τοίχου τοῦ σκαλοῦ.

Τὸ ἱεράν σαλόνι, ποὺ βρίσκεται πλάι στὸ Μακεδονικόν, μὲς μετὰ τρεῖς σὲ ἓνα αἰσθητικὸ γῆρας νησιώτικον ἀρχοντικὸν μὲ τὸ ἱεράν του, τὰ χωνετὰ νησιώτικα του, τὴν ἐπίστασιν του, τὸ δάπεδον καὶ τὴν φιλοδολεμένη ὁροφὴν τοῦ ἱεράν κινεῖται τὴν γρησότητα καὶ τὴν ἀρχοντικὴν τῆς νησιώτικης παραδόσεως, δοσμένη μὲ γνώση, ἀνιεραιεῖ καὶ εὐαίσθησι.

Στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ γυαλίν ὁφάνεται, ἀπέναντι ἀπὸ μιὰ μικρὴ τεχνητὴ λίμνη μὲ νούρηρα, βυθὸ καὶ τοιχώματα ἀπὸ ψηφιδωτὰ μὲ κομικτικὲς γραμμές, ἓνα ἄλλο σαλόνι ἱερατικόν, ποὺ χρησιμεύει γιὰ ἀναγνωστήριον ἢ δικτικὴν πλευρὰ του συντιθέται ἀπὸ τρεῖς κατ' ἐπέκτασιν τῶν χορδῶν τῶν ἀλλολεγεμένων τῶν, ποὺ σχηματίζουν μιὰ κομικτικὴν ἐπικρίσει ἀπὸ ἱερατικὰ ποὺ βαλεῖται κινεῖται τὸ δάσος μὲ τὰ ἑλκυστικὰ, ἐνὸς καὶ ἀπὸ τὰ πόδια του ἀρχοντικῶν τὰ νούρηρα πλένεται στὸ νερὸ τῆς μικρῆς λίμνης. Ἐτοίχ' ἡ μορφή αὐτοῦ τοῦ ἀναγνωστήριου, ποὺ ἐκτείνεται ἀπὸ τοὺς μεγάλους ὁρούς τοῦ ξενοδοχείου καὶ βρίσκεται ἀνιεραιεῖ τους, ἐλευθερὸν, χαμηλὸ, μονόρονον, χαριτωμένον, κομικτικόν, κρεμίσμενον ἀπέναντι ἀπὸ τὰ νερά, θυμίζει τὰ κινεῖται τοῦ Τόν - Καποὺ στὴν Κωνσταντινούπολιν, σὲ μιὰ ἑρμηνείαν σὺγχρησιν, ποὺ δίνει ὅλη τὴν ἀμφοτέρω τῶν γῆρας νὰ προδίδει τὴν γενικὴν ἀρχιτεκτονικὴ καὶ διακοσμητικὴν γραμμὴν τοῦ συνόλου. Στὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς τῆς μικρῆς ἐκτετατικῆς πτέρυγας - περιττέρου τὰ χρώματα τοῦ κτιρίου ἔχουν ἀκόλουθους φωτεινότερους γαλάζιους καὶ γαλάζιους τόνους ἔτσι, ποὺ ἔρχονται σὲ εὐχάριστη ἀντιθέσιν πρὸς τὸ σκουρόχρουν χρωματισμὸν τῶν ὑπολόγων κτιρίων ποὺ συγκροτοῦν τὸ ξενοδοχεῖον. Πάντως οἱ βεραιὸι σκοτεινοὶ τόνου ποὺ ἔχουν νύστι τὸ ὑπόλοιπον κτίριον, τὸ τυλγουν σὲ μιὰ ὁμολογία ποὺ ταυρίζεται χρωματικὰ μὲ τὸ βεραιὸ καὶ μὲ τὸ δάσος του σὲ τρόπο ποὺ δίνεται μαζί του, χωνεῖντας ἔτσι καὶ τὰ γεωμετρικὰ σχήματα τοῦ στήν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ βεραιου. Σ' αὐτὸ τὸ λόγο, τῆς προσκομῆς τοῦ κτισμάτος στὸν περιβάλλον, πρέπει νὰ ἀποδοθῶν τὰ τόσο σκοτεινὰ χρώματα τοῦ ξενοδοχείου, ποὺ τὰ ἔχει ὑποβλεπὴ ἡ πλέτα του τοῦ βεραιου.

Ἐνδιεραιεῖν ἀκόμα εἶναι καὶ τὸ σαλόνι γιὰ τὸ μπριτζ, καθὼς καὶ οἱ μικρὲς κομῆς κινηματογράφου ποὺ βρίσκεται πλάι του. Οἱ μεγάλαι καὶ εὐρύχωρες αἰθουσὲς τῆς τραπέζιας καὶ τοῦ μετῶ εἶναι τὸ ἴδιον ἐνδιεραιεῖν, πετυχημένες, καὶ εὐχάριστες στὸ γῆρας τους καὶ στὴ διακόσμηση τους. Τέλος τὸ κινηματογράφον, ποὺ συνδέεται μὲ τὸ ξενοδοχεῖον μὲ ἰδιωτικὸν διάδρομον, ἔχει μιὰ αἰθουσα σὲ δύο ἐπίπεδα, ποὺ τὰ δριμυτοῦν γιὰ ἀνισοσταθμὰ τοῦ ἑδέρους καὶ τῶν βράχων στὸ ἀπέναντι ἐπίπεδον φτάνει ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν τοῦ κέντρου, ποὺ συναντᾷ ἓνα μικρὸν, χαριτωμένον βορειοελλαδικόν ἱεράν ἐπίπεδον, ἀπὸ μιὰ πτέρωιν σκάλα πλινθωμένη ἀπὸ βράχους στὸ ἐπίπεδον αὐτό, τὸ ὅποιο προεκτείνεται πολὺ ἐξω ἀπὸ τὸ κτίριον πρὸς τὴν μεγάλην θέαν καὶ προστατεύεται τὸ ὑπερβριον τιμῆμα του ἀπὸ ἓναν τεράστιον πρόβολον, βεραιεῖται ἡ πίστα τοῦ χο-

ροῦ. Ἡ ὁροφὴ ἀπάνω ἀπὸ τὰ δύο ἐπίπεδα καὶ τὸ μεγάλο ἐξώστη ἔχει κοιλὴ μορφή, ποὺ διακόπτεται ἀπὸ μεγάλες εἰσόδους κυκλικῆς πλαφονόρας, αἱ ὁποῖες μὲ τὸ φωτισμὸς τῶν δημιουργοῦν τὴν αἰσθητὴ ἐνὸς θαύματος ὅλου. Ἡ προέκταση τοῦ θαύματος τοῦ νικητερίου κέντρου πρὸς τὰ ἔξω, ἐκεῖ ποὺ συγχωρεῖται τὸ μεγάλο ἐξώστη, καὶ ἡ προέκταση τῆς ὁροφῆς τοῦ ὑπὸ μορφῇ τεράστιου προβόλου, σχηματίζουν στὴν προοπτικὴ εἰκόνα τοῦ κτισματος μιὰ γωνία μορφολογικῆς ἄτυχης στὶς πλάγιες ὁψεις, ὅπως ἐμφανίζεται τοῦλάχιστον ἀπὸ ὁρισμένους θέσεις.

Τὰ περισσότερα ὑπονομαῖα ἀναπτύσσονται στὴ μεγάλη πτέρυγα σὲ τρεῖς ὁρόρους—ἐνὶ μερικὰ βολσκονται καὶ στὶς μικρότερες πτέρυγες—ἔχουν μεσημβρινὸ προσανατολισμὸ πρὸς τὴν ἀνεμολιδιστὴ θέα, καὶ διαθέτουν ἐκτός ἀπὸ τὸ λουτρό του, μερικὰ καὶ σαλόνι, καὶ ἰδιαίτερο τὸ καθεὶνα σκεπαστὸ ἐξώστη. Ὡστόσο κάποια περισσότερη εὐρυχωρία στὰ δωμάτια θὰ ἦταν ἐπιθυμητὴ. Οἱ ἐπιμέρους ἐξώστες συντιννὴν μὲ τις σκυθρωπὲς θέσεις σὲ σύνολο γεμάτο ἐνταση, ἀνάταξη καὶ ὕλη βάρους. Ἡ χρησιμοποίησις σ' αὐτὲς τίς θέσεις τοῦ ἀλουμινίου εἶναι νόμιμη καὶ πετυχημένη, ὅπως νοητὴ καὶ ἐπιτρεπόμενη εἶναι καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ξύλου, ποὺ ἀποδίδεται μὲ ἐπιφάνειες σκελετωμάτων ραμπετό ἐπὶ μορφῇ βέλτου κυρίως στὶς βορεινὲς ὁψεις. Βέβαια εἶναι περὶ τὸ ὑπενηθισμένους τὴν ἀντιοικητικὴν τὴν ἀντίρρηση ποὺ πάντα ὑπάρχει στὴν ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐρμηνεία μιᾶς μορφῆς ἢ ἐνὸς μέλους μὲ ἓνα ὕλη ποὺ ὑποδοῖται ἓνα ἄλλο· ἐντούτοις πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις, ὅπως ἡ ὑπόθεσις, ποὺ αὐτὸ εἶναι ἀναπόφευκτο καὶ γι' αὐτὸ νοητὸ καὶ δικαιολογημένο. Ἡ παρουσία καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ξύλου σὲ ἓνα κτίσιον ὁρεννὴ ἀρχιτεκτονικῆς, ποὺ τὸ κυκλῶναι ἓνα ἀπέραντο δάσος, εἶναι τόσο ἀπαραίτητη όσο καὶ προβληματικὴ, σὲ μιὰ σύγχρονον ἐρμηνεία κατασκευαστικῆς καὶ μορφολογικῆς. Γι' αὐτὸ τὴ μόνον δυνατὴ ἀλλὰ καὶ τυπικὴ λύσις, παρὰ τὰ βασικὰ ἐλαττωματὰ τῆς, ἀποτελεῖ ἡ χρησιμοποίησις ἐνὸς ὕλη μὲ τις ἀπαιτούμενες ἰδιότητες, στὴ θέσις, τὴ μορφή καὶ τὴ λειτουργία ἐνὸς ἄλλου.

Ἐποὶ θὰ πρέπει νὰ περιπλανηθῶμεν στὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπίπεδα τοῦ ἐπιβλητικοῦ Belvedere, ποὺ ἀπλώνονται τριγύρω ἀπὸ τὸ κτίριον, καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπιβλεπὴν αἰ ἀνισοσταθμίες τοῦ ἐδάφους, γιὰ νὰ χαρῶμεν τὸ ἄμεσο περιβάλλον ὅπως τὸ ἔχει ἐντάξει μέσα στὴ σύνθεσις τοῦ ὁ ἀρχιτέκτων καὶ ὅπως τὸ ἔχει σὲ μερικὲς μεριεὶ συμπληρώσει. Γνωρίζομεν λοιπὸν ἀπ' τὸ ὅλῳ ἀπὸ δύο πόρτες, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ ὑπερυψωμένο γυάλινον ἀναγνωστήριον, στὸ ἐπίπεδο τῆς τεχνικῆς μικρῆς λίμνης, ποὺ τὴν περιτρέχει καὶ ἀπλώνεται πρὸς τὸ ἐπίπεδο αὐτό, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ δάσους, χαρῶντας τὴ θέα τοῦ στὸν περιπατητὴ καὶ προσφέροντας ἀλλεπάλληλες ἐνδιαφέρουσες προοπτικὰς ἀπόψεις τοῦ ζωνογείου. Τὸ ἐπίπεδο αὐτὸ πλουτίζεται καθεὶν τόσῳ μὲ λίγα σκαλοπατῖα σὲ καταλλήλως θέσεις, καὶ ἀλλάζει ἔκφρασις καθὼς περνᾷ κάτω ἀπὸ τὸ δάσος τῶν πανύψηλων ὑποστυλωμάτων, στὰ ὁποῖα στηρίζεται ἓνα μεγάλο κομμάτι τῆς πτέρυγας τῶν ὑπονομαίων. Τὸ μεγάλο ὅρος τῶν ὑποστυλωμάτων

αὐτῶν διακόπτεται πετυχημένα ἀπὸ τὴν περμεβολὴ ἐνὸς μεγάλου ἐπιπέδου, σὲ μορφή καὶ ἐξάρθρωσις ἐκτεταμένου μπαλκονοῦ, μὲ ἀμειψιμορφία ὅλα πρὸς τὸ βουνὸ καὶ τὸν κάμπο. Ἀπροσδόκητα, ἀλλὰ μὲ δίκαιον, μᾶς προσφέρεται τὸ θέμα ἐνὸς φιλοδοξομένου τοῖγου ἀπὸ στυλοβάτας καὶ πελεκημένους πέτρας, διακοσμημένου μὲ μεταβυζαντινῆς τεχνολογίας ἀνάγλυφα καὶ ἐντέτα λαικοῦ ὅρους στολίδις, ποὺ μᾶς γυρίζει πίσω σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἀντιπαραβλεπόμεν τὸσο εὐστοχεῖ τὴν αἰσθητικὴν τῆς αἰσθητικῆς τοῦ βέτον—argem, ποὺ μὲς κυκλῶναι. Ἀκόμα σημειώνομεν ὅτι στὴν κάτω ἐπιφάνεια τοῦ ἐκτεταμένου μπαλκονοῦ ποὺ προαναφέραμε εἶναι χαρῶντες ἀπ' εὐθείας ἀπάνω στὴν πλάκα τοῦ βέτον—argem—ποὺ μὲς κυκλῶναι, σὲ ὑπερφυσικὸ μέγεθος, ὑπερβυζαντινῶν πάντα τὴν παρουσίαν τῆς μεσαιωνικῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως. Τέλος αἱ μικτὰ πλακοστοποιήσεις τοῦ θαύματος, ἀπὸ πλάκας καὶ μικρῆς βοστοχωρῆς ἐπιφάνειας ἐκτετασμένες, εἰσάγουν ἓνα ἀκόμα γραφικὸ στοιχείο παραδοσιακῆς ἐμπειρίας.

Τὸ ἐπίπεδο τοῦ Belvedere ποὺ ἀκολουθοῦμε, μὲ μικρὰς πτώσεις καὶ ὑπερυψώσεις, πάντα καλὰ λογαριασμένες, συνεχίζεται κάτω καὶ πέρα ἀπὸ τὸ δάσος τῶν ὑποστυλωμάτων πρὸς τὴν ἀποκαλυπτικὴν θέα τῆς Ἀττικῆς· τὸ τέλειμα τοῦ κατὰ τὴ μεσημβρίαν γίνεται ἀπὸ πεζοὺς διαμορφωμένα συγχρόνως σὲ χριστὴ καθίσματα ἐπενδυμένα μὲ πλάκες, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν ἓνα στήμα κατὰ παράταξιν ἀπὸ χωριστοὺς μικροὺς τριγωνικοὺς ἐξώστες· μιὰ ἐλευθερὴ κεφαλὴ ἡ χάρις ἢ ἀκόμα μιὰ κομμάτι τῆς γεωμετρικῆς γραμμῆς, σὲ τὴ θαυμάσια τζαμωτὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἀναγνωστήριου, νομίζομεν ὅτι θὰ ταίριαζε καλύτερα ὡς τέλειμα τοῦ ἐπιπέδου στὴ μεσημβρίαν, ἀπλώνοντας τὴν δέξιναν καὶ αὐχμηρότητα τῶν ἀλλεπάλληλων ἐξεγερσῶν καὶ εἰσοχρῶσῶν γωνιῶν τοῦ πεζουλοῦ. Μερικὰ μέτρα χαμηλότερα βολσκονται ἡ συνέχεια τοῦ ἐπιπέδου τοῦ Belvedere, τοῦ ἐπιπέδου μὲ τὴν ἐκκληρικὴν θέα, ποὺ ἀρκευιάζεται στὴ μιὰ τοῦ ἀκρῆ ἀπὸ τοὺς βράχους ποὺ διατηρήθηκαν στὴ φυσικὴ τους κατάστασις, καὶ ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν καλυμμητήριο σὲ μορφή καὶ ὅρος μικρῆς ἀκονίστησις πολυγωνικῆς λίμνης· τὸ γραφικὸ καὶ ἀνοιχτόκαρδο αὐτὸ ὑψηλὸν σύνολο συμπληρώνεται ἀπὸ θαυμάσιον ταπὲτο γκαζόν διακοσμημένο μὲ κομμένους κομποὺς δέντρων μετηγρῶνους κατ' ἀποστάσεις μέσα στὸ ἔδαφος καὶ σκοροπισμένους στὴν ἐπιφάνεια τοῦ γκαζόν, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν γιὰ πατήματα ποὺ ὁδηγοῦν τὰ βήματα τοῦ περικυκλωτοῦ.

Ἀπάνω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο αὐτὸ τοῦ Belvedere, ἐκκλίνοντας ἀπὸ τὴν πτέρυγαν τῶν θαυμάτων, προβάλλει κάπως ἀνιχνίδια καὶ ἀπροσδόκητα ἓνα μικρὸς ὅρος μὲ ἑλαφρὰ κοιλὴ τὴν μπροστινὴν ἐπιφάνειάν του, ὁ ὁποῖος ἀντιστοιχεῖ στὸν Μικεδονικὸν σάλον ποὺ ἦδη γνωρίζομε· ὁ ὅρος αὐτὸς ἐνοχλεῖ, καὶ ἡ οὐσιαστικότερη, πραγματικὴ καὶ ὀπτικὴ, ἐνταξίς τοῦ ἐξωτερικοῦ στὴ συνολικὴ ἀρχιτεκτονικὴ σύνθεσις καὶ διάβηρσις ἦταν ἀναγκαῖα καὶ ἐπιθυμητὴ· ἀντιθέτως ἡ ἐνταξίς τοῦ ὅρου τοῦ ὅρου αὐτοῦ στὴν κάτοχον καὶ στὴν ἐσω-

τερικό χώρο είναι σωστή και οργανική.

Πριν κλείσουμε το σημείωμα μας θα έπρεπε να παρατηρήσουμε, ότι οι κοινότητες χώροι του Ξενοδοχείου παρουσιάζουν μία εφάρτη και μία πολλαπλότητα, που θα μπορούσαν να θεωρηθούν εκ πρώτης όψεως υπερβολικές. Εντούτοις αν λάβουμε υπόψη ότι: α) Με τις επιβλητικές διαστάσεις που έχει πάρει η προσπάθεια να λυθεί τελειωτικά το ξενοδοχειακό πρόβλημα στην Ελλάδα για λόγους τουριστικούς, δηλαδή λόγους καθαρά οικονομικούς, είναι απαραίτητο να έχουμε κάθε κλάσους Ξενοδοχεία αλλά είναι εξίσου απαραίτητο να αποκτήσουμε και Ξενοδοχεία εξαιρετικής πολυτέλειας και άνεσης, που να απευθύνονται στον πολύ πλούσιο ταξιδιώτη, τον οποίο δεν έχουμε ακόμα τελικά προσελκύσει. β) Το γεγονός ότι επιδιώχθηκε να αποκτήσουμε το πρώτο οργανωμένο συγκρότημα όρεσιού τουρισμού στον τόπο μας, το οποίο να συνδυάζει εκτός από τον καθαυτό προορισμό του ως Ξενοδοχείου και άλλους. Δεν μπορούμε παρά να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι σωστά και αιτιολογημένα δόθηκε η έκταση που θεωρούμεν οι κοινότητες χώρου του.

Σε μία γενικότερη και δοτική θεώρηση του συνόλου που στήνεται μπροστά μας, θα είχαμε να παρατηρήσουμε, ότι δεν πρόκειται για το όρατο, το λεγόμενο όρατο, ή το άσχημο: εδώ υπάρχει παντού διάχυτη μία εναγνία αναζήτηση που αγγίζει το δραματικό, στην προσπάθεια να μείνει πιστή και να εκφράσει την έντονη μέσα στην πολυμορφία της ελληνικής παραδόσεως. Ο αρχιτέκτων, ο κ. Παύλος Μιλιώτης, εμπνέεται από την πολλαπλότητα της παραδόσεως αυτής, που κι σε διάφορες μορφές και αποχρώσεις το δραμα της. Έτσι δεν μπορεί να μην αναγνωρίσει κανείς στη συνάρτη και ατέρωτη ουσία του τονάει στα ύψη ο κύριος όγκος του κτιρίου, με τους άπαυτους εξώστες, την έντονη έξοχη του γείσου, με τα χρώματά του, με το πλάσιμό του, την ανάμνηση της αγριότητας αρχιτεκτονικής στη χαρακτηριστικότερη και ιδιαιτερωμένη μορφή της, όπως εκφράζεται στο ελακυστό για την πλαστικότητα της αρχιτεκτονικής του μοναστηριού του Σίμωνα—Πέτρου στο "Άγιον Όρος. Τόλμα, σινίστα και ραντασία, πλεγμένες στον καρβό της μεσοκινικής ελληνικής παραδόσεως, υφάνουν την ιδιόρρυθμη αρχιτεκτονική του συνόλου, που νομίζω πως—παρά τις επιφυλάξεις που μπορεί κανείς διακυλοημένη να διατηρή σε πολλά σημεία, προκειμένου για αρχιτεκτόνημα τέτοιου κλίμακας και τέτοιου πνοής—αποτελεί ένα σταθμό μέσα στη δημιουργική αρχιτεκτονική σειρά που συνθέτουν τα καινούργια ξενοδοχεία στον τόπο μας.

Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Το Ίστορικό και Έθνολογικό Μουσείο

Επί τέλους αποφασίστηκε η ίδρυση του Ίστορικού κ' Έθνολογικού Μουσείου της Ελλάδος, που θα στεγασθεί στις αίθουσες της Παλαιάς Βουλής. Η σχετική συμφωνία υπογράφτηκε κιόλας απ'

τον Υπουργό της Προεδρίας της Κυβερνήσεως και τον Πρόεδρο της Ιστορικής και Έθνολογικής Έταιρείας.

Η Έταιρία αυτή, που έχει συγκεντρώσει πλήρη σειρά προσωπογραφιών των αγωνιστών της Ελληνικής Έπανάστασης, Έλλήνων και Φιλελλήνων, των Διδασκάλων του Έθνους, των μεγάλων μορφών της Εκκλησίας, συλλογή όπλων και άλλων ενθιμίων, σπουδών των βασιλέων Όθωνος και Γεωργίου του Α' και των αγωνιστών του 21, όπως και μιά εξαιρετική συλλογή από μετάλλια, σφαγίδες κλπ., θα προσφέρει έλ' αυτά τα έθνικά κειμήλια στο Μουσείο που θα ιδρυθεί. Επίσης η ίδια Έταιρία θα δωρήσει συλλογή που εκπροσωπεί την Ένετοκρατία στην Ελλάδα στο 15ο και 16ο αιώνα, καθώς και συλλογή εικόνων βυζαντινών Αυτοκρατόρων και άλλωνικών μεσαιωνικών ηγεμόνων, όπως και σειρά μεγάλη από φωτογραφίες των πολέμων 1912-13, 1914-18, 1922, 1941-44. Επίσης σημαίες ελληνικές ταγμάτων και συνταγμάτων από την εποχή της Έπανάστασης ως τις ημέρες μας, και τέλος πλήθος εθρικής σημαίας, τουρκικές, βουλγαρικές, αλβανικές, ιταλικές, λάφυρα των πολέμων.

Κάθε Έλληνα και κυρίως κάθε πνευματικός άνθρωπος που αγαπάει τον τόπο του κ' έχει κλείσει στην ψυχή του την Ελλάδα, καταλαβαίνει τη μεγάλη σημασία ενός Ιστορικού και Έθνολογικού Μουσείου, που τόσο σπάνια και ενδιαφέροντα θέλματα θα έχει να παρουσιάσει. Ήταν, όπως είπαμε, επί τέλους καιρός να συγκεντρωθούν κ' εύπαραυστατες αίθουσες έλ' αυτά τα έθνικά κειμήλια, που κινδύνευαν να καταστραφούν, τοποθετημένα σε καβώτια μέσα σε άηλια και υγρά υπόγεια.

Γ. Π.

Ο Σίμων Γκαντιγιόν

Αναγγέλλθηκε απ' το Παρίσι ο θάνατος του γάλλου δραματικού συγγραφέα Σίμων Γκαντιγιόν (Gantillon), που είχε γεννηθεί στη Λυών στις 7 Ιανουαρίου 1891. Η καταγωγή του ήταν απ' το Αναγνεντύν, από την πλευρά της μητέρας του, ενώ από την πλευρά του πατέρα του καταγόταν απ' την Ίταλια, πράγμα που εξηγεί κατά κάποιο τρόπο τον λυρικό τόνο του έργου του και την ποιητική που τό λούζει. Τις κλασσικές του σπουδές τις τέλειωσε κοντά στους Δομινικανούς πατέρες. Στην αρχή του σταδίου του ήταν αξιωματικός του Έμπορικού Ναυτικού, αργότερα όμως παράτησε το επάγγελμα του και προσχώρησε στην αρχή στη δημοσιογραφία και αργότερα στο θέατρο. Συνεργάστηκε με τις εφημερίδες: «Ζία Μπλάς» και «Παρί - Ζουρνάλ», καθώς και με διάφορα περιοδικά.

Την πρώτη του λογοτεχνική εμφάνιση την έκανε μ' ένα λυρικό δοκίμιο: «Η Νίκη της Σαμοθράκης». Ακολούθησαν τα έργα: «Marines», «Ο Άνθρωπος και το Καράβι του». Έπειτα ο Γκαντιγιόν έκανε την πρώτη του εμφάνιση στο θέατρο με το έργο «Κυκλών». Ακολούθησε «Η Μάχη» που τον έπέβαλε στην κριτική και το μεγάλο κοινό. Έπειτα έδωσε κατά καιρούς τα έργα: «Αναχωρή-

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ", Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38, ΤΗΛ. 23.136

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ βιβλιοπωλεῖον μας δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν τιμῶν τῶν ἀναγραφομένων βιβλίων, διότι αὐτὰ κανονίζονται ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς ἢ τοὺς ἐκδότας τῶν.

Βιοτεχνία—Οικοδομαί—Ναυτιλία—Βιομηχανία

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ ΟΜ. Σύγγραμον Πρακτικῶν Ἑλλήνων - Ἀγγλικῶν καὶ Ἀγγλο - Ἑλληνικῶν Τεχνικῶν Λεξικὸν τῆς Τέχνης. Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἑμπόρικὴν Ναυτιλίαν. 8ον σελ. 496 Διευκριν.	Δρχ. 300
ΚΩΣΤΕΑ ΑΝΤ. Δ. Σιδηρὰ Κατασκευαί. Τόμος II Ὑπολογισμός Σιδηρῶν Κατασκευῶν 8ον σελ. 334 Ἀθήναι	» 100
ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. Πλοίαρχος Ε.Ν. Ἐγχειρίδιον Πλοίαρχου 8ον σελ. 144	» 120

"Ελληνες καὶ Λατῖνοι Κλασσικοὶ—Ἀρχαιολογία—Γλωσσολογία

ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Εὐδοκὸς Ἀνθολόγια. Ὅμηρος - Ὅμηρος Ὀἰκονομικῶν - Ἡσίοδος - Ἀρχιλόχος - Ἀλκαίος - Θεόγνης - Σιμωνίδης ὁ Κεῖος - Πίνδαρος - Σοφοκλῆς - Ἀριστοφάνης - Πλάτωνας - Σκύριος ὁ Χίος - Ἀντίφρων Βυζαντίου Ἀγνωστοί. 8ον σελ. 60 Καλκίδα 1961	» 50
ΜΕΡΕΝΤΙΤΟΥ ΚΙΝΣΕΤ. Ι. Ὑπερφυῆς Διάβασις Θαλασσῶν καὶ Ποταμῶν ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ Ἱστορικῇ καὶ τῇ Κλασσικῇ Γραμματείᾳ (Συμβολὴ εἰς τὴν ἐρεθὴν γραμματικὴν καὶ φιλολογικὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ἐρμηνείαν ἀρχαίων κειμένων). 8ον σελ. 100	» 70
ΜΙΧΕΛΑΚΗ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Μ. Ἡ Θεωρία τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ τῶν Πρακτικῶν Ἀρχῶν. 8ον σελ. 142	» 100
ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ ΛΕΥΤΕΡΗ Ἀρχαίων Ἑλλήνων Ποιητῶν Ἐπιγράμματα. Πρόλογος - Ἀρχαῖο κείμενα. Μετάφρασις - Σχόλια. 8ον σελ. 112	» 30
ΠΟΛΥΤΑ ΙΑΚ. Ὁμήρου Ὀδύσσεια. (Μετάφρασις) (Βιβλιοθήκη Βασιλείου α' Ἀρχαίων Ἐργων 2) 8ον σελ. 288 Διευκριν.	» 50

Θέατρον

ΣΑΙΣΠΗΡ ΟΥΛΙΑΜ Ὁ Βασιλεὺς Ἑρδίκος ὁ Δ'. Πρῶτον μέρος σὲ πέντε πράξεις. Μετάφρασις: Ἀ. Πάλλη με συμπλήρωμα καὶ εἰσαγωγή Βασίλη Ρώτα. 8ον σελ. 112	» 25
ΤΕΡΖΑΚΗ ΑΓΓΕΛΟΥ Αὐτοκράτωρ Μιχαήλ. (Δράμα σὲ πράξεις τέσσαρες, ἐπεισόδια ὀκτώ). 8ον σελ. 40	» 20

Θρησκευτικά

ΑΒΟΥΡΗ ΣΠΥΡΟΣ Ἡ Ἐπιστολή. (Ἀπὸ τὰ Μαθήματα τῆς Χριστ. Ἠθικῆς) 8ον σελ. 20	» 6
ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ () Ἀγολόγιον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας 8ον σελ. 484	» 90
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΝΔΟΥ Ἰερὰ Βιβλὸς ἡ Καλούμενη Ἀποστολικὴ ἢ Σαγγήνη. Ἐν Ἐρμούπολει Τύποις ἡ Πατριάρχου 1875 (Ἀνετυπώθη ἀπὸ τὸ Ἐκδοτικὸν Βιβλιοπωλεῖον Χ. Σπανοῦ) 8ον σελ. 408	» 60

Διευθύνσεις σύμφωνα με τὸ άρθρο 6 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντὴς καὶ Ἐκδότης τῆς «Νέας Ἑστίας»: Πέτρος Χάρης, ὁδὸς Νίκης 16, 8' ὄροφος
Ἑπεξεργαστὴς Τυπογραφείον: Βασίλειος Κοντός, Καινοφανιστοῦ 207

Τύποις: Ν. ΚΟΝΤΟΥ καὶ Σία — Μυλλέρου 50 — Ἀθήναι Τηλ. 533-843

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,, Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Συνήχεια εκ τῆς ὁπισθεν σελίδος

ΣΑΒΡΑΜΗ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Σ. Ἡ ἠθικὴ τῆς Πολιτείας τοῦ Πλάτωνος, ἐν Συγκρίσει πρὸς τὴν ἠθικὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς Θεολογίας) 8ον σελ. 96

» 30

Νέα Ἑλληνικὴ καὶ Ξένη Λογοτεχνα

ΑΓΙΟΒΑΣΙΣΤΗ ΓΙΩΡΓΟΥ Τῷ Σύρμα ἦταν Ψεύτικο. (Μυθιστόρημα) 8ον σελ. 100 Κέρκυρα 1961

» 25

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΣΤ. (Καθηγητοῦ) Σχολικαὶ Ἀναμνήσεις. 8ον σελ. 200

» 25

ΕΛΥΤΗ ΟΔΥΣΣΕΑ Προσανατολισμοί. Ἐκδόσεις Γαλαξία Η2 (26) 16ον σελ. 136

» 15

ΘΕΟΤΟΚΗ ΚΩΝΣΤ. Ἡ Ζωὴ καὶ ὁ Θάνατος τοῦ Καραβέλα (Ἡθογραφία) (Βιβλιοθήκη Βασιλείου «Ἐκλεκτὰ Ἔργα» 5) 8ον σελ. 142

» 25

ΚΑΙΝΟΤΡΙΑ ΕΠΟΧΗ. Παγκόσμια Ἐπιθεώρηση Πνευματικῆς Καλλιέργειας. Διεθυντής: Γιάννης Γουδέλης. Τόμος ΣΤ'. τεύχος 21ον — Ἀνοίξη 1961. 8ον σελ. 200

» 40

ΚΥΡΙΑΚΙΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. Τὸ Τελευταῖο Δελνὶν. (Μυθιστόρημα). 8ον σελ. 160

» 30

ΛΟΥΚΑΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. Ὁ ὀρθολογισμὸς τοῦ Λαοκρατοῦ ἀπὸ Κεφαλῆ-νικῆς Σκοπιά. (Ὁμιλία στὴν Αἵθουσα τοῦ Παρνασσοῦ: 30 Μαΐου 1961) Ἀνατύπωση ἀπὸ τὸ Περιδικὸν «Παρνασσὸς» Τόμ. Γ'. Ἀριθ. 3 8ον σελ. 371 - 384

» 8

ΜΑΡΣ ΝΑΤΟ Ἐπὶ Εἰσεὶ τὸ Πτώμα. Μετάφρασις: Α.Δ.Κ. Ἐκδόσεις Γαλαξία Ε 8 (29) 16ον σελ. 180

» 15

ΜΗΛΙΩΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Παραφανία. (Διηγήματα) 8ον σελ. 80 Γιάννινα 1961

» 25

ΟΤΣΕΝΑΣΕΚ ΓΙΑΝ Ρωμαιοὶ Ἰουλιέττα καὶ τὰ Σκοτάδια. Μετάφρασις: Κ. Πορφύρη. 16ον σελ. 330

» 25

ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΗ ΠΑΝΟΥ Ἀγναντέματα (Διηγήματα) 8ον σελ. 98

» 40

ΠΡΕΒΕΛΑΚΗ ΠΑΝΤΕΛΗ Τὸ χρονικὸ μῆζ Πολιτείας. Ἐκδόσεις Γαλαξία Α 6 (25) 16ον σελ. 132

» 15

ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ Ἀντίβαρο. Ἐκδόσεις Γαλαξία Η 4 (32) 16ον σελ. 200

» 15

ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ Χ. Διηγήματα τῆς Στένης. Ἐκδόσεις Γ'. (Βιβλιοθήκη Βασιλείου. «Ἐκλεκτὰ Ἔργα» 4) 8ον σελ. 144 Δεμένον

» 25

Νομικά-Πολιτικά-Φορολογικά-Οἰκονομικά Ἐπιστήμαι

ΑΔΑΜΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΙΩ. (Διογνήδου) Ἡ Πολιτικὴ καὶ τὰ Κόμματα εἰς τὰ Κοινοβουλευτικὰ Πολιτεύματα. 8ον σελ. 48

» 20

ΒΛΑΧΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. Πολιτικά Ἀρθρα. Ἐκδόσεις Γαλαξία Γ 4 (31) 16ον σελ. 202

» 15

ΘΑΝΟΥ ΚΩΝΣΤ. Α. Ἀνάλυσις Λειτουργιῶν τοῦ Συστήματος Χρηματοδοτήσεως. 8ον σελ. 142

» 80

ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. Ἱστορικὴ Ἐπισκόπηση τοῦ Προπολεμικοῦ Ἐξωτερικοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς Ἑλλάδος 8ον σελ. 90 Πειραιεὶς 1961

» 40

ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ ΣΤΡ. Κ. Πολιτικῆς Ἀγωγῆς (Προβλήματα — Ἀπόψεις—Κείμενα.) 8ον σελ. 224

» 50

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ Γ. Ἡ Πορεία τῆς Οἰκονομικῆς Σκέψεως 8ον σελ. 34

» 30

ΣΟΥΜΠ ΑΝΑΤΟΛ Τὸ Ἐργατικὸ Κίνημα στὴ Ρωσικὴ Αὐτοκρατορία. Πρόλογος Θ. Παπακωνσταντίνου 8ον σελ. 120

» 20

ΧΟΡΤΑΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. Π. Τὸ Δίκαιον τῆς Ἀνιθαγενείας. 8ον σελ. 88

» 50

ΤΣΟΥΓΡΕΛΛΗ ΕΥΡΥΘΙΑΔΟΥ Γ. Τεχνικὴ καὶ Οἰκονομικὴ τῶν Τραπεζικῶν Ἐργασιῶν. 8ον σελ. 422

» 200

ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Δυό μέρες στο βουνό

Είναι άδυνατο να πρώτο μνημόνιο της ανόλιζης που μας έφεραν έ-
ξω από τα τέσσερις της πόλεως; Εί-
ναι η άλλη της μοναχίας, το πά-
θος της ανόλις, η ανόλι στη φύ-
ση. Ας το δούμε οι φυσιολογικές.

Υπάρχει όμως κάτι άλλο που
δεν χρειάζεται φυσιολογία: η
περίεργη, θεση πολιτική και η
Πάρνηθα. Όπως η Όριονα, ο
μας ο λυκαονίτης, Συμφώνη και
μπαλά, τις επιθυμίες του, μα-
κάρι οι ένας κορς, μάς τρέ-
ει το λεγά βοά ο άλλος. Κι' έ-
ται η καταρσίση, πινυλόντος
στο βουνό, η μιλόντος γι' αυτό
να μετράει τα όματα μας και να
ζυγίζουμε τις μέζες μας, με το
κάν και μετράμε τον αριθμό των
ματιών προσανατολισμού που μας
είναι ζήτη.

Ποι είστε πολλοί κορσι όντων
κρυμμένων ζευγαριών στην ά-
μνη το σκοτεινό και σπινυλώ σπι-
νι στις πλαγιές του βουνού συ-

τού που είναι εύλογα θεσά επί
ελεγγόμενα πλά; Έλθετο το πο-
τό. Το νότος σε όμας γενονία με το
Βορρά, ήμας διδοσάν τον παύ-
κον και της έλας με το έλατο.
Στην τελευταία στροφή της δροιά
του που ανεβαίνει στην Πάρνηθα
υπάρχει ένα σημείο, όπου το με-
σοβιόν περάει και το δόραει ο
λατο στέκοιτο το ένα άντικρυ
στο άλλο, φερρώ ός διαφερε-
τιών κόρσι που παρουσιάζουν
σε χωριστά τα πρόσωπα όλη
τους

δυναμμένα μοναχία: η κορυφή
της νύκ Αλεων της Άρπης, το
της αόρας του Αλφειού. Ότε που
καταπορεύομαι με το θέμα αυτό
μόνο η Πάρνηθα ήτον κορυμμένη
χάνα έχουν τώρα καλόνει και τη
δία μας καμώει. Αλλά ός είναι
κάνει που δεν λυώνται. Τσι τρι-
άντα χρόνια, με επιθυμία μνησ-
τον, περνούμε στην Αλφειού, το
το βουνό. Πότε κάποτε η δροιά
προς πής έρχονται οι ελλη-

νικές όρες. Άστρολο, ότκατο, ό-
κατόπατο. δουλειές από την ά-
κατόπατο. Έκ των άνω προς τα
κάτω. Από την κορυφή προς πο-
πότε. Το τέλος που γίνεται όρη.
Άρσιους από μια μετόρση.

Μην Πάρνης άνομασθηκε η Πάρνη-
θα, ότκατο έγινε ο ποικιανός
πλάς, με τα ούματα του ματε-
ράκατοστος την κάνα του ο
σπασίς, νήν κάλπη έγινον οι βρά-
χοι όπου διαπύονται νύμφες του
δάσου.

Μας δέ γι' αυτό και η πολιτική.
Δεν είναι, λένε, η τρέλλα στο
βουνό, το βουνό όμως πήρε η
πολιτική και έγινε λυκαονίτικη
και αντιλυκαονίτικη. Η Πάρνηθα
και αντιλυκαονίτικη.

Όπου όμως κι' αν άντικει, το
επιθυμώτε όπ' α προγαμωμ-
αές ήταν όσος; Ένα όριον τρι-
ών να την προσέλαση. Μετα-
σκει το Σαντοράνιο σε ζευγα-
ριό, βεβαιώς και τρίτη κορυφή
ρίο. Μακά κέντρα και κατόπι-
μα στην Αγία Τριάδα, που θ'
σπερσίον το χωριό του βου-
νου, Κορινθία ός το ζευγαριό
πολυτάλμα.

Καλά και όρατα δά πίναντα ό-
λα όν ακαυούσσαν της φυσικής

αύτη πορεία. Άκαυούσσαν την
άντικει. Όσκατο που έφερε υπό
μηνι γιά το τέλος έγινε στην
όρη. Παλά έλληνική παραδοχή.
Θιόνειες άπομεινές στην ούο
λίπινον ακομωμική και δεν έφε-
νεινεν πέραν το Ριόδα άντικ-
ει από τις μυριάδες των Άδιν-
νών.

Ζευγαριό πριν έξοσφάριση
τά μέσα προσελασέως. Και η
μέγιστη ευνοική. Σωμάνει. Και
κεφώτο που τώρα το πληροφ-
οσέως και το φέρνουμε επί
δυσπομότη. Άποκαρπία την έ-
καρσί. Μόνον η καταρσίση την
Τι να ούο κόνουν και οι κορσι
νύμφες όντων οι τεχνικοί της τή-
τρελίας μάς στην άνομα
πύον όπ' οι άνομα της Πάρνη-
θας είναι τόσο όφωτο, όποτε να
όνα επιθυμώτα η λειτουργία του
δυνατότου που γίνεται πάνω σε
αόρσι. Για όκατοπεί, όντικρυ
όνα άνάτορο, το στενόνει, η
στολίσες, το επιθυμώτα, όταν γι'
μας μέλας να επέσις η εκεί
που ανεβαίνει ο αότος, ούο μέλας
για κινώσιν.

Γιά όκωνότι γίνεται τόσο όκα-
τό, το δόρατος όμας είναι η έ-
εύρυνση της άφορμής, ότε βο-

μη γίνονται μετά φόβου θεού οι
στροφές.

Συνταγμένα, το δεύτερο ζευγα-
ριό που στα τέλος του έτους
δέν είναι έτος, και το τωροστί-
κό κορσι που δεν άρκεσε να γί-
νεται δά συγκεντρώον τον μέ-
σο και καλό κόσμο και δά βί-
ονον ζωντάκι στα καλόνει σπιν-
υλά βουνό. Προσέλαση δεν άνα-
όσος, με το σπιν, της Πάρνηθας.
Μνήσται το βουνό προς ην κάτο-
μα. Κι' ένας όμας σπιν, κάτο-
μα κινώσιν το όρη, δά όμας
κινώσιν το σπιν, κάτο-
μα. Κι' οι κίνες, όμας γι' αόρσι
που λυώνται το πλά στην έσκα-
δα των έλατων και όσος από μια
όρα να παύον επί κορσι άμια
του ζευγαριού.

Άλπις επιθυμής και όρκατος
όμας η έπινια. Υπάρχει όμως
μια προγαμωμία, όμας τα
λεπώνει το ζευγαριό. Τι πε-
τροβόνει τέως βουνό επί όμας
να να ήταν. Δεν δά ύπαρξη πρό-
τυμμένη ζευγαριών που δά
νύμφες τους λυκαονίτικη και δά
α επιθυμώτα, έπινια, όμας η κα-
τορφή; ός το δόρα.

Π. ΠΑΛΙΟΛΟΓΟΣ

30/4/62

Λαμ

30/4/62

ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

'Ελβετική μπαγκέτα

Χάρηνα γαλήνη από πάλιν Πα-
νέρι, δεν αποσκέπεται να όπτηρει
και δεύτερος πελάτης, δεν σπιν-
πας, να διαταυριώμεται. Μόνον
πλανόδια ως αίσινους και διαδρό-
μους, μόνον από πρεσβυτών που
προσέχεται, γιά έκτακτονδές, μέ-
νως από νύκτι κλάμ. Άντι δυνά να
εξενευσται και να κυριεύσει, ή
'Ελβινά μου, παίρνει μαζήματα
τόδεως και ελκονευσίους.

Καθήμες ή 'Ελβετία, μάς δι-
δοσκει ότι ο ρυθμός μάς επηρε-
σώμενος είναι δυνάτος τών τών α-
ριθμών τών πελατών της. Ένας ο
πελάτης από τή θέρμανση όμως
ας τήν διαστήσει, ως τό φυσικό
ας τή σύνθεση τού προσωπικού
ας τήν συνάγει τού προσωπικού
ας τή συνάγει τήν κοίτη, τή πύ-
να, ως από πληρή λειτουργία. ή 'Ελ-
βετική μπαγκέτα κατά τήν τήνη.

Αναλογισθεί το Γενεθολόγιο, ή
δεν κυβερνήσεις ή ελβετική
ναοστρία, θα σε βασανίζουν γιά
ένα καφέ, θα ε' όπτην να τουργ-

τουρικής από τό κρέας, θα παρλά-
μ ή όρνιθον, θα διατρέχει τή γυναι-
σινία, θα γράσκον τούς διακόπτες.
— Ένας που δεν έρωμε τό
σινιο.

Γιά τόν 'Ελβετό κόμους είπω-
σά, ό όνος, ο κανόνες όσους που
δεν ήρθε άπλά, άλλα ίσως κά-
ποι στυλ σινι, και είναι ίσως
μιας γιά τήν περιποίηση τού.
— Νομίζω ή λέω στην 'Ελβε-
τευμένη κ. Χόλνερ.

Είναι ένας πολύ νέος και πολύ
αυθιμάς κόμους. Άνδρώας, που
δενείν... Σά να μη αυθιμά τή
νύκτι. Μά έχωδωμένοι λες και εί-
ναι διαί μου ή επένευστη. Τον
θεωρούμε ο ένας που έχει σινι-
σιν, 'Ελβινά που δεν κάνει ποτέ
μόνα κέρδη. Έτσι είναι ή αούδα-
σι! Όλες οι σινιές της άποκρί-
σις. Τόν 'Ελβινά, τή 'Ελβε-
τιανή, τήν έπεί από τό κρέας.

— Θα όπτησκον κέρδη! Όπτη-
σινε. Ούτε τό σινιέται ό κ. Χόλ-
νερ, δεύτερο μάθημα αυτό, δεν

περιμένει ό 'Ελβετός από τήν
πρώτη μέρα να αίσινεται. Έτσι
τήν φυσική δύναμη να περιμέν-
ει, τήν όλική δυνατότητα να κα-
λύπτει κέρδη.

— Τήν τήν μετά τό άργύνεσται. Τε-
ράτος διαστήματα στο έξωπεί-
σιν, είκοσι άποσταλμένοι, που μέ έλα-
τό μέσα τής διαποσίνης καλόν
στην 'Ελλάδα.

Ποιος συνδυασμός... Σε μικρή
Week — μνημειακή έδουλο — κα-
λύπτει ό 'Αμερικανός. Έξωδυνά-
τό νέιντε βολάμια — κυρίως να-
λα — γιά μάς έξωδωδός πο-
μηνή.

Σίλιν είκοσι φράγκα γιά τόν
'Ελβετός ή έξωφωρη επίσημη.
Παραλαμβάνεται, ό έ όπτην τή
δωροσινία είκοσιφρα, δωμάτι, με
από πινυόν κι από ένα φιατάκι,
κυρίως σινιέ και με δινέζην γιά
τετράκοσιο κιλόμετρα.

Κι έπειτα, συνδυασμός δυνάμ-
ει και δυνάμεις. Τά πούλιν θα κο-
πέδωδον από Σαρμινά τούς πε-
λάτες τού πάλιν Πανέρι και θα
δινέδωδον στην Πανέρι τούς πε-
λάτες τού Γενεθολόγιου τού Κο-
θουσίω που δινέται στην Ιβω ε-
τορία.

Δεν θα γίνη σήμερα, θα γίνη

έσπια, θα γίνη μεθόριον. Δεν α-
εβαλλών, δεν άποσινέσιν. Τό
πάλιν ένα παρλάσιον γιά τήν παρ-
έσπια άποσινία, γιά άνακρίσις
παιρτορίσις, γιά τήν άρλη σινι-
ση.

ή άπείν τήν 'Ελβετιαν. Ήπα-
ρει όμως και τό Γενεθολόγιο. Κυ-
ρίως όπλά. Άλβινος όπιδόσις
σίνιους, γιά μη τή όρθο, γιά
μηνίσι, γιά άναγινώσκω και γιά
φείο. Σάλα τήσινι, κινηματο-
γράφος.

Έπισημώμενος ός αλληλκή και
ός κατασκευή τού νύκτι κλάμ. Λί-
νε ότι είναι τό καλύτερο τής Ά-
μερικής και τής Ερώσις. Δεν εί-
ναι παλά γιά να προσεγγίσει τή
έκδοσιον. Άς πούμε μέσα τό
καλύτερο γιά να είπωμε μέσα.

Διό μάς ή έπίσημος. Τόν Έ-
σπιν, τό όλικό έκτελεσώμενος
τό λινά, τό μινά, τό κίνησης
πάματα, ή όρζινετρί, τή σερβί-
τι, τή σερβίτι αίσινεται και τό
πούλιν.

'Ελβετί άποσταλμένο και τό
σινιέται τόν, δεν ήγινά όμως τό
πινυόν καλό. Ό κόμους που
αίσινέσιν στον νέιν τεύς να τό
πινυόν τού 'Ελβετί, φινά κι
ός πειθορικήμινος στην Εωρ-
πική Γενεθολογική τούλ. Έξω

δυνάμεισιν τήν άνακρία, τή
εσορία, τή τήσινι πινά, τήν
συνερασινίσις, τήν τήσινι τού
γυροσινι, όπτιν να τού δα-
σιν, τήν παρηνάγια.

Άπινυόν ότι ένα μεσώρι,
σινιέται να γινώσκον στην Πά-
νις ό κ. Καρμινάλιν.

Τρέκον στην 'Ελβετία μαίρ.
— Τρίτηρα, τραπέζι γιά τόν
Πρόεδρο.

Διανεμτικός ό μαίρ, προβά-
λει τό άδικαίωμα.

— Απινύον Γούρτα όλα.

Και άρνέθηκε, αίσινεσινέσιν
κόμους τούς πελάτες, να δυνω-
νισι κόρη γιά τόν Πρόεδρο τής
Κυβερνήσις.

Άδυνάτι ή προσοργισί τού
και ή προσοργισί μάς. Έργιν
οι 'Ελβετί. Πράς ός πέρο 'Ελβί-
νις τούς. Μάς έάρων όπτι, εί-
ναι άδύνα και τό φέλιγιο που κά-
νει τούς διαδύσεις τόν 'Ελβετι-
νόν δύναν τό δυνάτι τούς γιά
να έξωφωλίσιν όργιν και κοι-
μύν στο μέτρο μάς όπτισις.

Σεκομινίς όμως από βολημική
πού Πανέρι ληνορσίσις
τό κυριεπτό: τήν Πανέρι. Κά-
θε όύζι κι' όπτι.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΙΣ

5/1/1922

5/1 April 1922

ΣΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ
Σ ΠΕΡΕΜΕΝΚΟ
ΟΝ ΣΤΑΛΙΝ

Κ... Όσα ο γαμβρός του κ. Σε-
φεριόδη Κωστάκης Τσάρας, έ-
χει κατασπαταλήσει και δαυτεύ-
σει με τους συμπεθέρους, εργο-
λάβους και λιποδύτες εις το
θνητόντες και άποτυχημένον
ζενοδοκείον της Πάρνιθος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Δρ 'Αρχιτέκτονος

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΗΗΘΑΣ

“Έχει περάσει πολλές αιρέες από τότε που ή έπικυρότητα άρπαζε τό ξενόδογχο της Πάρνηξ, άπλητοτο δοξάσι, και τό έκανε σύμβολο μιές δόξασης, μιές καθιερωμένης δικαιοσύνης. Γράφονταν τότε τόσο πολλά, τόσο αντισυμβατικά πράγματα, που δέν άρραχν μεγάλια περιθώρια γιά μιά αντισυμβατική, γιά μιά άπαρακάληκτη τοποθέτηση τής αρχιτεκτονικής αυτού του μεγάλου ξενόδοχου.”

Μερικές φορές προσπάθησαν αποραχτικά και άσυστηματο-
πolicies να καταταξίσουν την Κοινή Γνώση, χωρίς όμως άπο-
τέλεσμα, χωρίς απήχηση μέσα στην παράδοση εμπειροπρα-
κτικής της εποχής. Έτσι το Ξενοδοχείο, η σωστήτερα η
αρχιτεκτονική του, έφτασε άλλων διαφορετικών αντιθέσεων
της κοινωνίας μας, παρεχόταν, παρενοχλήθηκε, παρεμο-
νόθηκε και σκεπτικιστικά σκληρά και άδικα.

[illegible]

Από τον Οκτώβριο του 1961, στη «Νέα Έστια», ερχεται την εικόνα της «Αντιμετώπισης των άρρετινωνών» από τον έργο. Πίλη παρουσιάζει την κατάσταση και την άρρετινική κοινωνία του Ίνδοβόου: «Οι Πίληδες λειτουργούν, με σχέδια και φυσιοκρατίες, στο έδαφος μελέτης. Το μελέτημα αυτό έρχεται να διεκδικήσει, μέσα στην κατάληξη, μια άρρετινική, χωρίς θέλουν μόνον τους να σχηματίσουν μια γνώση, ή ακόμη όσους θέλουν να «αντικαταστήσουν αυτή που σχηματίζουν, σφαιρικοί οι άρρετινικοί, οι άρρετινικοί στοιχεία και κριτική, δηλαδή οι σχέδια του Ίνδοβόου και αντιπροσωπευτικές φυσιοκρατίες.

Η αποθήκευση του βινυλίου αποτελεί σημαντικότατο – γιατί
 για δεκαετίες αναζητούσε πρόκληση – έχει γίνει άπλοιο
 σ' ένα βινύλιο (Ελκ. 1), στο βινύλιο του Μανρόβινου,
 σ' όλο 1.078 μ., όχι σ' ένα κομμάτι, άνω; ναί, κάτω; και
 όπως μπορεί κανείς να το δει, στο βινύλιο από μικρό
 Δέν αναγράφεται λοιπόν το βινύλιο πλύνει, δέν κλειστά
 κλειστά πλύνει; απόδειξη στην άκρη, στην παρούσα, ενός
 βινυλίου, που προς τη μεσοβία κατεύθυνση σ' υπερβολή
 άπλοιο στο γράφο άναγλυφικό ή έκτακτο άρχιτεκτονικό
 το σύνολο, και να κριθεί την άκρη, προς τον κάμπο και
 τ' όλο βινύλιο και τ' όλο θέλουμε όσα (Ελκ. 2).

Νὰ γυρίζουν πρὸ μέγας σπύριγγος θὰ ἔγινε τὴν ἀναγι-

[illegible][illegible][illegible]

«Η προσπάθεια στο 'Αστικό Βουνό γίνεται από τον γνωστό παλιό δρόμο, με τις διπλοπαλλήλες επανακατασκευές στροφών, με τη χάραξη των προοριζόμενων για μικρά και λιγιστά οχήματα μικρής ταχύτητας. Μετά τα συγκεκριμένα δεδομένα η χάραξη του δρόμου είναι απρόσφορη για τα αυτοκίνητα και αναχρονιστική. Ένας λαμβανόμενος δρόμος ήταν και εξακολου-

θεί να είναι μία άντληξη της Πάργης, άσχετα και ανεξάρτητα από το ζενοδοχείο ή παρουσία του μονάχα υπογράμμισε την γενεσιολογία την άντληξη αυτή.

Η σκάφη για ένα funicularaire άνακτησέληθηκε, όταν νομίστηκε ότι θα εξυπηρετούσε μονάχα το καινούριο ζενοδοχείο, σά να μη χρειαζόταν η Πάργη από χρόνια ένα ύψουδότερο έναρμό μόνο προσελάσεις, που ν' άρχιζε από τό Μετόχι και να φτάνε κάτω όφθα στις κορφές, έστε αυτό θα ήταν ή τέλειση, τό funicularaire, τό το έναρμό σιδηροδρομικό. Έτσι στήθηκε ο άθναϊσθός λαός, για πολλά χρόνια άκόμα, τό φθόνον, τό ταξίον, τό άνετόν, και τό πού άντυπασάτο μόνο άνάβλεπας στ' όμορφο και άγριον τό βουνό.

Τό ζενοδοχείο άποτελεί μία έκτεταμένη σύνθεση μεγάλης κλίμακας πού άντυπαστεί σέ έπιφάνεια (Εκλ. 3, 4, 5) χωρίς να της λείπει καί τό όρος, μέ μέγιστη όριζόντια διάσταση πού φτάνει τά 200 μέτρα. Ο όγκος του είναι καταναγκασμένος σέ τέσσερις διαφορετικούς όγκους: τόν πρώτο και μικρότερο, πού συναντιόταν στό πρώτο έπίπεδο στήν πρόσ-σκη, και τό δεύτερο, πού είναι και ή κύριος όγκος, πού στή-γναι, πολύ μεγαλύτερος, όρθίονος, κυμαρτος και άποσπώ-ζων, πού συγκροτεί την τριμύρια πτέρυγα τών ύποδομα-των, και τούς δύο άλλους άκόμα όγκους, τών ένα καί τήν άντιπότη πού σχηματίζει τό νικητερόν κέντρο, και τόν άλλο κατή ή όση μέ τη συμπληρωματική χαμηλή πτέρυγα, πού συμπληρώνουν και κλείνουν ή σύνθεση, δένοντας τούς δύο κύριους και προέχοντες όγκους μέ τό τοπίο και τό περι-βάλλον.

Ο συνολικός άριθμός τών κρεβάτων του ζενοδοχείου είναι 240· τά 140 άντιστοιχούν σέ 70 δίκλινα δωμάτια, κατακτη-μενα στους τρείς όρόφους της τριμύριας πτέρυγας, ενώ τό ύπόλοιπα 100 άντιστοιχούν στό μικρότερο όγκο στήν πρόσ-σκη και στήν πτέρυγα σέ σχήμα Τ, πού είλαμε ότι άντυπώ-σεται στή όση. Η πτέρυγα αυτή έκείναι άρκετά από τόν κύριο όγκο του ζενοδοχείου, άποσπώζομενη σέ μία όψη, για ν' άντιπάρη τήν άγρία όψη τού βουνού και τού όρους, για νά γράφει ο ένικός τή γήινα όρένη τή φυσιογνωμία, χωρίς τή γήινότητα, και τούς περιστασιαμούς της άντα-γλάστιας πού προσέρχεται, στή μέση του, και στό από πύ-μα του, ο γμακίως Αττικής κάμπος και οι προεκτάσεις του (Εκλ. 2). Στό λούγιο του ζενοδοχείου άπλώνονται οι αίθου-σες ύποδοχής, τά σαλόνια, άνταρκοστήρια, έστιατόρια, μπαρ (Εκλ. 5). Αίθουσες παιχνιδιών, κινηματογράφου και μου-σικής προσεφάνονται ή τέ διασκεδάσε, ενώ άνδοαίθου, κυρίως και διάφορα άλλα μαγαζιά καλύπτουν κάθε άνάγκη τών ένοίκων. Έξέως ένα πλάτος τελεσιτεχνικιστικό κέντρο και ένα γραφικό ταξίδιον μπορούν να εξυπηρετήσουν κάθε άνάγκη έπισκοπίας και μετακινήσεως.

Συμπλήρωμα και προέκταση τού ζενοδοχείου άποτελούν τό νικητερόν κέντρο και ή πτέρυγα ή προοριζόμενη για τούς έμπορείς (Εκλ. 5 [20 - 24], [29]). Δύο διακεκριμένα τμη-ματά του, πού ενώ ένώνυνται μαζί τού όγκου και είναι ένταγμένα στή σύνθεσή του, ώστόσο συνεχίζουν την αούδ-παρηχητή ζωή τους και λειτουργία. Πρόκειται για ένα μεγάλο ζενοδοχείο πού οι κοινώχρηστοι χώροι, τού παρουνόχου, μία κύριος και μία παραυλάτρη, πού θα μπορούσαν να πρώτης όρους να θεωρηθούν ύπερβολικές ή περιττές. Έν τούτοις δεν πρέπει να μάς διαφεύγει οι προβλέψεις τού προ-γράμματος πού έπρεπε να καλύψει ή άρχιτεκτονική σύνθεση τού ζενοδοχειακού συγκροτήματος. Τό πρόγραμμα αυτό προβλέπει, έκτός από τό ζενοδοχείο, έναν άλλον μικρό οικισμό από διαμερίσματα, πού θα άπλωνόταν έπάνω στό έ-ροσπίδο (Εκλ. 1) έτσι, έκτός από τούς ένοίκους τού ζενοδο-χείου, ένας πολύ μεγαλύτερος άριθμός άνθρώπων θα χρησι-μοποιούσε τούς κοινώχρηστους χώρους του. Άκόμα ή άνάγκη ενός όρεινού κέντρου διαμερίσεως έβλεπε στην Πάργη, πού άπέχει 50 λεπτά έμ' την Άθήνα, ύποχρε πάντα· και τό καινούριο ζενοδοχείο έκλείπει να καλύψει κι αυτή την πρό-σθετη άνάγκη τών κατοίκων της Άθήνας, πού τό έστιατόριο, τά σαλόνια τών, την κολυμβητική έκταμένη του, και τούς άλλους κοινώχρηστους χώρους άναφυγής και διασκεδάσεως.

Δέν πρέπει να μάς διαφεύγει άκόμα ότι ένα όρεινό ζενοδο-χείο είναι βασικά και ουσιαστικά ένα ζενοδοχείο διαμονής,

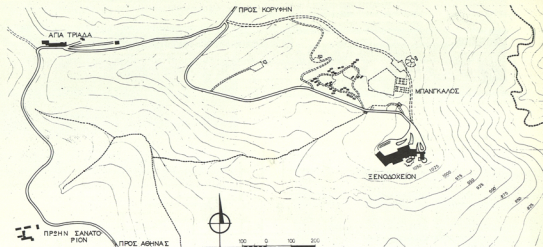
διασκεδάσεως και άναφυγής· οι ένοικοι του δέν είναι περα-στικοί, θα ζήσουν τή ζωή τους στό βουνό, και τό βουνό δέν τούς προσφέρει για διασκέδαση τίποτ' άλλο άπ' τών περι-πατο. Έτσι πρέπει να είναι άρχιτεκτονικά κατάλληλα τό ζε-νοδοχείο, για να μπορούν να βρίσκουν άνταρκοτόν έμ' μονάχα αυτοί πού θέλουν να ξεκουρασούν, αλλά κι αυτοί πού θέλουν να διασκεδάσουν, να χαρώουν, να ζήσουν. Η καταρκοτική συγκρότηση τού λούγιου, στό συνολικό έξωτερικό της σχήμα, παρουσιάζει μία άνάπτυξη κατά μήκος. Η κύριος άποτελείται από δύο στενωμακια πτέρυγας ένάντιως άνωτα (Εκλ. 5). Τό όρθιόν της κυρίως πτέρυγα παρουσιάζει μία έλασκή θέαση στό 2/3 τού μήκους του, και συνδυά-ζεται από ένα δεύτερο πολύ μακρότερο όρθιόν, παραλλη-λόν προς αυτό τοποθετημένον. Σ' αυτή τά δύο βασικά ύψώ-νια της κατάντης άντιστοιχούν οι περισσότεροι κοινώχρηστοι χώροι τού ζενοδοχείου· άνωσώς πού άντυπαστεί ένας εύρύτατος έμάρμας όρθιόνος χώρος (Εκλ. 5 [2]) πού τά συνδέει και τά ένώνει σέ σύνολο όργανικό και άρκετα συνδυμένο. Ο χώρος αυτός, ή πρώτος πού συναντιόμας άφού περάσαμε τό πρόπλο - είσοδο, έχει έσοχο και πολλαπλό άνταρκοτόν και θα μάς άποσπώχσει σέ λίγο άρκετά.

Η είσοδος στό ζενοδοχείο, γίνεται από ένα κυρίως, στενωμακ-ρίο, μισοκαμυτό πρόπλο, είδος κομμοσχημικής στοάς, ομαρμένη μέ κρυστάλλα (Εκλ. 5 [32]). Κολώνες λεπτές, κολώνες φρά-γες, σιδηρέινες κολώνες νημάτες μέ άλμαίνιο, στέφιν άέρειες, άνεπαίσθητη ή αίσθηση της ώας τών, άβέβαιη ή παρουσία τού ύλικού τους. Η κυρή διατόμη και τό μεγάλο όθος τους, διακυλισσόμενα έντελώς στατικά από τίς διαπύ-κτες τού σιδηρού και τού άλμαίνιου και τά έλαστικά φορτία πού πρόκειται να βαστήξουν, συνιστούν στοιχεία μέ ραβδική άναλογία, συγκροτούν τό όλος πού δέν σέ παραπούν άμμο-γών μία αίσθηση έλαστικότητας και γάρης, συνθέτουν μία είκόνα έύλου και ύλικού μαζί, καθώς τό γυαλί άνωσώς τών έρχεται να συμπληρώσει ή λεπτοσύνη και διαφανή άρχι-τεκτονική τους γραμμή. Ο έλαστικός πέρας τό σιανέ-χρωμο δίσεος, ο ένός είς έλαττες σιανέσες τών έλάτων τού όρους· φτάνοντας στό πρόπλο από γυαλί και άλμαίνιο, προστατευόμενος κάτω από την πανώλη όροφ τών, γυαλίς μία έμμελεια τού δίσεους, την έμμελεια της τέχνης, πού άλμαίνια προβάλλει ή γεωμετρική του παρουσία. Τό πρόπλο σέ συγκρίνεται πρην σ' κατακτάσει τό ζενοδοχείο, σέ καρβίσει πρην άκόμα πού μήλιστα.

Τριανταφυλλιά μέρμακα μακροκύλινδρα στή πόδια του σέ σκα-λωπάτια πού θα πατήσεις για νά φτάσεις στό μεγάλο κεντρικό χώρο τού ζενοδοχείου· στό χώλλ του (Εκλ. 5 [2]) στήν ύπο-δοχή του, στό χώρο από τών όπιο άρχίζουν όλα και τελειώ-νουν όλα. Τό χώλλ είναι τό λευτερόν, και κυριολεκτικά τού κέντρου· ένας χώρος εύρύτατος, έ-θ' ύγινης, ένας χώρος μέ πολλαπλά όψη, προτυπικός προεκτατικός και διακυβικός χωρίς έμμελεια, κρατημένος σέ ποιότητα και σέ ήθος. Ένας χώρος πού σέ άδελφεί φυσικά, άβίαστα, μέ λεπτότητα, στή συνέχεια, πού σέ παραπορεί σέ περιπλάτρη, πού διαπορκοποι-τεί έκτελεχτικά προς άλλες κατεβήσεις. Κύρια χαρακτη-ριστικά τίς άπορροαίες στό τό βαθύχρημα πρόσωπα μάρμαρα στό δάπεδο, και ή έκτελεχτική σκέλη (Εκλ. 6, 7).

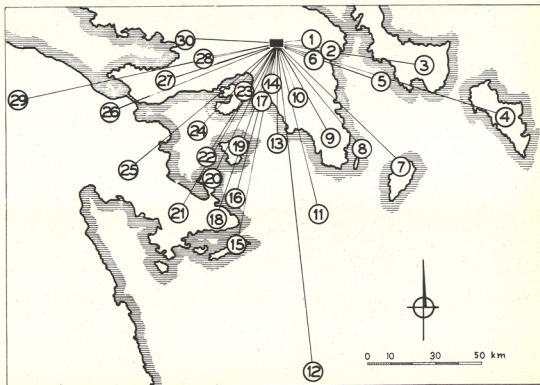
Η σκέλη τού κεντρικού κλιμακοστασίου πού άνάβει στός όροφ είναι ή κατή όψη, όφθαίνε στή μέση τού χώρου έναν κώνον, έναν παρίετα διασπώμενο κύλινδρο· τρι-γών είναι διατρήτη, έλεγχος από ένα κομμάτι της — ένα τεταρτοκύκλιο — πού είναι πλάτος, τό σχήμα της είναι έλκυστικός, ή κατωσκή της είναι όρατή και ρονετή από παντού, ή γνησιότητα τών ύλικων και σιδηρέινων κομμάτιών της σέ συγκρίνεται, ή αλήθεια της γεωμετρίας της σέ άντυπαστεί. Σιλωέτα διατρήτη, διασπώμενη, πού εν τούτοις διατρή-τίς κύριες και χαρακτηριστικές της γραμμές, ή σκέλη ζευ-γνύει τίς περιπτώσεις τών λεπτών σφαιροειδών της και τών κάμψων σάν να άνεινέι κορβέλλες μέσα στό χώρο. Οι άν-θρωποι πού τή χρησιμοποιούν δείχνουν γεωμετρικές παρέρειες και άπλήνες μορφές πού πέτουν ή μετακινούνται. Άπό κατα-σκευαστική άπόψη θεόμενη ή σκέλη είναι μία σπανερμέ-νη κλίμακα από τών όροφ τού πύργου τού κλιμακοστα-σίου της, σέ τέσσερις λεπτές κατακόρυφες σιδηρέινες κολώ-νες - άναρτήρες πού δέν παύου στό έλαρος.

Τό πλάτος, τό χυστό τεταρτοκύκλιο, πού σχηματίζει τό

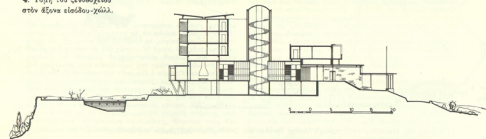
1. Χάρτης της Πάρνηθας στην περιοχή 'Αγίας Τριάδας και ξενοδοχείου. Διάγραμμα του ξενοδοχείου και του πολεοδομικού συγκροτήματος bungalows.

2. Χάρτης θέας από το Ξενοδοχείο. 1. Δίψη Μαράθιος, 2. Πεδιά Μαράθιος, 3. Όχη Εύβοιας, 4. Άνδρος, 5. Πεταλιά, 6. Πητιά, 7. Τσίβ, 8. Μακρόνησος, 9. Ανατολικός Όλεμος, 10. Ύμνητος, 11. Άγιος Γεώργιος, 12. Φολκλάντ, 13. Φιλέες, 14. Αθήναι, 15. Ύδρα, 16. Πόρος, 17. Πειραιώς, 18. Αδελφές, 19. Αίγινα, 20. Μέθανοι, 21. Δίδυμοι, 22. Αγκίστρι, 23. Σαλαμίς, 24. Λαγονήσι, 25. Αραγαβίων, 26. Αγκισκίοντος, 27. Γεράνα, 28. Πατίδας, 29. Κολύμη, 30. Κίθαριον.

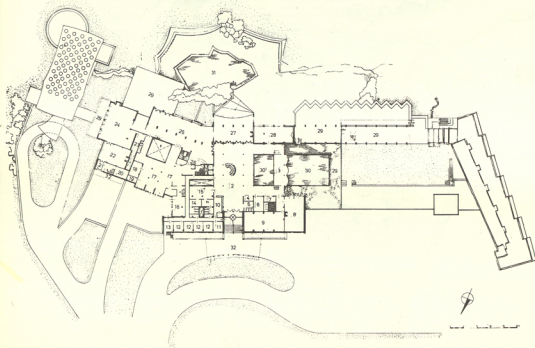

3. Μεσσημβρινή όψη του ξενοδοχείου.

4. Τομή του ξενοδοχείου
στον άξονα εισόδου-χάλλ.

5. Κάτοψη του ισόγειου (δρόμου υποδοχής) του ξενοδοχείου : Α' ΚΥΡΙΩΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ 1. Είσοδος, 2. Κεντρικό χαλλ.

3. Απορροαστήριο, 4. Γραφείο Τελεμαρά, 5. Τρίμερστικοι δώλοροι, 6-7, Καταστήματα, 8. Αίθουσα παιχνιδιών, 9. Αίθουσα Κινηματογράφου, 10. Υπόδοξη, 11-12. Γραφεία Διοικήσεως, 13. Ίστωρο, 14. W.C. κλπ, 15. Ήρατοθήκη, 16-19. Μαγειρείο, 20. Μεγάλο εστιατόριο, 26. Στάλ μπάρ, 27. Τό μπλ σάλεν, 28. Τό εθροίκο σάλεν, 29. Βεράντα, 30. Αίση με τά τούφαρα, 31. Κολυμβητήριο, 32. Μαρκίζα εισόδου, 33. Κήπος με ροζον, 34. Parking, Β' ΠΤΕΡΥΞ ΕΚΑΡΟΜΕΩΝ 32. Μαρκίζα εισόδου, 20-21. Είσοδος έκδορμίων, 22. Μακεδονικό σάλεν, 23-24: Έστιατόριο, καφετηρία, grill-room.

7. Το κεντρικό γυάλινο, ιδιωτικό από τή πλάγια. Στο κεντρικό κλιμακοστάσιο τή εργο τοῦ Γ. Μαυροῦ, κεράμιν ἐπένδυση με χρωματιστο ἀνάγλυφο. Μπροστά τή ἐπιπλα ἀπό ἀλουμίνιο, με δερμάτα ἀγγλικά σέ χρώματα λευκά καί χρωματιστά, πού ταιριάζουν στή εργο τοῦ Μαυροῦ. Ἀριστερά τή βιβλιόμακα κρυστάλλα καί ἡ λέμνη με τή νούφαρα. Κουρτίνες, ἀπό νταντέλλα ἰταλική.

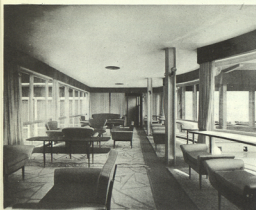
9. Τό ὠδραϊκό σαλόνι : Ὅλη ἡ ἀβρότητα τοῦ ὠδραϊκοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου. Ὁ χώρος κέντρο, χωρίς νά παρουσιάζῃ μιὰ ξερή ἀναπαράσταση, συνδυάζει καί συνθέτει πολλά γνήσια στοιχεῖα ἀπό ὠδραϊκά ἀρχοντικά. Τό ταβάνι καί τή μερλίνα ἀπὸ πλάκα προέρχονται ἀπὸ τή ἀρχοντιά τοῦ Γουατζί, καθώς καί τή παλέρια τζάκι. Οἱ τοῖχοι καί ἡ ῥοζέ, ἀπὸ τή ἀρχοντιά τοῦ Βολάγαρη - Οὐκονόπουλου. Τά ἐπιπλα καί οἱ ἀπλόες ἀπὸ τοῦ Χατζηγεωργίου - Γαλικά. Ὁ καναπὲς μπροστά ἀπὸ τή τζάκι προέρχεται ἀπὸ τή ἀρχοντιά τοῦ Κουντουριώτη, ἐνῶ οἱ δύο καναπέδες, στή πλάι, ἀπὸ τοῦ Μπίτσου. Ὁ τοῖχος τοῦ βάθους, δουλεμένος πλαστικά καί τεκταινόμενος με πολλὰ χρώμα ὀρθόχρωμα, γὰ νά πῶς τήν ἀπαλότητα καί τήν πατίνα τοῦ παλαιοῦ, εργο τοῦ γλύπτη Χρήστου Διδόπου.

6. Τό κεντρικό γυάλινο με τήν ἐπιπληκτική ἐκκεντρωμένη σκάλα. Δάπεδο πλακοστρωμένο με πράσινο μάρμαρο Τήνου με τετραγωνάκια ἀπὸ Ἰωνιὰ μάρμαρο Ἀστακού. Ὁροφὴ ἀπὸ ἀντισηκτικό ὕαλο καί χρωματιστά σάμακα. Χρώμα ὀροφῆς βυσσινί, καφέ. Τοῖχοι ἀπὸ σοφὰ καί ἔξω δρόμους. Χρώματα ἀνοιχτὰ γρά καί δρόμους σέ φυσικά χρώμα. Ἰσοπεδωμένα σιδερένια με ἐπένδυση ἀλουμινίου. Ἡ σκάλα εἶναι «ἀνεργημένη» ἀπὸ τοὺς 4 ἐλαφρότατους κεντρικούς ἐκκεντρωτές, στοὺς ὁποίους στηρίζεται ἕνας ἐκκεντρωθὲς βαθμιδοφόρος, διατομῆς δικυλίου Τ. Βαθμιδὲς ἀπὸ κολλητὸ ἔξω σὲ ἐπὶ στρώσεις—τρὶς ἀνοιχτὴ δρόμους καί τέσσερις σκούρα κεραμίδες—ποταρμαζούν τήν κολλητὴ κατασκευή καί τήν ἐξισορροπία τῆς βαθμιδῆς. Στὸ βάθος ἡ κορὴ εἰσόδου με διπλὴ σειρά θύρας ἀλουμινίου καί κρυστάλλου, δεξιά τὸ Desk τῆς ὑποδοχῆς. Ἀριστερά τὰ μεγάλα τζαμιά πού βυθίζονται στὸ ἔδαφος ὥστε νά ἐνώνεται ὁ χώρος τοῦ γυάλινο με τή λέμνη με τή νούφαρα. Ἀκόμα πὺ πέρα, μετὰ τή λέμνη, τὸ σαλονάκι - γέφυρα τῆς ἀλληγογραφίας.

8. Τό «Salon - Blau». Τό τζάκι ἐξουσιάζει τὸ χώρο καί τὸν σφραγίζει. Παρεῖτο ἀπὸ δρό, κεραμικά καί λίμνο. Πισσό ἀπὸ στιλβωμένο μπῆτον, τοῖχος με ἔξω ἐπένδυση. Ἐπιπλα ἀλουμινίου με μπῆ ὄραμα μάλινο. Ἀριστερά τὸ μεγάλο ντιβάνι γιὰ νά καθίσει κανεὶς σκυροπόδι ἡ ἀναγκρὸς καί νά χιρσεται τή θέα. Τὸ ντιβάνι σκεπάζεται με κεντητὰ χαλιά σέ σχέδιο τοῦ Χατζηγεωργίου - Γαλικά. Ἡ χριστὴ ροζέκα τοῦ τζακίου εἶναι ἐπένδυμένη ἀπὸ σφυρήλατο χαλκὸ.

10. Το γυάλινο αναγνωστήριο επάνω από τη μικρή λίμνη. Μεγάλα καμπύλα κρυστάλλα προς τη δυτική θέα. Μπροστά τους κομψά τραπέζια και σκαμνιά ανακουφικά για την αλληλογραφία. 'Αριστερά τα έπιπλα του αναγνωστηρίου, από ξύλο wenge και μεταξωτές πρασινο-γαλάζιες ταπετσαρίες, χαλιά άσπρα βέλβινα με γραμμικά σχέδια γαλάζια, κόκκινα και όχρα. Στο βάθος το πιλοτό της πτέρυγας των οθονομαχτείων με τη μετώπη βεράντα, τη στολισμένη με ριγούρες της παραδόσεως.

11. Το μεγάλο εστιατόριο : 'Αριστερά η ποσοστοιχία διαβρώσεως, δεξιά η αναπαυλητή θέα. Παρκέτο με σχέδιο από άρν, καρδιά και λίμπι. 'Επιπλα από ξύλο wenge. Πασσολά από μπατόν λειοτριμμένο. Όροφρ με κοφίλες κίτρινες, κρυμμένες με γυαλί μάτ για διείσδυση του φωτισμού εθρίου. Στο βάθος ο πίνακας του Γιδάνη Μόραλη. Κουρτίνες σε σχέδιο Γιδάνη Μόραλη.

12. Ένα λιτό μικρότερο τζάκι. Βρίσκεται στο μεγάλο εστιατόριο : φούσκα χτιστή με επένδυση άρνινη ραμπιτό. 'Η πορτοιά, πλάκα μπατόν λειοτριμμένη επάνω σε σιδηρογωνιάς, που προστατεύεται από μία στρώση κόκκινα πυρότοξια.

13. Το καθιστικό για τους έδωρους είναι εμπνευσμένο από το σπίτι του Σβάρτς στ' Αμπελίκια της Θεσσαλίας. Δάπεδο από ροδίτικες πλάκες, με καδίνες από δούτσλα άνωμετα στους άρμούς. Άσπρες φουάρες. Νυβάνια με μάλλινα κλίμακα. Ταβάνι σε έλευθερη έριγνεία από ένα ταβάνι του Σβάρτς. Στο βάθος το τζάκι του άετου, πιστό αντίγραφο από το ίδιο άρχοντικό, έκτελεσμένο από το γλύπτη Χαχίνο Λιδάνη. 'Η φρέζα δουλεύτηκε από ομάδα σπουδαστών της Σχολής Καλών Τεχνών που είχε λάβει μέρος στις άποσταλές αντίγραφής έργων λαϊκής τέχνης.

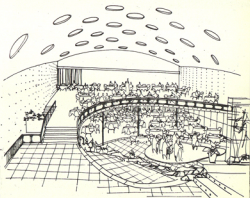

14. Λεπτομέρεια του εστιατορίου εδωρομένων. Τίτλος με μπουζεριά από καρδιά ραμπότι, όροφή από πεπισμένο χαρτί για να διασπείρει την αντίχηση. Το έλκω προέρχεται από χαρτονένιες θήκες αυτών.

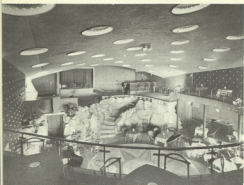
15. Η γωνιά του τζακιού στο εστιατόριο εδωρομένων. Τζάκι γωνιακό με κούνα' καμινάδα από λιθοβολή ανεπύχιστη, ποδιά ξύλινη, φούσκα επιχρισμένη. Τίτλος με επένδυση από καρδιά ραμπότι. Έπιπλα από δρύσι φυσικό χρώμα.

16. Το καθιστικό με τζάκι του νυχτερινού κέντρου. Το δάπεδο της είσοδου από μάρμαρα Τήνου. Έντελός δεξιά η βράχνη σκέλα. Το δάπεδο του καθιστικού, ελαφρά υπερυψωμένο και ξύλινο, θιμίζει τη λαϊκή κρεβάτα. Τοιχοποιία από τριγωνικές συστολικές, καναπέδες με μαξιλάρια. Η επένδυση του τοίχου έγινε με polylunolux. Το τζάκι με σούβλα. Διακρίνεται η όροφή με ήχοαπορροφητική επένδυση άμικτον και τις πλακωνιές.

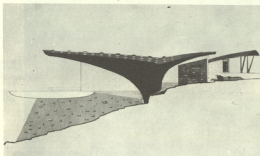

17. Κοίτη όροφή : ένας αγνωστος δικαστής ούρανός. Έσωτερικό προοπτικό του νυχτερινού κέντρου. Φαίνονται το πατάρι, η βράχνη σκέλα και η βράχνη σκέλα. Οι μεγάλες πλακωνιές της όροφης σκεπάζουν όλο το χώρο φωτισμό μέρα και νύχτα την ημέρα με τους πλαστικούς διαφάνιστους θολώσκους που διακρίνονται στην Εξκ. 24, και τη νύχτα με κατάλληλους λαμπτήρες.

19. Άνατολική όψη του νικητερινού κέντρου. Ένα διάτρητο κέλυφος από μπετόν στεγνάζεται επάνω σε δύο αμφοτέρωθεν προβόλους. Η στρογγυλή βεράντα - ταράτσα προβάλλει επάνω από την ανεπίχρυστη λιθοδομή.

18. Το έσωτερικό του νικητερινού κέντρου από το πατάρι προς την είσοδο. Φαίνεται η είσοδος, δεξιά το μπάρ, άριστερά το καθιστικό, στη μέση η βράχινη σκαλιά, κάτω η ορχήστρα. Άριστερά από τη βράχινη σκαλιά η διαδρομή προς τα καμαρίνια, δεξιά προς την κουζίνα.

20. Οι μεσομβρινές όψεις από τη βεράντα του νικητερινού κέντρου. Άνεμηση της αρχιτεκτονικής του μοναστηριού Σίμωνος - Πέτρας στο Άγιον Όρος. Στο πρώτο πλάνο η στρογγυλή ταράτσα του νικητερινού κέντρου, με επικάλυψη από μωσαϊκό στους μπετονένιους πάγκους και δάπεδα από μαρμαρίνα μωσαϊκά. Οι τοίχοι είναι από ξύλο, αλουμίνιο και κρύσταλλο. Μετά προβάλλει ο τοίχος άντισεισμικής της κολυμβητικής δεξαμενής και η μεγάλη βεράντα του έσωταορίου, από γωνιά μετόν με κιγκλιδώμα αλουμινίου, σφαιρική σε σιδερένια ύψοσταλάγματα σχήματος V. Στο βάθος το κυρίως κτίριο του ξενοδοχείου από βραμμένο γυμνό μπετόν, αλουμίνιο, ξύλο και γυαλί.

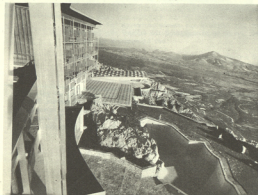
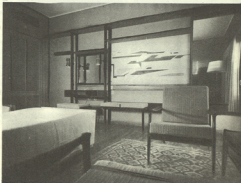

21. Φιγούρες από τις ελληνικές παραδόσεις στον Ευλότυπο, πριν γυθί το μπετόν. Το χταπόδι της Κνωσσού, τα δελφινία της Τριονιάς, ο θυλακτινός άετός, η γοργόνα του Μεγαλέξαντρου, το λαϊκό παραδί, φιγούρες του Καραγκιόζη από τον Ειγέτιο Σπαθάρη. Οι υπόλοιπες φιγούρες και η γενική τοποθέτηση από την γλύπτρια Αθηνά Κ. Τάχα.

23. 'Εσωτερικό ύπνοδομatio. Διαστάσεις : 3,60 X 4,75 μ. Μικρή είσοδος με τὸ λουτρό ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά καὶ χωνευτὰ ντουλάπια ἀπὸ τὴν ἄλλη. Εργασιὰ σκαλιστῆς βεράντα 3,60 X 2,00 μ. Συνολικὲς διαστάσεις εἰσόδου — ύπνοδομatio — βεράντας 3,60 X 9,75 μ. 'Επιπλασὶς : Δύο κρεβάτια, δύο πολυθρόνες, μιὰ μικρὴ καρέκλα, καὶ ἓνα λουτροπότη, δύο κομοδίνα μὴ νεο-μικρὴ ἐπίστρωση τῶν κεραμισιῶν Δ. Κοσκινίδη καὶ Μαρίας Χατζηκυριάκῃ, δύο λίκτες κρεβατιοῦ, μεγάλο μάλλινο χαλί σὲ σχέδιον τοῦ Τοκρούζου, κουρτίνα σὲ ὅλο τὸ μήκος τοῦ τοίχου τῆς σαρτῆς μπαλκονόπορτας ἀπὸ ματάκι, «χωντρή - βροχτῆ», τοῦ 'Εργαστηρίου 'Απόστολ Γυναικῶν. Ὁ στενόμετρος τοίχος ἀπέναντι ἀπὸ τὰ κρεβάτια ἔχει ἓνα χωνευτὸ - ἐξέχον ἐπιπλοὺ πού περιλαμβάνει : ἓναν πάγκο γιὰ βαλίτσες, μὲ μαζιλάκια, ὥστε νὰ χρησιμεύῃ καὶ γιὰ καθέδρις, ράφια, τουαλέττα μὲ τριπλὴ καθέρφρη καὶ δύο λίκτες. 'Επίσης ὑπάρχει ἓνας μεγάλος καθέρφρης κοντὰ στὸ παράθυρο ὥστε ν' αὐξάνῃ τὸ φῶς καὶ νὰ δύνῃ προοπτικὰς στὸ θέαμα. Στὴ μέση τοῦ τοίχου ἔνα διακοσμητικὸ πανῶ τοῦ Π. Τέτσιου. Στὰ ἄλλα δωμάτια παρόμοια πανῶ τῶν Βασιλείου, Νικολάου καὶ Χαλινῆ. Ὅλα τὰ ἐπιπλα, ἀπὸ ἔξω νοικοι. Στὴ βεράντα μιὰ σπιχ-λόγχ ἀπὸ ἀλουμίνιον καὶ ὄχιον, δύο πολυθρόνες μπαμπού, ἓνα μεγάλο τραπέζι καὶ ἓνα μικρὸ χιμηλὸ βοηθητικὸ ἀπὸ ἀλουμίνιον καὶ φορμάκια.

24. 'Η θέα ἀπὸ τὰ ύπνοδομῆματα : Στὸ πρῶτο πλάνο ἡ πισίνα μὲ τὰ φυσικὰ βράχια, σὲ σχέδιον τοῦ Χατζηκυριάκου-Γαϊλα, ἡ πελοὺς μὲ τὸ γραζόν καὶ τοὺς μεπλημένους κορμῶν δέντρων, καὶ τὸ βραχώδες, ἔργο τοῦ γλύπτη Μάρκου Κεραλάωνη, μετὰ ἡ μεγάλη ταρτὰ τοῦ ἐστιατορίου, τὸ νοκτερνὸ κέντρο μὲ τὸν τεχνεστὴ ἑνωστὸ οὐρανὸ. Πίσω ὁ χιμαριεστὴς Ἀττικὸς κάμπος, ἡ Πεντέλη, ὁ κάμπος τοῦ Μαραθῆνα, ἡ Εἰθρία.

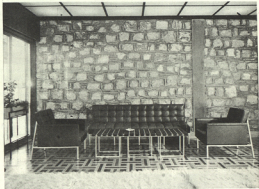

25. Δυτικὴ ὄψη τοῦ ξενοδοχείου. 'Απὸλόχερα ἐπίπεδα πρὸς ὅλας τὰς πλευράς. Ταρτῶς μὲ γυμνὸ, χωρὶς ἐπίχρωση, μπατόν. 'Επένδυση τοίχου μὲ τοιμαγεμένους πλάκες μὲ ἑγγύρια σχέδια. Κάγκελα ἐξιστῶν ἀπὸ ἀλουμίνιον. Στὴν σὲ σχῆμα πεταλούδας (butterfly - roof) πού δὲν σταλάζουν ἀπ' τὰ γείσα της τὰ νερά τῆς βροχῆς.

26. Έπιπλα του «Salon - Bleu». Άριστερά το κεντρικό χαλί του Χατζηκυριάκου - Γκιλα. Στη μέση τραπέζι από αλουμινοξύλινο wenge, καίρι, σε ποδαρικό μπροστινό, περιστοιχίζεται από μεγάλα μαξιλάρια - καθίσματα με πολύχρωμα ανοιχτόχρωμα δέρματα. Δεξιά φαίνεται το πίσω μέρος ενός καναπέ από αλουμίνιο, ντυμένου με δέρμα μαλλινο μπλέ. Στο δάπεδο το παρκέτο από δρύ, καρυδιά και λίμπο, διακοπύεται από πλατεία λουρίδα μέρμαρο που ενώνει τους προσώους.

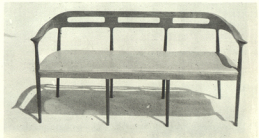
27. Ή αθούσα χαρτιών. Παρκέτο από δρύ, καρυδιά και λίμπο. Γυμνή λιθοδομή στο δυτικό τοίχο και επένδυση με καπλάμα wenge στον ανατολικό. Όροφή φωτεινή με χίτρινες από πλαστικό δισκό κοφίδες, κρημμένες με γυαλί μετ γιά διάφωση του φωτισμού εθρορίου. Έπιπλα πέτυνα με δέρμα αγγλικό σε λαλί χρώμα. Τραπεζάκι από wenge και λευκονάκι, άτορια, βιδωμένο σ' ένα παλαιο αλουμινίου μορφή αδοτρά καβική.

28. Έπιπλα του νεοκλασικού κέντρου. Τραπεζία από φορμάκια με χάλκινα πόδια. Πολυθρόνες καπτονέ, με χάλκινα πόδια και μεταξοτόνι ύφανση. Έξωτες κίονες, έξωτες μπλά. Καρέκλες από έξω wenge με κάθισμα έρμυνο με λουρίδες από δέρμα θανάττας. Κανυτέρι - τασού στη μέση. Το υποπόλιμα του παταριού δεξιά στην εικόνα είναι έπενδυμένο με τούχα και μπλέ πετσά, ώστε να είναι μαλακό στο χέρι και το μάτι.

29. Καναπές του εστιατορίου από έξω wenge σε σκούρο καφέ χρώμα, ντυμένος με αγγλικό δέρμα μπλέ-χάλκινο.

σαςται ή πέτρα για τους έδαρμούς (Ελε. 5 [20-24], [29]). Πρέπει να τονιστεί είναι άδωρη ή έδαρη—γιατί έδαρμος τους περισσότερους έπισκέπτες του ένοσηρίου, ή έδαρη και ή παροσία της εύρηστας αυτής πέτρας, της διακοσμημένης με τον ίδιο πλυστό και στολισμένη με την ίδια καλοποίηση που είναι εφικτό και το ύψιστο ένοσηριο, και ή όσολα εν τούτοις δεν προσορίζουν για τον πλυστό ένοσηιο, για τον πλυστό έπισκέπτη. Η πέτρα αυτή, άδωρη ή με τον ίδιο κέρ, κρατημένη στην ίδια πούστη, δεν επενδύεται στον πλυστό, αλλά προσέζεται με δόση την άδωρη, τη χαρά, τον πλυστό, σε όση το δυνατό εύριστε, σε εύριστες άδωδες άδωρησών, στους ύψιστους έπισκέπτες και έδαρμούς του βουνού. Η πέτρα για τους έδαρμούς, ενώ συνδέεται άδωρικά και άδωκα με τον κύριο όγκο του ένοσηρίου, άποτέλεστας καταρλογικά, άσαςέδαρη, συνέχεια και προέκταση της άδωσας φαγής, εν τούτοις έχει και δική της άνέξαρτη έλωση με άδωτερο χώρο σταθμισσών για πολλά ένοσηρια. Έτσι οι έδαρμοί έχουν τη δική τους πέτρα που διαδέχεται ένα μεγάλο εστιατόριο—καρετάρια (Ελε. 5 [24]), ένα μεγάλο σαλόνι με τζάκι (Ελε. 5 [22]) και ένα πάρερ Hotel du jour με άποδωτήρες, σάδωρησας, ντινς κλπ., όπου μπορεί όποιος έδαρμός θέλει να φρεσκαριστή και να γίνει παροισμός. Οι χώροι του φρεσκαρισμού βρίσκονται στο ύψιστο, άδωσας μετά την έλωση της πέτρας των έδαρμών, ενώ στο ισόγειο αναπόσπαστοι το σαλόνι και το εστιατόριο—καρετάρια. Το σαλόνι είναι άδωρημένο σε είδος καταργίου και παροισάζει τη γνώριμη, όσολα και άγαπητή μορφή και άδωρησας καθιστικό φρεσκαριστικό άδωρηστικό (Ελε. 13). Το εστιατόριό του άπεντάται από το καθιστικό του άδωρηστικού του Σάρετς στο 'Αμπελάκια της Θεσσαλίας, που στέχον το άναπαύσι.

Τό καθιστικό άδωρησάται με την έλωση με λεπτή διάτρητη έλωση κινιστοελαία (Ελε. 13). Στους τοίχους του ερέχει το χαμλό έλωση παροισάσας μιντερί. Στον άδωτα του τοίχου το φιλοδουλεμένο, το κομψό και περιττό τζάκι του Σάρετς προβάλλει τη γνώριμη σιλουέτα του. Τοίχοι και ταβάνι επενδύονται με τις άδωρες έλωση επενδύσεις της παροισσας. Η άδωρη γεμίζει από τον τέρστο τυπικό χρωματιστό ρόδακι. Το άδωτα άπεντάται με άδωρησας ρόδακις πλυστός διαφέρει μεγάλον, το χρώμα τους είναι σκούρο γαφρό, οι άδωρη τους τονίζονται με θαλασσιά μικρά ρόδακια—την τροχιά άπεντάται της πλακοστρώσεως τη διάτρητη το άνέγχιόστον πλάγμα των άδωρη τας, με τη λείωστα των άδωρη πλάστων της θαλασσας έγκασας τοποθετημένον όσας να σχηματίζον κυμαλός. Τα χρώματα άδωτα, ζεστά, άρχαία, μεταβυζαντινά. Φωτισμός λυγρός, μελιχρός, που μάταιο από τα μικρά παθήρα με τους γήινους πηλοειδικούς φαγής. Ατμόσφαιρα ζεστή, έγκάρδια, κατανυκτική, κάτι μεταξύ σπιτιού και μεταβυζαντινής έδωρησας.

Υψηλό σ' ένα τοίχο, άπενάντι από το καθιστικό, ύπάρχει μία γραπτή έπιγραφή που άναφέρει τα όνόματα και μικρονομία τη συμβολή του πολυποστού έδωλου των σανατηρών του άρχέκτιον: άρχέκτιον, ζωγράφον, γλυπτόν, πολιτικόν μηχανικόν, έργοπλαστόν, άρχιμαστόρων, κατασκευαστών, προμηθέντων. Εύνησική χειρονομία του άρχέκτιον, άναγνώριση και εύχαριστία. Ο έδωλος των σανατηρών, μακριά περ από έλατοιστά-όνόματα της τέχνης, συμπληρώνεται από έδωτα που στήνον έχουν να δώσουν στην τέχνη.

Άδωτα και συνέχεια της προέκτασης του σαλονιού, σε τύπο καθιστικού άδωρηστικού σπιτιού που γνωρίζεται, άπεντάται το εστιατόριο—καρετάρια. Έδώ ο τόνος είναι έλως, άποκαρμένο καταρλογικό από τη μεταβυζαντινή παράδοση, μιντενός άδωτα πιστός στο πνεύμα της που το έδαρη έδαρησας έδω άδωτα ή όρενός χαρακτήρες, με έλως και επενδύσεις στους τοίχους και τα ταβάνια (Ελε. 14, 15) άλλης διακοσμητικής όσας ύψη. Τό τζάκι, σε άδω γραμμή, πάντα ύπενδύεται την παροσία του βουνού (Ελε. 15), οι έλωνοι πάγκοι παρμένον να έκασουσαν την έρεβήτα.

Στο εστιατόριο—καρετάρια οι έδαρμοί, οι έπισκέπτες άναπαύονται, μπορούν να φάνε ένα ζεστό φαγητό, να ζεσάσων το άδω τους, ή ν' άνιόνουν το σκακίδι τους άπενά στο

τραπέζι και να περάσουν οικονομικά σ' ένα έδαρηστικό περιβάλλον άδωσας, άδωρησας και καλό γούστο. Η έπίπλωση και έδω σ' αυτή την άδωτα είναι σύμφωνη στην έδαρησας του χώρου, των συμπληρώσεων, συμπληρώνων την άρχέκτιονική του. Σε όσους χώρους περιπαλίσθηκαν όως τώρα, σ' αυτούς που θα γνωρίζουμε άδωκα, το καλλιστό έπίπλω με την άπλη, εύστοχη και εύνησική γραμμή, έρεχται να άδωρησας την άδωσας του συνόλου. Δουλεύον με έλως, σε μέταλλο, ντυμένο με άδωκα, έρεχσμένο με φάβα, σκαλισμένο με χριστάλλο, μονόχο το ή σε άδωδες στέγει κάθε τόσο μπροστά μας την καλλιγραμμή σιλουέτα του, την κομψή και χαριτωμένη του μορφή. Τα στέγας των έδωτων είναι έδω νέα, πρωτότυπα, σχεδιασμένα από τον άρχέκτιονα και τους σανατηρές του, με μακροτάτη και άδωλησας θεωρία μορφών και σχημάτων (Ελε. 7, 9, 10, 13, 15, 18, 23, 26-29). Άλλα και τα λεπτομερειακά έδαρησας και στοιχεία, μεταβυζαντινά και σχεδιασμένα από την άδωρη, όσας λ.χ. το κομψότατο έδωδο, κροπτήριο που στέλλει το κάθε τραπέζι της άδωσας φαγής.

Τό άκατέλιπο τμήμα της άρχέκτιονικής σκέψεως του έδαρησ ένοσηριοσκού σανατηρήσας της Πάρινης άπεντάται το νυκτερινό κέντρο—το κέντρο αυτό βρίσκεται άδωλικά και συνδέεται με το ένοσηριο με άδωτερο έδαρησας στο ισόγειο, έχοντας βέβαια την κύρια έλωση του άδωρησας και έλως άνέξαρτη και άσας έπ' αυτό. Διαδέχεται μία μεγάλη άδωτα, άπενάντι σε δύο έπίπεδα, που το δημιουργεί ή άνωσταθμία του έδαρησ που άδωρησάται άπενά στα βράχια, τα όσολα διατρήθηκαν και άνταχθήσαν στη σούθη. Το νυκτερινό κέντρον, χωρίς έπίπλω του φυσικού και του τεχνητού που συντίθεται σε άδωλίστο συμπλέγμα, σε ελυσμένη ένότητα. Ένας τέρστος χώρος ή άδωκα του, ένα κομψό ύπηρεστικό, σπείρια έλωση που φαίλουν τη νύχτα άνδρωτοι, μιντερί, και παρσένος ρουτινός. Τό άδωτα κινημένο και άντισχο, κρατημένο σε δύο κύρια διακοσμητικά έπίπεδα, έρεχσας την κίνηση του έδαρησ ή σκαλία που το στέγει είναι πέτρινη, άκακύννητη, γραμμή, σε σ' ή-πο, πλαισιωμένη από άπασα τοποθετημένα βράχια. Κάτω ή πλάτα του χορού, και τα τζάκια, άπενά ή έλωση, ένα καθιστικό με τζάκι (Ελε. 16) το άπας. Ή έλωση μιντερί έπενά ένα πατήρι, ή έδω άπ' αυτό ή έδω είναι σανατη χωμένη, το όρος φέρνει άλγιστο, τα όρτα της 'Αθήνας άναμνώνουν με τ' όρτα. Η άδωρη είναι κομψή και σανατησική πρς τα έδω σάν τέρστος πρόβος, ένα κέντρος τροπική από μεγάλες κυκλικές χωνυτές πλάκωνες που εχόνον ύποβλητικό και σανατηρμένο φας, που όμιλουν ένα άγνιστο ένοστο όσολαν (Ελε. 17, 18). Πρς τα έδω οι τοίχοι άδωλόνται σε μία άδωλησας τζαμάρια, έδω άπ' αυτή σανατησική το άδωδο του νυκτερινού κέντρου σε μία πρόκαση έδαρησική, που άδωλίστα πέρα από το βάρβαρο της χαράδρας του Κανταλίσου: άπας, άδωρη, τοπίο σανατηρμένο, το μπελβεντέρε μεταβυζαντινό, ζωγάφια, έρεχσάται και στέκει σ' ένα μεταλίσχο ίσορροπίας και κίνησης (Ελε. 19, 20).

Συνέχεται μέσα στη σούθη άναγνάνος οι προεκτάσεις του ένοσηρίου στο ύπαιθρο και οι συμπληρώσεις του τοπίου και του περιβάλλοντος, οι τάρτες, οι βεράντες, οι ήφιοι που το καλύδον, συνθέτουν ένα πολυποστικό και πολυόρτο μπελβεντέρε. Άπλόγαρα έπίπεδα σανατηρμένα πρς τις πλευρές, προσφέρουν μία έδαρησική κυκλική φωτισμό, προφάλαξ, θέας, αλδωρησας, σ' αυτόν που θα άναχτήρη τη γωνιά που το ταπεινά, τη μεριά που θα σταθή (Ελε. 20, 25). Θά περιπαλίσθουμε στα πολλά και μεγάλα έπίπεδα του έδαρηστικού αυτού μπελβεντέρε, που τα έχουν δημιουργήσει οι άνωσταθμίες του έδαρησ, για να χαρούμε το άδωκο περιβάλλον, όσας το έχει ένταξει μέσα στη σούθη του άρχέκτιον και όσας το έχει σε μερίς μερίς συμπληρώσει. Ήνυκνουμε λοιπόν άπ' το χαλό άπενά δύο πόρτες, όσας και άδωρησας από το ύπηρεσμένο γυάλινο άναγνιστήριο, στο έπίπεδο της μικρής τεχνικής έλωσης (Ελε. 5 [29, 30]) που την περιτρέχει και άπεντάται από πέρα το έπίπεδο αυτό, πρς την πλευρά του άδωκος, χαλκίζοντας τη θέα του σάν περιπατητή και προσφέροντας άλλεπάλληλες ένάδωρες προοπτικές άπόψεις του ένοσηρίου. Τό έπίπεδο αυτό πλουτίζεται κάθε τόσο με λίγα σκαλιστικά σε καταλλήλας θέσεις, και άλλάζει έρεχσας καθός περνάει κάτω από το άδωκο των πανόληρων ύποσολισμάτων, στα όσολα στήριχεται ένα μεγάλο κομμάτι της τέρστορης πέτρας των ύπνο-

δωμάτων (Εξκ 3). Το μεγάλο όφος των υποστηλώντων ατόμων είναι να πετυχαίνουν με την παρεμβολή ενός με-
ταξύ των έμπιστων, σε μορφή και εθελούσια εκτεταμένου μπα-
λουτιού. Απορροβήστε, αλλά με διακριση, μίας προσηφάνει-
ας το θέμα ενός φιλοδοξούντος τύπου από σχετιστικές και
πελεκημένες πέτρες, διακοσμημένες με μεταβλητικές τα-
χυορπίστας ανάγλυφα και ένθετα στολίδια. Λοιπότε όφους,
που μες τους όφους, οι όφους, οι όφους αντιπαράβλπτει τους
όφους, οι ελαστικές της πρὸς τὴν πραγματικότητα και τὴν
ὄψιν αἰσθητικὴ τῆς αισθητικῆς του μετεωρ - ἄρμε πὺ μὲς
κωλύει. Ἀσθενά σπασμοειδῶς ὅτι σὺν κατὰ ἐπιφάνεια
τοῦ εκτεταμένου μπαλουτιοῦ ποὺ προκαθορῶνται εἰναι ἔκτα-
τε, ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ πρὸς πλάγια τοῦ μετεωρ, φανερὰς
μυκροκινήσεις, ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν
ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν
λαλοῦ καράβι, φανερὰς ἀπὸ τὸν καραβιό, ἡ γαργάρα τοῦ
Μεγαλέστατου (Εξκ 21). Ὁ ὅφους, ὁ ὅφους, ὁ ὅφους, ὁ ὅφους,
προσηφάνει καὶ βάρυτα ἐν τῶν κατὰ πρὸς τὴν ἀπὸ
καὶ ὁπνευθίζοντας πᾶντα τὴν παρῶντα τῆς ἐνταλῆς καὶ το-
λμῆς ἑλλήνων, ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν
στοιχείο παραδοσιακῆς ἐμπνεύσεως.

[illegible]

Μερικά μέτρα χαμηλότερα βρίσκεται η ελπίδα του έθνους του μελετητή, που ἀγκυλώνει στη μία του άκρη από τους βράχους που διατηρήθηκαν στη φυσική τους κατάσταση, συμπληρώνοντας μονάχα προς το γράμμα, και από το ύψιστο κομμάτι της στη μορφή και όρος μικρά άκονιστες πολυώνυμες λίγες (Elix. 5 [31], [33]). Το γράμμα και άνοιχτο κάρδο από ύψιστο σύνολο συμπληρώνεται από θαύματα ταπεινά γράχων, διακρίνεται με κομμάτια κομμάτια δέντρων μηχανικών με άποσις μέσα στη χλόη, που χαμηλώνουν από πατήματα, έτσι για πλάκες, πύλινους το βράχια του περιπατητή.

Τὰ υποκοινώματα τῆς μεγάλης πύργου ἀνέστανται ἐν πλείοις θεοφόροις (Κς [322]). Τὸ καὶνὸν μὲν λογρὸν καὶ ἰδιαιτέρη γεννᾶντα - σκαμπότ' ἐξέστη, βάλαντα - πρὸς τὴν μετρητικὴν ἀνὰ ἀνεκδοχὴν, ὡς καὶ ἐμπληρῶνται (Κς [24]). Ἐξ υποκοινωμάτων εἰς ἀφ᾽ ἑαυτῶν τῶν πύργων διακρίνεται τὸ καὶνὸν πάλιν καὶ γεννᾶν, ὑπεκρίνοντα ἰσχυρίῃ διακρίνοντα. Ὁ ὅρος τῆς πύργου τὸν υποκοινωτικὸν ποικιλοῦται - ἀποροδοκίαν, ἀφ᾽ ἑαυτῶν, ἀφ᾽ ἑαυτῶν μὲν τὴν ἐλαφρὴν ἀποδοχὴν τοῦ παρονομαστῆ ἀπονομοκρίνεται μὴ ἀποδοχὴ πρὸς τὸ ἐπιπλεῖον τοῦ γκαρμῶν, πρὸς τὸ θεῶν, διακρίνεται· ἡ μονοδική κίνησις, ἡ ἀπονομὴ παλαιοῦ. Ἡ δὲ ἀποδοχὴ τοῦ θεοῦ αὐτῆς τῆς πύργου εἶναι πρωτογενεῖς ἀποδοχῆς σημασίας πᾶν τὴν ἀρίστην καὶ ἀποδοχῶν τοῦ σωλῶν (Κς 5, 24).

[illegible]

γιον "Όρος σφραγίζει με την πλαστικότητα της το σύνολο.

[illegible][illegible]

‘Ο καθηγηγὴς Παῦλος Μυλωνᾶς, ὁ ἀρχιτέκτονας τοῦ ἔργου αὐτοῦ, δὲν ἐπέτρεψε στὸν ἐαυτοῦ του νὰ διαπικρατιστῇ γιὰ τὴν ἐργασία του, νὰ διακρινετῇ το μὲν τοῦ, νὰ βγῇ νὰ σταθῇ ἀντιμέτωπος στὸ παρόλογο, στὸ δέκκο ρεύμα· ὁ ἀποστόμωτος τοῦ σπιντοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἔθνος του, δὲν τὴν ἄρκεσε. Ἀρχιτέκτονα στὴν ἐπιδοκιμασία τῶν λίγων, ἀποφαινεύοντας τὸ θέλω τοῦ πολλῶν.

Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΕΥΓΚΡΙΟΤΗΣΙΣ

Ἀπὸ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δράσιν τοῦ Ε.Ο.Τ.

Δύο φωτογραφίαι ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς τουριστικοῦ ξενοδοχείου πολυτελείας τῆς Πάρ-
νηθος. Ἀνω: Ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας κ. Κ. Τσάτσος, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Ἐσβετὸν πρέσβυν, κόβει
τὴν ταινίαν. Διακρίνεται καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Ν. Φωκᾶς. Κάτω: Ἐξωτερικὴ ἀπόψις
τοῦ πολυτελοῦς ξενοδοχείου «Mont Parnes». (Σχετικὴ περιγραφή εἰς τὴν σελίδα 6)

MON ΠΑΡΝΕΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

LE MONT PARNÈS

UN HOTEL DE GRAND STANDING

Τό ξενοδοχείο αυτό των 270 κλινών, κτισμένο σε απόσταση 30 χιλ. από την ΑΘΗΝΑ, σε ύψόμετρο 1.200 μέτρων και που απέχει 40 χιλ. από τις πύλεις γραφικές άκτες του Σαρωνικού, είναι τό έργο του Έλληνα αρχιτέκτονος Παύλου ΜΥΛΩΝΑ, Καθηγητού της Άνωτάτης Σχολής των ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Ο Παύλος ΜΥΛΩΝΑΣ, συγκρότησε και ώδήγησε μία ομάδα καλλιτεχνών πολύ πλήρη. Είναι αξιοσημείωτο ότι είναι ή πρώτη φορά στην Ελλάδα, όπου επιχειρείται μία τέτοια συνεργασία.

Η ομάδα αυτή συγκροτήθηκε :

από τους ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ :
Α. Γεροντάκης, Κ. Γκάριζο, Α.

Λαμπάκης, Π. Λουκάκης, Μ. Μακρυνοκίλα, Κ. Παπαγιάννου, Χρ. Παπουτσάκης, Δ. Ποτήρη, Κ. Φισέ.

από τους ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ :

Ν. Χατζηκυριάκο Γάικα, Γ. Μανουράκη, Γ. Μορέλη, Γ. Τσαρούχη, Σ. Βασιλείου, Ν. Νικολάου, Δ. Κουκιάδη, Ε. Σπαθάρη, Γ. Τέτση, Γ. Χαίνη, Μ. Χατζηνοκίλη.

από τους ΓΑΥΗΤΕΣ :

Χρ. Διδώνη, Μ. Κεραυνίτη, Α. Τάχα.

από τους ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ :

Παύλο Μ. Μυλωνά, Ν. Χατζηκυριάκο Γάικα, Γ. Μορέλη, Γ. Τσαρούχη.

Cet hôtel de 270 lits, construit à 30 km d'ATHÈNES, à 1.200 mètres d'altitude et à 40 km des plages les plus pittoresques du golfe Saronique, est l'œuvre de l'architecte grec Paul MYLONAS, Professeur à l'Ecole Nationale Supérieure des BEAUX-ARTS.

Paul MYLONAS a constitué et animé une équipe très complète d'artistes. Il est à noter que c'est la première fois, en Grèce, qu'une semblable collaboration a été entreprise.

Cette équipe était ainsi constituée :

ARCHITECTES

L. Gerondakis, C. Carstos, A. Lampakis, P. Loukakis, M. Makrynicola, C. Papaioannou, Ch. Papoutsakis, D. Potiris, C. Phisés.

PEINTRES

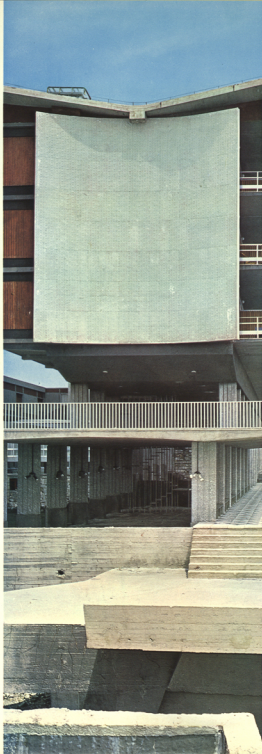
N. Ghika, C. Mavroidis, G. Moralis, Y. Tsaroukis, S. Vassiliou, N. Nicolaou, D. Kokinidis, E. Spatharis, G. Tetsis, G. Hainis, M. Hadjinicola.

SCULPTEURS

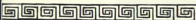
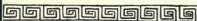
Ch. Didonis, M. Kefalonitis, A. Tacha.

ARTISTES-CONSEILS

Paul M. Mylonas, N. Ghika, G. Moralis, Y. Tsaroukis.

Όψη ανατολική.
FAÇADE EST

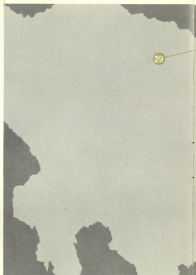

Οι βεράντες τοῦ ξενοδοχείου « MONT-PARNES », ἔχουν μιὰ υπέροχη θέα πρὸς Ἄνατολῃ, Νότο καὶ Δύση.

1. Λίμνη Μαραθῶνος.
2. Πεδίον τῆς μάχης τοῦ Μαραθῶνος (490 π. Χ.).
3. Ὄρος Ὀχρῆ τῆς Εὐβοίας (1.898 μ.).
4. Νῆσος Ἀνδρος (994 μ.).
5. Νῆσοι Πεταλοὶ (Θέρστρον τῶν Βασιλέων).
6. Ὄρος Πεντέλικό (1.100 μ., λατομεῖα μαρμάρου τοῦ Παρθενῶνος).

Les terrasses de l'hôtel ont une vue magnifique vers l'Est, le Sud, l'Ouest.

- 1 - Lac-réservoir de Marathon.
- 2 - Champ de bataille de Marathon (490 av. J.-C.).
- 3 - Mont Ochi de l'île d'Eubée (1898 m.).
- 4 - île d'Andros (994 m.).
- 5 - îles de Pétales (Vacances du Roi).
- 6 - Mont Pentélikon (1100 m., marbres du Parthénon).

7. Νῆσος Κέα (591 μ.).
8. Νῆσος Μακρόνησος.
9. Λακωνεϊκὸς Ὀλύμπος (ὄρυχαι ἀργύρου τῶν Ἀρχαίων Ἀθηναίων).
10. Ὄρος Ὑμηττός (1.027 μ., μέλι τοῦ Ὑμητοῦ).
11. Νῆσος Ἀγίος Γεώργιος.
12. Νῆσος Φαλκονέρα (μέγιστη ἀπόσταση ὁράσεως — 150 χλμ.).
13. Νῆσος Φιλέας.
14. Ἀθήνα — Ἀκρόπολη — Λυκαβηττός.
15. Νῆσος Ὑδρα (590 μ., Ἑλληνοκὴ Ἐπανάσταση).

16. Νῆσος Πόρος.
17. Ὁ Πειραιᾶς.
18. Ὄρος Ἀδέρης στὴν Ἀργολίδα (1.100 μ.).
19. Νῆσος Αἴγινα (ἀρχαῖος ναὸς τῆς Ἀφαίας. Πρώτη πρωτεύουσα τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος 1827).
20. Χερσόνησος τῶν Μεθάνων.
21. Ὄρος Δίδυμον στὴν Ἀργολίδα (Ἐπίδαυρος).
22. Νῆσος Ἀγκίστρι.
23. Νῆσος Σαλαμίνα καὶ κόλπος τῆς ναυμαχίας τῆς Σαλαμίνας (480 π. Χ.).

24. Νῆσοι Λαγούσες.
25. Ὄρος Ἀραχναῖον στὴν Κορινθία (1.199 μ.).
26. Ἀκροκόρινθος (540 μ. Φράγκιες καὶ Βυζαντινὲς μεσαιωνικὲς ἀρχαῖότητες).
27. Ὄρος Γεράντι (1.351 μ.).
28. Ὄρος Πατέρας (1.108 μ.).
29. Ὄρος Κυλλίνη στὴν Πελοπόννησο (2.376 μ., ὕδατα τῆς Στυγῆς καὶ Στυμφαλίδος ὀρνίθες).
30. Ὄρος Κεφαλαῖον στὴν Βοιωτία (Οἰδίπους Τύραννος).

- 7 - Ile de Kée (591 m.).
- 8 - Ile de Makronissos.
- 9 - Mont Olympe de Lavrion (mines d'argent des anciens Athéniens).
- 10 - Mont Hymettos (1027 m. miel de l'Hymette).
- 11 - Ile St-Georges.
- 12 - Ile de Falkonéra (distance de vue maximum : 150 km).
- 13 - Ile de Philéas.
- 14 - Athènes - l'Acropole - le Lycabette.
- 15 - Ile d'Hydra (590 m. Guerre de Révolution).

- 16 - Ile de Poros.
- 17 - Le Pirée.
- 18 - Mont Adhérès en Argolide (1100 m.).
- 19 - Ile d'Egine (ancien temple d'Apha. Première capitale de la Grèce contemporaine 1827).
- 20 - Presqu'île de Méthana (743 m. sources thermales).
- 21 - Mont Dhidhimon en Argolide (Epidaure).
- 22 - Ile d'Angistriou.
- 23 - Ile de Salamine et baie de la bataille de Salamine (480 av. J.-C.).

- 24 - Iles Laousses.
- 25 - Mont Arakhnaion en Corinthie (1199 m.).
- 26 - L'Acrocorinthe (540 m. Vestiges Francs et Byzantins).
- 27 - Mont Yérania (1351 m.).
- 28 - Mont Patéras (1108 m.).
- 29 - Mont Killini au Péloponnèse (2376 m. Hercule et les grues de Stymphale).
- 30 - Mont Kythæron en Béotie (Oedipus Rex).

Ἡ Ἑλλάδα γενικά, καὶ ἰδιαίτερα ἡ Ἀθήνα, γίνονται κάθε μέρα καὶ περισσότερο, ἓνα κέντρο διεθνούς τουρισμοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἑλληνικός Ὁργανισμός Τουρισμοῦ, κατασκευάζει σ' ὅλη τὴν χώρα ξενοδοχεῖα καὶ μοτέλ πού θά μποροῦν νά προσφέρουν τὴν ἐξαιρετικὴ ἑλληνικὴ φιλοξενία καὶ τὶς πρέπουσες ἀνάγκες στοὺς πού ἀπαιτητικούς ἐπισκέπτες.

Ἡ μεγαλύτερη προσπάθεια στὸν τομέα αὐτὸν ἔγινε στὴν Ἀθήνα μὲ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς μεγάλου ξενοδοχείου πολυτελείας στὸ Ὄρος Πάρνηθα, σ' ἓνα τοπίο ἐξαιρετικῆς φυσικῆς ομορφίης (βραχώδη ὄρη, δάση ἐλάτων). Τὸ κλίμα εἶναι πούλ' ἑρπ, καὶ τὸ πού καταπληκτικὸ πανόραμα ἐκτείνεται μπροστὰ στὸν θεατῆ, μὲ τὰ γειτονικά βουνά καὶ τὰ πέμπολλα νησιά πού ξεφυτρώνουν ἀπὸ τὰ γαλανὰ νερά τοῦ Αἰγαίου.

Ἡ γειτονειὰ τῆς πρωτεύουσας ἐξασφαλίζει ὅτι τὸ συγκρότημα αὐτὸ θά εἶναι ὁ πυρῆνας ἑνὸς ευρύτερου ὁρεινοῦ κέντρου, ὅπου θά συρρέσουν πελατεῖες πολλῶ σχηματικῆς. Ἐκτός ἀπὸ τὰ 270 κρεβάτια του, διαθέτει χώρους ὑποδοχῆς, σάλωνα, ἐστιατόρια, νάτο-κλάμ, κινηματογράφου καὶ χώρους ἀνάψυχῆς πούλ' εὐρείς, ὥστε νά δύνανται νά φιλοξενήσῃ καὶ τοὺς ἡμερήσιους ἐπισκέπτες καὶ ἐκδρομείς.

Τὸ σημαντικὸ αὐτὸ σύνολο ἐκτείνεται σὲ ἐπιφάνεια περίπου 8 στρεμμάτων καὶ περιβάλλεται ἀπὸ ἔκταση 800 στρεμμάτων δάσους ἐλάτων, ὅπου θά ἀνεγερθοῦν προσεχῶς μπέγκαλος, ἐστιατόρια, ἓνα μικρὸ ὑπαίθριον θέατρο καὶ ἀθλητικὲς ἐγκαταστάσεις πού θά συμπληρώσουν τὸ ὁρεινὸ αὐτὸ κέντρο.

La Grèce en général, et Athènes en particulier, deviennent un centre de tourisme international dont l'activité grandit de jour en jour. C'est pourquoi l'Office National du Tourisme Hellénique fait construire dans tout le territoire des hôtels et motels qui pourront offrir l'hospitalité traditionnelle grecque et le confort aux visiteurs les plus exigeants.

Le plus grand effort dans ce domaine a été fait à Athènes par la réalisation d'un grand hôtel de luxe sur le Mont Parnès, dans un site dont la beauté naturelle est exceptionnelle (montagnes rocheuses, forêt de sapins). Le climat est extrêmement sec et un panorama extraordinaire s'offre à la vue sur les montagnes proches et les îles innombrables qui baignent dans les eaux claires et limpides de la mer Egée.

Cet établissement, noyau d'un grand centre de montagne, proche de la capitale, est susceptible d'attirer une clientèle très importante.

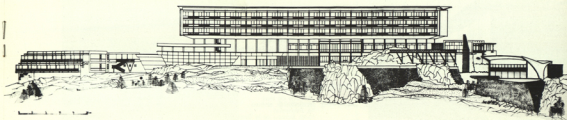
Outre ses 270 lits, il dispose de salons, restaurants, night-club, cinéma et lieux de loisirs extrêmement vastes qui lui permettent d'accueillir également les excursionnistes.

Cet ensemble important occupe un terrain d'une surface d'un hectare entouré d'une propriété de 100 hectares de forêts de sapins, où seront bâtis prochainement des bungalows, deux restaurants, un petit théâtre de plein air et des installations sportives qui compléteront ce centre de montagne.

Ἡ Δυτικὴ ὄψις

FAÇADE OUEST

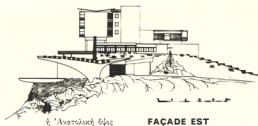
ή Βορεία όψη

FAÇADE SUD

ή Νοτία όψη

FAÇADE NORD

ή Ανατολική όψη

FAÇADE EST

Μαρκίζα του προσόπου της εισόδου, από γυμνό μπετόν βαμμένο, υποσταλώματα από σιδερένια έλασματα με επένδυση αλουμινίου, παραπέτασμα προστατευτικό της εισόδου από κρύσταλλα.

Marquise de l'entrée en béton brut peint, colonnes en acier revêtues d'aluminium, paravent de glaces polies protégeant l'entrée contre les vents du Nord.

Κάτοψς του Ισογείου:

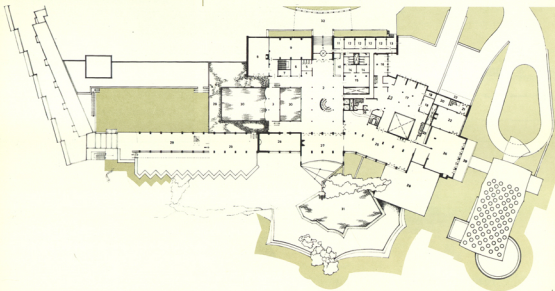
1. Κεντρική είσοδος.
2. Κεντρικό Χώλλ.
3. Αναγνωστήριο.
4. Τουριστικό πρακτορείο.
5. Τηλέφωνο.
- 6-7. Καταστήματα.
8. Αθύσια χαρτιών.
9. Αθύσια κινηματογράφου.
10. Υποδοχή.
- 11-12. Γραφεία Διοικήσεως.
13. Ίατρείον.
14. Αποχωρητήριο.
15. Ίματιοθήκη.
- 16-17-18-19. Μγειρεία.

- 20-21. Είσοδος πτέρυγας εκδρομίων.
22. Μακεδονικό Σάλλν.
- 23-24. Έστιατήριο εκδρομίων — καρεπερία-γκριλ ρούμ.
25. Μεγάλο Ιατρείο.
26. Σνέκ-μπαρ.
27. Μπλέ Σάλλν.
28. Ύδραίο Σάλλν.
29. Βεράντε.
30. Λίμνη με νούφαρα.
31. Κολυμβητήριο.
32. Προσώπων είσοδου.
33. Κήποι.
34. Στάθμευση αυτοκινήτων.

Plan du rez-de-chaussée :

1. Entrée
2. Vestibule central
3. Salon de lecture
4. Agence de tourisme
5. Téléphones
- 6-7. Boutiques
8. Salle de jeux
9. Salle de cinéma
10. Réception
- 11-12. Bureau de la Direction
13. Infirmerie
14. Toilettes W.C.
15. Vestiaires
- 16-17-18-19. Cuisines

- 20-21. Entrée réservée aux excursionnistes
22. Salon Macédonien
- 23-24. Restaurant réservé aux excursionnistes - Cafétéria grill-room
25. Grand restaurant
26. Snack-bar
27. Salon bleu
28. Salon Hydratie
29. Terrasses
30. Bassin aux nénuphars
31. Piscine
32. Marquise d'entrée
33. Pelouses
34. Parking

Τό συγκρότημα πού έχει ήδη καταλεσθή μπορεί νά υποδιαιρεθῇ ὡς ἑξῆς :

Κεντρικό κτίριο.
Δυτική πτέρυγα.
Πτέρυγα ἐκδρομῶν.
Νάιτ — Κλάμπ.
Κολυμβητήριο.
Ἀθλητικές ἐγκαταστάσεις.

Τό κεντρικό κτίριο περιλαμβάνει :

Εἰς τό ἰσόγειο : Τό χαλῶ εἰσόδου, τό ἐστιατόριο γιά 200 πρόσωπα, ἓνα σνάκ-μπάρ (πρόχειρο μπάρ), τέσσερα σάλונים, μιά αἴθουσα συνεδρίων, ἓνα κινηματογράφο 200 θέσεων, μιά αἴθουσα παιγνιδίων, τά γραφεῖα διοικήσεως, καταστήματα, ἓνα τουριστικό γραφεῖο καί τά μαγειρεῖα.

Εἰς τό ὑπόγειο, πού προβάλλει σάν ἰσόγειο στό νότιο μέρος, μιά αἴθουσα γυμναστικῆς, τό μεγάλο μπάρ, κοιμητήριο — κουρεῖο, τά ὑπόγεια τῶν μαγειρείων, κλπ.

Τό κεντρικό κτίριο περιλαμβάνει τρεῖς ὁρόρους μέ δωμάτια ὅπου μέ ἰδιαίτερα λουτρό καί ἰδιαίτερους βεράντες, ὅλα μέ τήν ἴδια κάτοψη. Τά ἀκριβῆ δωμάτια τῶν διαδρόμων γυροῦνται ἀνά τρία γιά νά σχηματίζουν διαμερίσματα. Ὅλα τά δωμάτια, σάλונים, ἐστιατόρια, κλπ. τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου, εἶναι προσανατολισμένα πρὸς νότον μέ θέα ἀπέναντί τὸ πανόραμα τῆς Ἀττικῆς. Στό βόρειο μέρος ἐκτείνονται διάδρομοι καί δευτερεύοντες χώροι : διοίκηση, μαγειρεῖον κλπ. Τά μαγειρεῖα ἔχουν ὀργανωθῇ σὲ δύο ὁρόρους, ἰσόγειο καί ὑπόγειο, καί ἡ αὐτὴ ὑπηρεσία πού τὰ ἐξυπηρετεῖ εὐρίσκεται στὴν σκάλα τοῦ ὑπογείου, ἐντελῶς ἀβέβαια.

L'ensemble déjà construit peut être subdivisé en :

Bâtiment principal
Aile Ouest
Aile réservée aux excursionnistes
Night-club
Piscine
Installations de sports

Le Bâtiment principal abrite :

Au sous-sol :

qui se dégage comme le rez-de-chaussée sur le côté Sud : la salle de gymnastique, le grand bar, le salon de coiffure, le cellier, etc.

Au rez-de-chaussée :

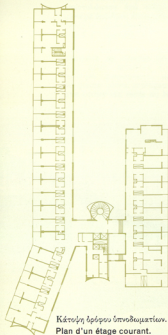
le hall d'entrée, le restaurant de 200 couverts, un snack-bar, quatre salons, une salle de conférences, un cinéma de 200 places, une salle de jeux, les locaux d'administration, des boutiques, une agence de tourisme et les cuisines.

Sur trois étages :

les chambres avec salles de bains et loggias privées, de plan identique. Les chambres aux extrémités du couloir sont réunies par trois afin de composer des appartements.

Toutes les chambres, salons, restaurants, etc... sont orientés vers le sud avec vue panoramique sur l'Attique. La partie Nord est constituée par des couloirs et des éléments secondaires : administration, cuisines, etc.

Les cuisines sont situées au sous-sol et au rez-de-chaussée et desservies par une cour de service au niveau du sous-sol ce qui la rend ainsi complètement invisible.

Κατόψη άπό άνω ύπονοσηματίων.
Plan d'un étage courant.

Έξωτερικοί τοίχο ύπονοσηματίου:
διαστάσεις 3,60 × 4,75 μ.

Παράδειο άνωίς.

Συνορίς μπαλκονόθωρος άλουμίνιου.
1,80 × 2,20 μ.

Έξωτερικο λουτρό, μέ επάνωση
μαρμάρινη.

Έξωτερικη βεράντα, 3,80 × 2,00 μ.
Θέρμανση μέ θερμό άέρα.

Έπίπλωση : Δυό κλίνες, δυό
πολυθρόνες, μία καρέκλα, ένα λαμ-
πατέρ, δυό κομοδίνα μέ κερα-
μική διακόσμηση στό πάνω μέρος,
έργα τών ζωγράφων — κεραμοιστών
Δημ. Κοκκινίδη καί Μαρίας Χατζη-
νικολά, δυό λάμπες κλίνης, ένα
μεγάλο χαλί μέ σχέδια Γιάνη
Τσαρούχη, μία μεγάλη κουρτίνα
διπλή, άπό άκατέργαστο μετάξι,
τηλέφωνο, ραδιόφωνο. Ό μακρός

τοίχος καλύπτεται μέ ένα μεγάλο
έπιπλο έντοχισμένο, όπου έντάσσον-
ται τουαλέτα, έταξέρες, πάγκο
γιά βολιτσές, μέ μαξιλάρια, άσπε
μέ χρησιμοποιοίται καί ως καθισμα.
Τό έπιπλο αυτό περιλαμβάνει ένα
καθρέπτη καλ' έλλο τό ύψος, ένα
καθρέπτη τριπλό γιά χτένισμα, δυό
λάμπες, καί στό κέντρο ένα πίνακα
άπό μαρματερί, έργο τού Τέτση.
Τούς πίνακες αυτούς τών ύπονοση-
ματίων έχουν φιλοτεχνήση οί ζωγρά-
φοι Βασιλείου, Νικολάου, Τέτση καί
Χαίτης. Όλα τά έπιπλά είναι άπό
άφροκάνικο έλλο «WENGHE».

Έπίπλωση τής βεράντας : μία
σαίς-λόγγα άπό άλουμίνιο καί νύ-
λον, δυό καρέκλες διπλωτές, ένα
τραπέζι άπό άλουμίνιο καί φορ-
μάκια, ένα σεαμπό άπό άλουμί-
νιο καί φορμαίκια.

Intérieur de la chambre à coucher :

Dimensions 3,60 × 4,75 m.

- Parquet de chêne
- Portes-fenêtres coulissantes en aluminium, dimensions 1,80 × 2,20 m.
- Salle de bains revêtue de marbre, et loggia privée, chauffage à air pulsé.

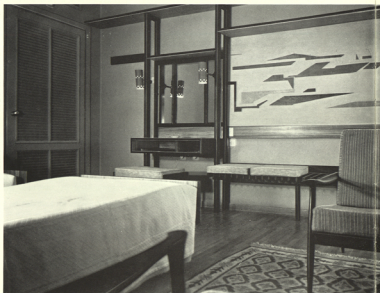
Ameublement :

deux lits, deux fauteuils, une chaise, un lampadaire, deux tables de nuits décorées en céramique, œuvre des peintres D. Kokinidis et M. Hadjinikoli, deux lampes de chevet, un grand tapis de laine avec dessins de Yanni Tsaroukis,

un double rideau en sole sa-
vage, téléphone, radio. Le plus
grand mur comporte un meuble
encastré avec table de toilette,
étagères, banc pour valises en
bois africain "wenghé", avec
coussins (pouvant également être
utilisé comme siège), un miroir
permettant de se voir "en pied",
un miroir psyché, deux appliques
et au centre, une fresque en ma-
quette de peinture Tetsis.

Meubles de la loggia :

une chaise-longue en aluminium
et nylon, deux chaises pliantes,
une table et un tabouret en alu-
minium et formica.

Η δυτική πτέρυγα περιλαμβάνει υπνοδωμάτια πού εφοχώρα με ιδιαίτερα λουτρά και ιδιαίτερες βεράντες. Όλα τὰ δωμάτια αυτά εφοχώνονται στην παρυφή του δάσους και στο όρος τών ελάτων.

Η πτέρυγα τών ελκρομένων βρίσκεται σε προέκταση και στην ίδια στάθμη με τὸ ισόγειο του κεντρικού κτιρίου. Περιλαμβάνει μία ιδιαίτερη είσοδο, ένα εφοχώρα σαλόνι και ένα μεγάλο εστιατόριο — χαρακτηριστικά για 200 πρόσωπα, με τιμές χαμηλές.

Επίσης, για να προσφέρει στους ελκρομένους μία πλήρη εξυπηρέτηση, περιλαμβάνει στο υπόγειο αποχωρητήρια, ντους, κουρέια κλπ.

Τὸ νάιτ-κλάμπ, πού μεγάλο χώρο καλωτελείας, για 300 πρόσωπα, διαθέτει ιδιαίτερη είσοδο, μία όρια διακοσμητική στοά πού ένώνει τὸ κυρίως ξενοδοχείο με τὸ νάιτ-κλάμπ, μία ανεξάρτητη κουζίνα, ιδιαίτερα αποδυτήρια για τοὺς ὁθοποιούς. Τὸ νάιτ — κλάμπ έχει κτιστὴ ὥστε ἡ πίστα του να ένσωματώνεται με φυσικούς βράχους πού ἔχουν ἀφελθὴ ἐπὶ τόπου, γεγονός πού δημιουργεῖ μία ἀτμόσφαιρα έντελῶς ιδιαίτερη και θυμίζει τὴν παρυσία τοῦ βουνού. Ἡ πλευρά αὐτὴ τοῦ ξενοδοχείου κλωμαίνεται ἀπάνω στο ἀπότομο ἔλαρος και κατοπτρεῖ τὸν κρημνὸ.

Ἡ κολυμβητική δεξαμενὴ, με διαστάσεις διμυριακές είναι σύνθεση τοῦ ζωγράφου Ν. Χατζηκυριάκου Γίκα. Παρουσιάζει ένα περίγραμμα πού πρωτότυπο και περιζώνεται ἀπὸ φυσικούς βράχους και ένα πράσινο χαλὶ ἀπὸ γκαζόν, διακοσμημένο με κομμοὺς δένδρων, χωμένους στο ἔλαρος. Τὸ νερὸ τῆς πισίνας φίλτρρεται και δύναται να θερμαίνεται.

Μέσα στο δάσος, ἀνάμεσα ἀπὸ ξενήγματα τών ελάτων ἔχουν ἐγκατασταθῇ δύο πεδία τένις, ένα μινιγὸλφ και ένα βόλλευ.

Τὸ ξενοδοχείο αὐτὸ θεωρεῖται στην Ἑλλάδα σήμερα, σὰν τὸ πού μόντερο και τὸ πού σημαντικὸ κτίριο, και παρουσιάζει μία αξιοσημειωτὴ ένότητα. Ἡ ἀπτυχία αὐτὴ ἐρεδεται προφανῶς στο γεγονός, ὅτι ἔχει μόνο τὸ ἀρχιτεκτονικὸ μέρος, ἀλλὰ και ἡ πλήρης ἐπίλυση και διακόσμηση ὡς τις τελευταίες λαμπόμειρες, ἔχουν συντελῇ και συντονισθῇ ἀπὸ τὸν ίδιον τὸν ἀρχιτέκτονα, πρᾶγμα πού ἀρρεσε να ἀρμοστοῦν ἀπὸψεως ὑπὲρ — μόντερες. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ένα γεγονός έντελῶς αξιοπρόσεκτο για τὴν Ἑλλάδα.

L'aile ouest comporte des chambres plus spacieuses avec salles de bains et loggias privées. Ces chambres sont construites en bordure de la forêt et au niveau des sapins.

L'aile réservée aux excursionnistes se trouve au niveau et à proximité du rez-de-chaussée du bâtiment principal. Elle comporte une entrée indépendante, un salon spacieux et un grand restaurant-caféteria de 200 couverts, où sont pratiqués des prix modérés.

De plus, afin d'offrir aux excursionnistes un service complet, le sous-sol de cette aile est équipé de sanitaires, douches, ainsi que de boutiques telles que salon de coiffure, magasin de modes, etc.

Le night-club, très luxueux, peut recevoir 300 personnes. Il comporte une entrée indépendante, une galerie le réunissant à l'hôtel, une cuisine indépendante, des loges pour les artistes. La piste de ce night-club fait corps avec les rochers naturels existants in situ, ce qui crée une atmosphère typiquement locale. Cette partie de l'hôtel donne sur des pelouses en terrasses surplombant un précipice.

La piscine, de dimensions olympiques, a été dessinée par le peintre Gika. Elle présente une forme très originale, ceinturée de rochers également in situ et d'une pelouse agrémentée de troncs d'arbres coupés au ras du sol et formant ainsi une sorte de dallage décoratif. L'eau de cette piscine est filtrée et peut être chauffée.

Les installations de sports

Dans la forêt de sapins, et aménagés dans de charmantes clairières, sont installés : un mini-golf, deux courts de tennis et un terrain de volley-ball.

Cet hôtel, d'une unité remarquable, est considéré jusqu'à ce jour en Grèce comme le bâtiment le plus moderne et le plus important. Cette particularité est due au fait que, non seulement la partie architecturale, mais également l'ameublement et la décoration, ont été coordonnés par l'architecte lui-même, ce qui a permis d'appliquer des conceptions ultra-modernes, fait qui, en Grèce, est digne d'être souligné.

“Όψη Νοτιοανατολική. Στο πρώτο πλάνο η στρογγυλή ταράτσα του ντέτ — κλάμπ, με επένδυση «MURANIT», δάπεδο μαρμάρينو. Το ντέτ-κλάμπ με επένδυση ξύλου, αλουμίνιο και κρύσταλλο.

Στο δεύτερο πλάνο, ο τοίχος αντίστοιχίως της πισίνας, η ταράτσα του εστιατορίου, με γυμνό μπετόν και αλουμίνιο, άπάνω σε υποστυλώματα χαλύβδινα σε σχήμα V.

Στο βάθος, το κυρίως κτίριο από γυμνό μπετόν, αλουμίνιο και ξύλο.

Vue Sud-Est :

En premier plan la terrasse ronde du night-club, revêtement “MURANIT”, sol en marbre, parois en bois et glace polie.

En second plan, le mur soutenant la piscine et la terrasse du restaurant en béton brut et aluminium sur supports V en acier.

Au fond, le bâtiment principal en béton brut peint, aluminium et bois.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΒΛΕΨΟΝ ΠΡΟΒΛΕΨΟΝ ΑΥΤΟΠΡΟΒΛΕΨΟΝ
Πρωτόν, Ασημερίδες, Αθηνών